

PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA • 2011 M. SPALIS

Liahona

MORMONO KNYGA –
DAR VIENAS JĖZAUS KRISTAUS
TESTAMENTAS

Dievo dovanos ir galios dėka, aut. Saimonas Djuvis

Pranašo Džozefo Smito pateikta Mormono Knyga yra senovinių plokštelių, parašytų „pagal įsakymą ir taip pat pranašystės ir apreiškimo dvasia“, vertimas. „Parašyta ir užantspauduota, ir paslėpta Viešpačiui, kad jos nebūtų sunaikintos – kad išeitų Dievo dovanos ir galios dėka jai aiškinti ...

... kuri turi parodyti Izraelio namų likučiui, kokių didžiųjų darbų Viešpats padarė jų tėvams; ir kad jie žinotų Viešpaties sandoras, jog jie nėra atmesti amžinai. Ir taip pat žydui ir kitataučiui įtikinti, kad Jėzus yra KRISTUS.“ (titulinis Mormono Knygos puslapis.)

ŽINIOS

4 Pirmosios prezidentūros žinia: Vertingieji Mormono Knygos pažadai

Prezidentas Tomas S. Monsonas

46 Lankomojo mokymo žinia: Jei neabejosime

VIRŠĖLYJE

pirmame: Džono Luko fotoilustracija: *Kad žinotumėte*, aut. Garis Kapas, spausdinama ponui ir poniai Larsonams leidus; nekopijuoti; paskutiniame: *Kristaus paveikslas*, aut. Heinrichas Hofmanas, C. Harrison Conroy Co leidus.

Sveikiname atsivertus specialųjį leidinį

Yra nedaug temų, kurioms verta skirti visą numerį. Mormono Knygos tema yra viena iš jų. Šiame numeryje senovės ir dabartiniai pranašai bei nariai iš viso pasaulio liudija apie šią unikalią Šventųjų Raštų knygą. Jos kilmė yra stebuklinga. Ji yra apčiuopiamas Sugrąžinimo įrodymas. Ji yra mūsų religijos sąvaros akmuo. Ji buvo parašyta mūsų dienoms – mokyti Kristaus doktrinos aiškiai ir paprastai, kad ugdytume savo tikėjimą ir stiprintume savo šeimas.

Nors šiame numeryje nerasite daugumos skyrių, kuriuos esate įpratę matyti *Liahonoje*, tačiau Pirmosios Prezidentūros (p. 4) ir Lankomojo mokymo (p. 46) žinios į šį numerį yra įtrauktos. Šiose žiniose ir visuose kituose straipsniuose dalinamasi liudijimais ir mokymais iš Mormono Knygos.

Kviečiame pamaldžiai išstudijuoti šį numerį, įsidėti širdin jame esančias žinias ir dalintis jomis – ir Mormono Knyga – su kitais.

APYBRAIŽOS

6 Pranašas Džozefas Smitas – Mormono Knygos vertėjas
Menkai išsilavinęs vaikiną, įkvėptas Dievo galia, išvertė „teisingiausią iš visų knygų žemėje.“

10 Ko Mormono Knyga moko apie Dievo meilę
 Vyresnysis Raselas M. Nelsonas
Ar norite dvasiškai atgimti ir įgyti galią mylėti taip, kaip myli Dievas? Mormono Knyga paaiškina, kaip tai padaryti.

16 Mormono Knygos pasakojimas
Šis straipsnis padės mokyti vaikus pasakojimų iš šios Raštų knygos.

20 Mormono Knygos laiko juosta
Pagrindinių knygoje aprašytų tautų apžvalga: nuo Jareditų, gyvenusių 2200 m. pr. Kristaus gim. iki nefitų civilizacijos pabaigos 420 m. po Kristaus gim.

22 Kas parašė Mormono Knygą?
Mormono Knyga atsirado dėl senovės pranašų, įkvėpto sudarytojo ir pastarųjų dienų vertėjo darbo.

24 Mormono Knyga liudija kartu su Biblija
Biblijoje mokoma 14-os pagrindinių doktrinų, apie kurias liudijama ir Mormono Knygoje.

28 Kaip studijuoti Mormono Knygą
 Vyresnysis D. Todas Kristofersonas
Trys šios unikalių Raštų knygos studijavimo priežastys ir būdai.

32 Lehio sapnas: tvirtai laikymės lazdos
 Vyresnysis Deividas A. Bednaris
Lehio sapnas mus moko, kaip tvirtai laikytis Dievo žodžio.

38 Mormono Knyga: tikėjimo Jėzumi Kristumi stiprinimas
 Vyresnysis Nylas L. Anderseną
Mormono Knyga kviečia mus ir mūsų šeimas priimti tikėjimą Jėzumi Kristumi. Tai padės mūsų šeimoms pasiekti sėkmę.

47 Muzika: Du tūkstančiai jaunuolių
 Bonnie Hart Murray ir Janice Kapp Perry

48 Mokymai mūsų laikams
Gyvieji pranašai ir apaštalai dalinasi Mormono Knygos tiesomis, kuriomis galime vadovautis mūsų laikais.

52 Mormono Knyga – mūsų religijos sąvaros akmuo
 Prezidentas Ezra Taftas Bensonas
Šioje klasika tapusioje kalboje, pasakytoje prieš 25 metus, pateikiamas nesenstantis liudijimas ir patarimas apie Mormono Knygą.

59 Šventas darbas
 Deividas A. Feitzas
Vienas paprastas poelgis pamokė mane gerbti Mormono Knygos šventumą.

60 Jei tikrai nori žinoti, tai ir sužinosi

Vyresnysis Valteris F. Gonzalesas
Pateikiami keturi būdai, kaip galima sužinoti, kad Mormono Knyga yra įkvėpta Dievo.

65 Plakatas: Balsas iš dulkių

Mano skyriaus vadovas Maiklas R. Morisas
Diena, kuomet Eduardo Kontreras išmoko skaityti, taip pat tapo diena, kai jis igijo liudijimą apie Mormono Knygą.

68 Kaip Mormono Knyga pakeitė mano gyvenimą

Nariai liudija apie tai, kaip Mormono Knyga padėjo jiems surasti atsakymus, paguodą ir atsivertimą.

72 Kiekvienam liežuviui ir liaudžiai

Lija Maklanahen
Visame pasaulyje gyvenantiems pastarųjų dienų šventiesiems nėra nieko svarbesnio, kaip turėti Mormono Knygą savo gimtąja kalba.

76 Dažniausiai užduodami klausimai apie Mormono Knygą

Paprasti atsakymai į klausimus, kuriuos žmonės dažniausiai užduoda apie Mormono Knygą.

80 Liudijimas, sandora ir liudytojas

Vyresnysis Džefris R. Holandas
Apie šią knygą liudiju taip užtikrintai, tarsi su trimis ar aštuoniais liudytojais būčiau matęs tas aukso plokšteles.

Daugelyje šio numerio piešinių vaizduojama Liahona, kurią gavo Lehis. Tos Liahonos gali atrodyti ne visai taip, kaip pavaizduotoji šiame paveiksle, bet jums ir jūsų šeimai siūlome nustatyti, kiek Liahonų pavaizduota šiame numeryje.

2011 M. SPALIS, 13 TOMAS, NR. 2
LIAHONA 09690-156

Oficialus Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios tarptautinis žurnalas lietuvių kalba

Pirmoji prezidentūra: Tomas S. Monsonas, Henris B. Airingas, Dyteris F. Uchtdorfas

Dvylikos Apaštalų Kvorumas: Boidas K. Pakeris, L. Tomas Peris, Raselas M. Nelsonas, Dalinas H. Ouksas, M. Raselas Balardas, Ričardas G. Skotas, Robertas D. Heilsas, Džefris R. Holandas, Deividas A. Bednaris, Kventinas L. Kukas, D. Todas Kristofersonas, Nylas L. Andersonas

Redaktorius: Polas B. Paiperis

Konsultantai: Keith R. Edwards, Kristofelis Goldenas jaun., Per G. Malm

Generalinis direktorius: Deividas L. Frišknichtas

Redakcijos direktorius: Vincetas A. Vaunas

Grafikos skyriaus direktorius: Alanas R. Loiborgas

Vadovaujantis redaktorius: R. Valis Džonsonas

Vadovaujančio redaktoriaus padėjėjai: Dženifer L. Grynud, Adamas C. Olsonas

Redaktoriaus pavaduotojai: Siuzana Baret, Rajenas Karas

Redakcija: Britani Betė, Deividas A. Edvardas, Metju D. Flitonas, Larenė Porter Gont, Laris Hileris, Keri Kasten, Dženiferė Medi, Lija Maklanahen, Melisa Meril, Maiklas R. Morisas, Selė Dž. Odekir, Džoša Dž. Perkis, Čadas E. Faresas, Dženė Pinborou, Dženetė Tomas, Polas Vandenbergas, Marissa A. Widdison, Melisa Zenteno
Generalinis meno skyriaus direktorius: Dž. Skotas Knudsenas

Meno skyriaus direktorius: Skotas Van Kempenas

Gamybos skyriaus vadovė: Džeinė Anė Piters

Vyriausieji dailininkai: C. Kimbolas Botas, Tomas S. Čaildas, Kolynė Hinkli, Erikas P. Džonsonas, Skotas M. Mūjus

Dizaino ir gamybos skyriaus personalas: Koletė Nebeker Onė, Hovardas G. Braunas, Džiulė Bardet, Redžinaldas Dž. Kristensenas, Kim Fenstermeiker, Ketlynė Hovard, Denysė Kirbi, Džini Dž. Nilson, Tajus Pilčeris
Spausdinimui ruošė: Džefas L. Martinas

Spausdinimo skyriaus direktorius: Kreigas K. Zedgvikas

Realizacijos skyriaus direktorius: Evanas Larsenas

Dėl žurnalo įsigijimo teiraukitės artimiausiame krašto paskirstymo centre.

Rankraščius, klausimus ir pageidavimus siųskite adresu: Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA/JAV; arba el. paštu: liahona@ldschurch.org.

Žurnalas Liahona (Mormono Knygos terminas, reiškiantis kompasą arba vadovą) leidžiamas albanų, anglų, armėnų, bislamų, bulgarų, sebuanų, čekų, danų, estų, fidžiečių, graikų, islandų, indoneziečių, ispanų, italų, japonų, kambodžiečių, kinų, kiribačių, korejiečių, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, malagasių, maršaliečių, mongolų, norvegų, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, rusų, samojiečių, slovėnų, suomių, švedų, tagalogų, tatjiečių, tajų, tongiečių, ukrainiečių, urdų, vengrų, vietnamiečių ir vokiečių kalbomis. (Skirtingomis kalbomis žurnalas leidžiamas skirtingais tiražais.)

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Printed in the United States of America.

Tekstinę ir vaizdinę Liahonos medžiagą prirėikus galite pasidauginti nekomerciniam naudojimui bažnyčioje ar namuose. Jei šalia iliustracijos yra atitinkamas draudimas, prašome jos nekopijuoti. Dėl autorių teisių rašykite į Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; arba el. paštu: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2011 Vol. 13 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Lithuanian (ISSN 1521-477X) is published two times a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Prezidentas
Tomas S. Monsonas

VERTINGI MORMONO Knygos pažadai

Prieš daugelį metų man teko stovėti šalia lovos, kurioje gulėjo tarp gyvybės ir mirties pakibęs jaunas tėvas. Netoliese stovėjo sumišusi jo žmona ir du vaikai. Jis paėmė mano ranką į savąją ir, žvelgdamas maldaujančiomis akimis, tarė: „Vyskupe, žinau, kad tuoj mirsiu. Pasakykite, kas tada nutiks mano dvasiai.“

Tyliai pasimeldęs dangiškos pagalbos aš pastebėjau ant spintelės, esančios šalia jo lovos, padėtą Triknygę. Paėmęs ją pradėjau sklaidyti. Staiga pamačiau, kad ne mano pastangų dėka sustojau ties 40-tuoju Almos knygos skyriumi Mormono Knygoje. Jam perskaičiau tokius žodžius:

„Štai, angelas apreiškė man, kad visų žmonių dvasios, kai tik jos iškeliauja iš šio mirtingo kūno, ... paaimamos namo pas tą Dievą, kuris davė joms gyvybę.“

Ir ... teisiųjų dvasios bus priimtos į laimės būseną, vadinamą rojumi, poilsio būseną, ramybės būseną, kur jos ilsėsės nuo visų savo vargų ir nuo visų rūpesčių ir sielvartų.“ (Almos 40:11–12.)

Kai toliau skaičiau apie Prisikėlimą, jaunojo vyro veidas nušvito, o jo lūpas papuošė šypsena. Baigdamas vizitą atsisveikinau su šia malonia šeima.

Vėliau žmoną ir vaikus sutikau laidotuvėse. Prisiminiau tą vakarą, kuomet jaunas vyras meldė tiesos ir iš Mormono Knygos išgirdo atsakymą į savo klausimą.

Mormono Knygoje randami ir kiti vertingi pažadai,

įskaitant taikos, laisvės ir palaimų pažadus – jei tik „[tarnausime] šitos žemės Dievui, kuris yra Jėzus Kristus“ (Etero 2:12).

Jos puslapiuose randamas pažadas apie „niekada nesi-
baigiančią laimę“ tiems, „kurie vykdo Dievo įsakymus. Nes štai, jie laiminami visais dalykais, tiek laikiniais, tiek ir dvasiniais“ (Mozijo 2:41).

Jos puslapiuose randamas pažadas apie „nesuvokiamą džiaugsmą“ tų, kurie tampa įrankiais Dievo rankose gelbėjant Jo brangiuosius sūnus ir dukras (žr. Almos 28:8; 29:9).

Jos puslapiuose randamas pažadas, kad išsklaidytasis Izraelis bus surinktas – tai yra darbas, į kurį mes įsijungiame per didžiulį misionierišką darbą visame pasaulyje (žr. 3 Nefio 16; 21–22).

Jos puslapiuose randamas pažadas apie tai, kad jei melsimės Tėvui šventuoju Jėzaus Kristaus vardu, tai mūsų šeimos bus palaimintos (žr. 3 Nefio 18:21).

Studijuojant jos puslapius pradeda pildytis pranašiškas pažadas, kad „jūsų gyvenimuose ir namuose bus stipriau jaučiama Viešpaties Dvasia, stipresnis ryžtas nuolankiai laikytis Jo įsakymų ir stipresnis liudijimas apie gyvojo Dievo Sūnaus realumą“¹.

Jos puslapiuose taip pat randamas Moronio pažadas apie tai, kad per maldą, tikrąjį ketinimą ir tikėjimą Kristumi apie šių pažadų tikrumą galime sužinoti „Šventosios

Dvasios galia“ (žr. Moronio 10:4–5).

Kartu su kitais pastarųjų dienų pranašais aš liudiju apie šios „teisingiausios iš visų knygų žemėje“² tikrumą – būtent apie Mormono Knygą, dar vieną Jėzaus Kristaus testamentą. Jos žinia nusidriekia per visą žemę ir jos skaitytojams suteikia tiesos pažinimą. Liudiju, kad Mormono Knyga keičia gyvenimus. Skaitykite ją visi, o baigę vėl skaitykite. Su visais Dievo vaikais džiugiai dalinkimės savo liudijimais apie vertingus jos pažadus. ■

IŠNAŠOS

1. Gordon B. Hinckley, „A Testimony Vibrant and True“, *Liahona*, 2005 m. rugpjūtis, p. 6.
2. *Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas, 2010, p. 63.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Raštuose „randame tiesos principus, kurie išspręs visus žmonijos šeimoje iškilsiančius nesusipratimus, problemas ir dilemas“ (*Teaching, No Greater Call* [1999], p. 51). Su šeima besidalindami Prezidento Monsono žinia, pakvieskite ją įsiklausyti į tuos „vertingus pažadus“, kuriuos jis randa Mormono Knygoje. Galite pasidalinti ir tokiu Mormono Knygoje esančiu pažadu, kuris reikšmingas jums asmeniškai.

Pranašas Džozefas Smitas —

MORMONO
KNYGOS VERTĖJAS

Mormono Knyga yra unikali Raštų knyga. Nors ją rašė senovės pranašai, ji mus pasiekė ne taip, kaip Biblija. Biblija buvo rašoma Senajame Pasaulyje, daugiausia ant ritinių – atskirų knygų, kurias šimtmečiais kopijavo perrašinėtojai. Tik ketvirtame amžiuje po Jėzaus Kristaus tos atskiros knygos buvo sujungtos ir pateiktos kaip viena knyga, kurią vadiname Šventąja Biblija.

O Mormono Knygos metraščius senovės pranašai Naujajame Pasaulyje rašė ant metalo plokštelių. Penktajame mūsų eros amžiuje pranašas Mormonas (iš čia kilo knygos pavadinimas) sutrumpindamas perrašė šiuos metraščius į vieną metraštį ant aukso plokštelių. Vėliau jo sūnus Moronis užkasė tas plokšteles kalvoje, kur jos išliko iki 1827 m., kada jis, kaip prisikėlusis esybė, įteikė jas jaunuoliui vardu Džozefas Smitas.

Toliau papasakosime, kaip Džozefas gavo, išvertė ir išleido tą metraštį, dabar vadinamą Mormono Knyga, dar vienu Jėzaus Kristaus Testamentu. Pats Gelbėtojas paliudijo, kad ši knyga yra tikra (žr. DS 17:6).

1. 1820-ais metais netoli Palmyros, Niujorko valstijoje, gyveno 14-metis vaikinąs vardu Džozefas Smitas. Nors buvo jaunas, jam rūpėjo tai, kaip jis atrodo Dievo akyse. Jį trikdė pareiškimai įvairių krikščioniškų religijų, kurios varžėsi dėl tikinčiųjų, menkindamos kitų pareiškimus. Studijuodamas Bibliją jis rado pažadą, dėl kurio nusprendė siekti išminties prašydamas Dievą, kuris „visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja“ (Jokūbo 1:5). Jis nuėjo į šalia jo namų esančią giraitę melstis.

2. Kai Džozefas atsiklaupė ir meldėsi, ant jo nusileido skaistus šviesos stulpas. Jame jis išvydo dvi Asmenybes. Dangiškasis Tėvas kreipėsi į jį ir tarė: „Tai mano Mylimasis Sūnus. Jo klausyk!“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:17.) Viešpats įsakė Džozefui nesijungti nė prie vienos iš tų bažnyčių, nes nė viena iš jų nėra tikroji. Džozefui buvo pažadėta, kad „atėjus laikui [jam] bus atskleista Evangelijos pilnatvė“¹.

3. Trejus metus Džozefas Smitas apie savo patyrimą pasakojo kitiems ir buvo už tai persekiojamas. Jis rašė: „Nors buvau nekenčiamas ir persekiojamas už tai, kad sakiau matęs regėjimą, vis dėlto tai tiesa; ir ... man norėjosi sakyti savo širdyje: kodėl mane persekiojate už tai, kad sakau tiesą? Aš tikrai mačiau regėjimą; ir kas aš toks, kad galėčiau priešintis Dievui, arba kodėl pasaulis nori priversti mane paneigti tai, ką tikrai mačiau? Nes aš mačiau regėjimą; aš žinoju tai, ir aš žinoju, kad tai žino Dievas, ir aš negalėčiau to paneigti.“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:25.)

Nuo 1830 m. milijonai žmonių perskaitė Mormono Knygą ir dėl jos liudijimo apie Gelbėtoją prisijungė prie Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios.

Knyga taip pat įrodo, kad Džozefas Smitas buvo Dievo pranašas ir kad Gelbėtojas vadovauja savo Bažnyčiai mūsų dienomis. Milijonai žmonių išbandė ir įsitikino Moronio

4. 1823-ųjų metų rugsėjo 21 dieną Džozefui besimeldžiant, jo miegamasis palėpėje pripildė šviesos, ir pasirodė angelas vardu Moronis. Moronis pasakė Džozefui apie senovės pranašų raštus ir kad netoli esančioje kalvoje yra užkastas metraštis, išraižytas ant aukso plokštelių. Džozefui buvo pasakyta, kad jis turi išversti tą metraštį.

5. Galiausiai 1827-ųjų metų rugsėjo 22 dieną Džozefui buvo patikėtos tos plokštelės. Jis iškėlė jas iš akmeninės dėžės, paslėptos po dideliu akmeniu ant kalvos, esančios netoli Palmyros, Niujorko valstijoje.

6. Kaip buvo įprasta to meto kaimo vietovėse, Džozefas Smitas buvo menkai išsilavinęs. Kad padėtų atlikti vertimą, Dievas parūpino jam senovinį vertimo įrankį, vadinamą Uri-mais ir Tumimais. Jis taip pat buvo palaimintas raštininkais, kurie užrašinėjo jo diktuojamą vertimą. Tarp tų raštininkų buvo jo žmona Ema, pasiturintis ūkininkas Martinas Harisas ir mokyklos mokytojas Oliveris Kauderis. Didžiuma darbo buvo atlikta mažiau nei per tris mėnesius nuo to laiko, kai Oliveris pradėjo tarnauti kaip raštininkas.

Ema taip apibūdino tai, ką patyrė tarnaudama Džozefo raštininke: „Niekas nebūtų galėjęs padiktuoti tų rankraščių nebūdamas įkvėptas; nes kai buvau jo raštininkė, [Džozefas]

pažado tikrumu visiems nuoširdiems tiesos siekėjams. Štai tas pažadas: „Norėčiau jus paraginti, kad ... paklaustumėte Dievą, amžinąjį Tėvą, Kristaus vardu, argi jie nėra tikri; ir jei

paklausite nuoširdžiai, su tikru ketinimu, tikėdami Kristų, jis apreikš jums apie jų tiesą Šventosios Dvasios galia.“ (Moronio 10:4.)

diktuodavo man valandų valandas; ir kai sugrįždavo po valgymo ar pertraukos, jis iš karto pradėdavo ten, kur buvo sustojęs, be žiūrėjimo į rankraštį ar mano paskaitymo iš jo.”²

Džozefas taip aiškino Mormono Knygos išėjimo svarbą: „Dievo galia aš išverčiau Mormono Knygos hieroglifus, kurie pasauliui jau buvo nepažįstami. Ir šį nuostabų darbą dariau vienas, nemokytas jaunuolis, pasaulio išmintį ir visuotinį aštuoniolikos amžių neišmanymą turintis įveikti naują apreikškimą.”³

7. Per aštuoniolika mėnesių, kuriuos Džozefas turėjo plokšteles, jis buvo ne vienintelis jas matęs ar laikęs rankose. Trys vyrai – Oliveris Kauderis, Deividas Vitmeris ir Martinas Harisas – oficialiai paliudijo, kad angelas Moronis parodė jiems auksines plokšteles, ir kad jie žino, jog tos plokštelės buvo „išverstos Dievo dovanos ir galios dėka, nes jo balsas tai paskelbė mums“. Kiti aštuoni vyrai taip pat paliudijo, kad jie matė ir laikė rankose tas auksines plokšteles.⁴

8. 1829-ųjų metų rugpjūtį Džozefas pasirašė sutartį su leidėju Egbertu B. Grandinu iš Palmyros, Niujorko valstijos, dėl knygos spausdinimo. Martinas Harisas įkeitė savo ūkį, kad sumokėtų už knygos spausdinimą ir nuo 1830-ųjų metų kovo 26 dienos Mormono Knygą buvo galima nusipirkti.

9. 1830 metų balandžio 6 d. apie 60 žmonių susirinko rėstinyje name Fajete, Niujorko Valstijoje. Čia, pagal Viešpaties Jėzaus Kristaus nurodymą, Džozefas Smitas oficialiai suorganizavo Gelbėtojo Bažnyčią taip, kaip ji pradžioje buvo suorganizuota ir vadovaujama apaštalų ir pranašų, įgaliotų kalbėti Dievo vardu. Vėliau Džozefui Smitui buvo apreikštas Bažnyčios pavadinimas: Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia (žr. DS 115:4). ■

IŠNAŠOS

1. Joseph Smith, *History of the Church*, 4:536.
2. Interview with Emma Smith by Joseph Smith III, Feb. 1879, in *Saints' Herald*, Oct. 1, 1879, 290.
3. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas*, 2010, p. 60.
4. Žr. „Trijų liudytojų liudijimas“ ir „Aštuonių liudytojų liudijimas“ Mormono Knygos įvade.

Vyresnysis
Raselas M. Nelsonas

Iš Dvylikos Apaštalo
Kvorumo

KO MORMONO KNYGA MOKO APIE DIEVO MEILĘ

*Mormono Knygoje yra užrašyti keli kilniausi
Viešpaties meilės pavyzdžiai.*

Dauguma krisčionių yra susipažinę su Biblijoje aprašytomis Jėzaus Kristaus savybėmis. Jie žavisi Jo parodyta meile neturtingiems, ligotiems ir prislėgtiems. Jo mokiniais save laikantys žmonės stengiasi sekti Jo pavyzdžiu ir Jo numylėtojo apaštalo raginimu: „Mylėkime vieni kitus, nes meilė yra iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli, yra gimęs iš Dievo ir pažįsta Dievą. ... Nes Dievas yra meilė.“ (1 Jono 4:7–8.)

Šis mokymas paaiškintas Mormono Knygoje. Joje parašyta, *kaip* žmogus gimsta iš Dievo ir *kaip* jis įgyja galią mylėti taip, kaip myli Dievas. Joje pateikiami trys esminiai principai, pagal kuriuos Dievo meilės galia gali apsireikšti mūsų gyvenimuose.

Pirmasis principas: Mormono Knyga moko, kad tikėjimo Kristumi panaudojimas

ir *sandoros*, kad laikysimės Jo įsakymų, su Juo sudarymas yra raktas į dvasinį atgimimą. Tokią sandorą sudariusiems Mormono Knygos žmonėms karalius Benjaminas sakė: „Ir dabar, dėl sandoros, kurią sudarėte, jūs būsite vadinami Kristaus vaikais, jo sūnumis ir dukromis; nes štai, šiandien jūs dvasiškai užgimėte jam; nes sakote, kad jūsų širdys pakeistos per tikėjimą jo vardu; todėl jūs užgimėte iš jo ir tapote jo sūnumis ir jo dukromis.“ (Mozijo 5:7.)

Antrasis principas: pats Gelbėtojas moko, kad galia tapti panašesniam į Jį ateina per Evangelijos *apeigų* priėmimą: „Dabar, tai įsakymas: atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, ir ateikite pas mane, ir priimkite krikštą mano vardu, idant būtumėte pašventinti Šventosios Dvasios priėmimu, kad stotumėte be dėmės

priešais mane paskutiniąją dieną.“ (3 Nefio 27:20.)

Trečiasis principas: Jis ragina mus *sekti Jo pavyzdžiu*. Retoriškai Jis klausia: „Kokie vyrai jūs turėtumėt būti? Iš tiesų sakau jums – tokie, kaip aš esu.“ (3 Nefio 27:27.) Išties, Jis nori, kad taptume panašesni į Jį.

LIUDIJA PRANAŠAS

„Mormono Knyga išėjo Dievo dovanos ir galios dėka. Lyg balsas iš dulkių ji liudija apie Dievo Sūnų. Ji kalba apie Jo gimimą, Jo tarnavimą, Jo nukryžiovimą ir Prisikėlimą bei

Jo pasirodymą Amerikos žemyno Dosniosios žemės teisiesiems.

Ji yra apčiuopiamas daiktas, kurį galima paimti, skaityti ir išbandyti. Jos puslapiuose randamas pareiškimas apie jos dievišką kilmę. Milijonai žmonių jau yra ją išbandę ir įsitikinę jos teisingumu bei šventumu.“

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), „The Great Things Which God Has Revealed“, *Liahona*, 2005 m. gegužė, p. 81–82.

Mormono Knygoje yra užrašyti keli kilniausi Jo meilės pavyzdžiai. Stengdamiesi panašėti į Viešpatį, šiuos pavyzdžius galime taikyti savo gyvenime.

Būtent Jo meilė Lehiui ir Lehiio šeimai bei jų meilė Jam atvedė juos į Ameriką, jiems pažadėtąją žemę, kur jie suklestėjo.¹

Būtent Dievo meilė mums paskatino Jį dar prieš šimtmečius įsakyti nefitų pranašams vesti šventus savo tautos užrašus. Tuose užrašuose buvo mokoma apie mūsų išgelbėjimą ir išaukštinimą. Tuos mokymus dabar galime rasti Mormono Knygoje. Šis šventas tekstas dabar yra apčiuopiamas įrodymas, kad Dievas myli visus savo vaikus visame pasaulyje.²

Būtent meilė „kitoms savo avims“ atvedė Kristų į Naująjį Pasaulį.³ Mormono Knygoje sužinome apie Naujajame Pasaulyje įvykusias dideles stichines nelaimes ir tris dienas trūkusią tamsą, kuomet Senajame Pasaulyje mirė Viešpats. Po to šlovingas ir prisikėlęs Viešpats

PAŽINTI REIŠKIA PAŽINTI MEILĘ

Esu nauja Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narė ir Mormono Knyga man nėra eilinė knyga. Ji man yra nenuginčijamas įrodymas, kad Dangiškasis Tėvas myli mus. Ji yra įrodymas, kad ankstyvieji šventieji mus mylėjo ir norėjo, jog sugrįžtume namo. Ji yra įrodymas, kad Dievo laimės planas egzistuoja ir yra tobulas.

Pažinti, jog ši knyga yra tikra, reiškia žinoti, kad Dangiškasis Tėvas ir Jo Sūnus gyvena, kad gyvenimas yra nuostabus ir amžinas. Tai reiškia žinoti, kad, jei stengsitės būti kiek įmanoma geresni ir puolę atgailausite, tai jums bus visada atleidiama. Tai reiškia žinoti apie tikrąją šeimos prasmę. Tai reiškia, kad niekada neprarasite mylimo žmogaus, nes jis arba ji laukia jūsų. Tai reiškia žinoti apie Dangiškojo Tėvo palaiminimus. Tai reiškia pažinti paguodą, kad ir kokios audros jus beužkluptų, jūs galite jas įveikti, nes jos yra jūsų labui. Tai reiškia žinoti, kad Šventoji Dvasia yra jūsų nuolatinė palydovė. Iš esmės tai reiškia pažinti meilę visomis jos formomis.

Ema Adesanja, Airija

nusileido iš dangaus ir tarnavo žmonėms Naujajame Pasaulyje.

Jis jiems sakė: „Aš esu pasaulio šviesa ir gyvybė; ir aš išgėriau iš tos karčios taurės, kurią Tėvas davė man, ir pašlovinau Tėvą, paimdamas ant savęs pasaulio nuodėmes.“ (3 Nefio 11:11.)

Tada Jis suteikė žmonėms galimybę patirti patį asmeniškiausią išgyvenimą, kurį žmogus begalėjo su Juo patirti. Jis pakvietė juos paliesti Jo šone esančią žaizdą ir vinių žymes Jo rankose bei kojose, kad jie tikrai žinotų, jog Jis yra „Izraelio Dievas ir visos žemės Dievas, ... nužudytas už pasaulio nuodėmes“ (3 Nefio 11:14).

Po to Jėzus savo mokiniams suteikė įgaliojimą krikštyti, suteikti Šventosios Dvasios dovaną ir pateikti sakramentą. Jis suteikė

jiems galią tarp jų įkurti Jo Bažnyčią, kuriai vadovautų dvylika mokinių.

Jis pateikė jiems kelis svarbius mokymus, kuriuos buvo davęs savo mokiniams Senajame Pasaulyje. Jis išgydė jų ligonius. Jis atsiklaupė ir meldėsi Tėvui tokiais galingais ir šventais žodžiais, kad jų nebuvo įmanoma užrašyti. Ta Jo malda buvo tokia galinga, kad ją girdėjusieji buvo pergalėti džiaugsmo. Pergalėtas Savo meilės jiems ir jų tikėjimo Juo, Jėzus pats pravirko. Jis pranašavo apie Dievo darbus ateinančiais šimtmečiais, ruošiantis pažadėtam Jo Antrajam Atėjimui.⁴

Tada Jis paprašė jų atvesti Jam savo vaikus. „Ir jis ėmė jų mažus vaikus vieną po kito ir laimino juos, ir meldėsi Tėvui dėl jų.

Ir tai padaręs, jis vėl pravirko.

*Pats Gelbėtojas moko, kad galia tapti panašes-
niam i Jį ateina
per Evangelijos
apeigų priėmimą.*

Tada Jis paprašė jų atvesti Jam savo vaikus. „Ir jis ėmė jų mažus vaikus vieną po kito ir laimino juos, ir meldėsi Tėvui dėl jų.“

Ir jis prakalbo miniai ir tarė jiems: Pažiūrėkite į savo mažutėlius.

Ir kai jie pažvelgė, kad pamatytų, jie nukreipė savo akis į dangų ir pamatė prasi-vėrusius dangus, ir išvydo angelus, nusilei-džiančius iš dangaus tarsi ugnies viduryje; ir jie nusileido ir apsupo šituos mažutėlius, ... ir angelai tarnavo jiems.“ (3 Nefio 17:21–24.)

Toks yra Dievo meilės tyrumas ir galia ir tokią ją apreiškia Mormono Knyga.

Šiomis pastarosiomis dienomis, mes, turintys privilegiją skaityti Mormono Knygą, būti Viešpaties Bažnyčios nariai, gyventi pagal Jo Evangeliją ir laikytis Jo įsakymų, žinome kai ką apie begalinę Dievo meilę. Tapdami Jo tikraisiais mokiniais mes igyjame galią mylėti taip, kaip myli Jis. Laikydamiesi Jo įsakymų mes tampame

panašesni į Jį. Mes plečiame asmeninį meilės ratą padėdami visų tautų, giminių ir kalbų žmonėms.

Su giliu dėkingumu už Jo pavyzdinį gyve-nimą, šią Raštų eilutę galime padaryti etalonu sau: „Melskitės savo Tėvui iš visų širdies jėgų, kad būtumėt pripildyti šitos meilės, kurios jis suteikė visiems, kurie yra tikri jo Sūnaus Jė-zaus Kristaus pasekėjai; kad taptumėte Dievo sūnumis [ir dukromis]; idant, kada jis pasiro-dys, būtume tokie kaip jis, kadangi matysime jį tokį, koks jis yra.“ (Moronio 7:48.)⁵ ■

IŠNAŠOS

1. Žr. 1 Nefio 17:35–44; Mozijo 7:20; Almos 9:9–11; 3 Nefio 5:20–22.
2. Žr. Mormono Knygos titulinis puslapis; 1 Nefio 13:35–41; 2 Nefio 33:4; Mozijo 1:2–7; Mormono 8:13–41.
3. Žr. Jono 10:16; 3 Nefio 15:11–24.
4. Žr. 3 Nefio 11–14; 18–20.
5. Plg. 1 Jono 3:1–3.

JO MEILĖS GALIOS PAŽINIMAS

Kai būdama pirmo kurso studente prisijungiau prie Bažnyčios, jaučiau, kad mano gyve-nimo būdas keičiasi į gerą ir kad Evangelija mano gyvenimą daro geresnį. Tačiau netru-kus pajutau, kad mano praeitis pradėjo kliudyti man toliau tobulėti. Kaip Dangiškasis Tėvas galėjo mane panaudoti savo karalystės statymui, jei aš dariau tokius prastus sprendimus?

Tuomet vieną dieną atsiverčiau patį paskutinį Mormono Knygos puslapį ir perskaičiau Moronio atsisveikinimo žodžius: „Taip, ateikite pas Kristų ir tobulėkite jame, ... ir jeigu atsisakysite visokios bedievytės ir mylėsite Dievą visa savo galia, protu ir stiprybe, tada jums pakaks jo malonės, tad per jo malonę būsite tobuli Kristuje; ir jeigu per Dievo malonę esate tobuli Kristuje, jūs jokių būdu negalite neigti Dievo galios.“ (Moronio 10:32.) Įsmeigiau žvilgsnį į tuos žodžius. Jutau, kad Dvasia sako man, jog tai yra tiesa. Suvokiau, kad varžiau Dievo galią manydama, jog Jis negalės manęs niekur panaudoti.

Nusprendžiau, kad daugiau „nebeneigsiu Dievo galios“, ir susitaikiusi su praeitimi žvelg-siu pirmyn į savo ateitį. Kuo daugiau klioviau savo ateitimi, o ne praeitimi, ir pasitikėjau pašventinančia Jėzaus Kristaus malone, tuo labiau jutau mano Gelbėtojo meilę man ir tuo labiau buvau patenkinta savimi.

Kristi Peti, Vašingtono valst., JAV

MORMONO KNYGOS pasakojimas

*Kas pasakojama
Mormono Knygoje?
Iš šių paveikslėlių
mokykitės apie šios
nuostabios Raštų
knygos pranašus
ir pasakojimus.*

Mormono Knyga prasideda nuo pranašo vardu Lehis. Jis kvietė nelabus Jeruzalės žmones atgailauti, bet jie jo neklausė. Viešpats paliepė Lehiui vestis savo šeimą, įskaitant žmoną Sariją ir sūnus Lamaną, Lemuelį, Samą bei Nefį, į tyrus. (Žr. 1 Nefio 1–2.)

Lehis pasiuntė savo sūnus atgal paimti ant skaistvario plokštelių surašytus Raštus. Tose plokštelėse buvo surašyta jų protėvių istorija ir kiti dalykai, kuriuos Viešpats buvo liepęs jiems užrašyti. Lehis ir Nefis labai rūpinosi tomis plokštelėmis. Ant tų metalinių plokštelių jie taip pat aprašė tai, kas atsitiko jų šeimai. (Žr. 1 Nefio 3–5.)

Viešpats parūpino Lehiui kompasą, vadinamąją Liahona, kad jo šeima nepasklystų tyruose ir nukeliautų iki pažadėtosios žemės. (Žr. 1 Nefio 16.)

Viešpats paliepė Nefiui pastatyti laivą, kad juo nuplukdytų Lehių šeimą į pažadėtąją žemę. Nefis paklausė savo tėvo ir Viešpaties, bet Lamanas ir Lemuelis nepakluso. (Žr. 1 Nefio 17.)

**Lehis su savo šeima atplaukė į pažadėtąją žemę tuo pasi-
statytu laivu. (Žr. 1 Nefio 18.)**

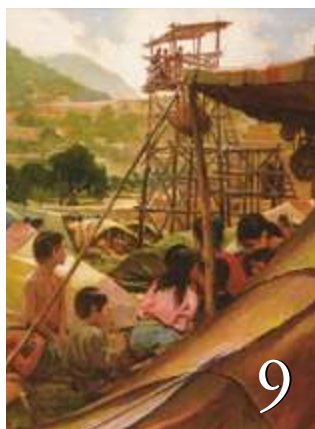
Lamanas ir Lemuelis ir toliau nepakluso savo tėvui bei Viešpačiui. Jų palikuonys yra žinomi kaip lamanitai. Nefis ir toliau buvo paklusnus savo tėvui ir Viešpačiui. Jo palikuonys yra vadinami nefitais. (Žr. 2 Nefio 4–5.)

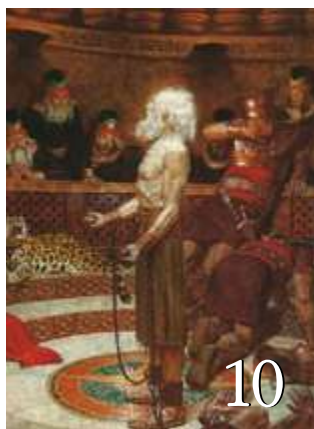
Po Lehio ir Nefio mirties kiti žmonės, kaip antai Nefio brolis Jokūbas, rūpinosi, kad svarbūs mokymai bei įvykiai būtų užrašyti plokštelėse. (Žr. Jokūbo knyga 1.)

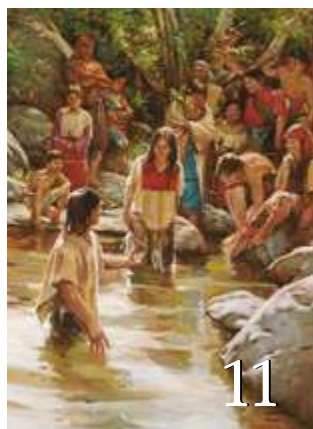
Enosas meldė savo nuodėmių atleidimo, ir jam buvo atleista. (Žr. Enoso 1.)

Karalius Benjaminas pastatė bokštą, nuo kurio savo žmones mokė Evangelijos. (Žr. Mozijo 2–6.)

Nelabasis karalius vardu Nojus nuteisė pranašą Abinadabį myriop, bet Abinadžio mokymai atvertė vieną iš Nojaus kunigų vardu Alma. (Žr. Mozijo 11–17.)

Alma pabėgo iš karaliaus Nojaus rūmų, mokė kitus žmones Evangelijos ir juos krikštijo. (Žr. Mozijo 18.)

Almos sūnus Alma jaunesnysis nebuvo klusnus. Jis ir jo draugai, Mozijo sūnūs, buvo nelabi. Tada angelas jiems paliepė atgailauti. Alma ir Mozijo sūnūs atgailavo ir likusį savo gyvenimą praleido skelbdami Evangeliją. (Žr. Mozijo 27–28.)

Mozijo sūnus Amonas atvertė daug lamanitų, kai apgynęs karaliaus Lamonio kaimenes užsitarnavo jo pasitikėjimą. (Žr. Almos 17–19.)

13

Vadas Moronis iškėlė vėliavą su laisvės šūkiu ir apgynė savo žmonių laisvę. (Žr. Almos 46, 48.)

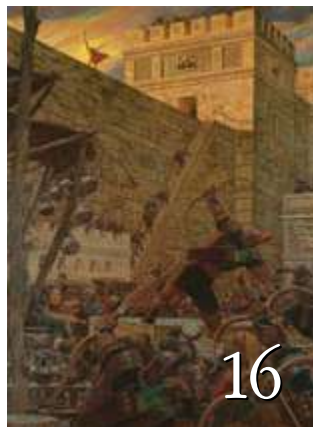
14

Helamanas vadovavo 2000-čių teisiųjų vaikinių armijai. (Žr. Almos 53, 56–58.)

15

Lamanitų pranašas Samuelis pranašavo, kad netrukus gims Jėzus Kristus. (Žr. Helamano 13–16.)

16

19

Dešimtmetis berniukas Mormonas buvo išrinktas rašyti ant plokštelių, kai taps vyresnis. Būdamas 24-erių, jis iš visų metraščių pradėjo rinkti pasakojimus ir rašyti juos į metalo plokštelių rinkinį. (Žr. Mormono 1.)

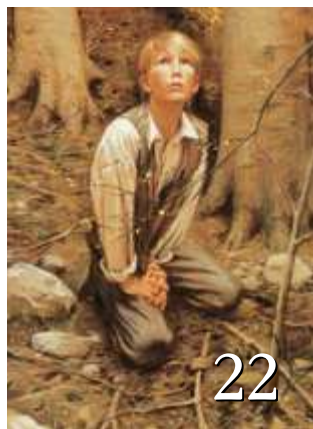
20

Prieš mirtį Mormonas plokšteles perdavė savo sūnui Moroniui. Moronis buvo armijos generolas. Jis buvo paskutinis nefitas, išlikęs po didžiojo mūšio tarp lamanitų ir nefitų. (Žr. Mormono 6, 8.)

21

Prieš mirtį Moronis užkasė plokšteles vietovėje, vadinamoje Kumora. Praėjus maždaug 1400 metų po to, kai Moronis užkasė plokšteles, 14-metis berniukas vardu Džozefas Smitas meldėsi norėdamas sužinoti, kuri bažnyčia yra tikra. (Žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:5–16.)

22

Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus aplankė Džozefą Smitą ir pasakė jam, kad nėra viena bažnyčia nėra tikra ir užbaigta. Džozefas buvo pašauktas padėti atstatyti tikrąją Jėzaus Kristaus Bažnyčią. (Žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:17–20.)

Tolimame Betliejuje gimė Jėzus Kristus. Jis mokė savo Evangelijos, gydė ir laimino žmones, ir įkūrė savo Bažnyčią. Po to Jis buvo nukryžiuotas ir prisikėlė. (Žr. 3 Nefio 1, 8–10.)

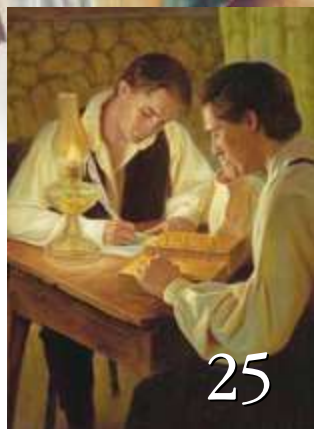
Po Prisikėlimo Jis aplankė teisiuosius nefitus ir lamanitus. Jis mokė juos savo Evangelijos, juos gydė ir laimino – lygiai taip pat, kaip tai darė Jeruzalės apylinkėse. (Žr. 3 Nefio 11–28.)

Džozefą Smitą aplankė Moronis ir papasakojo apie užkastas plokšteles. Jis pasakė, kad užaugęs Džozefas Smitas turėsias paimti tas plokšteles ir jas išversti. (Žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:27–54.)

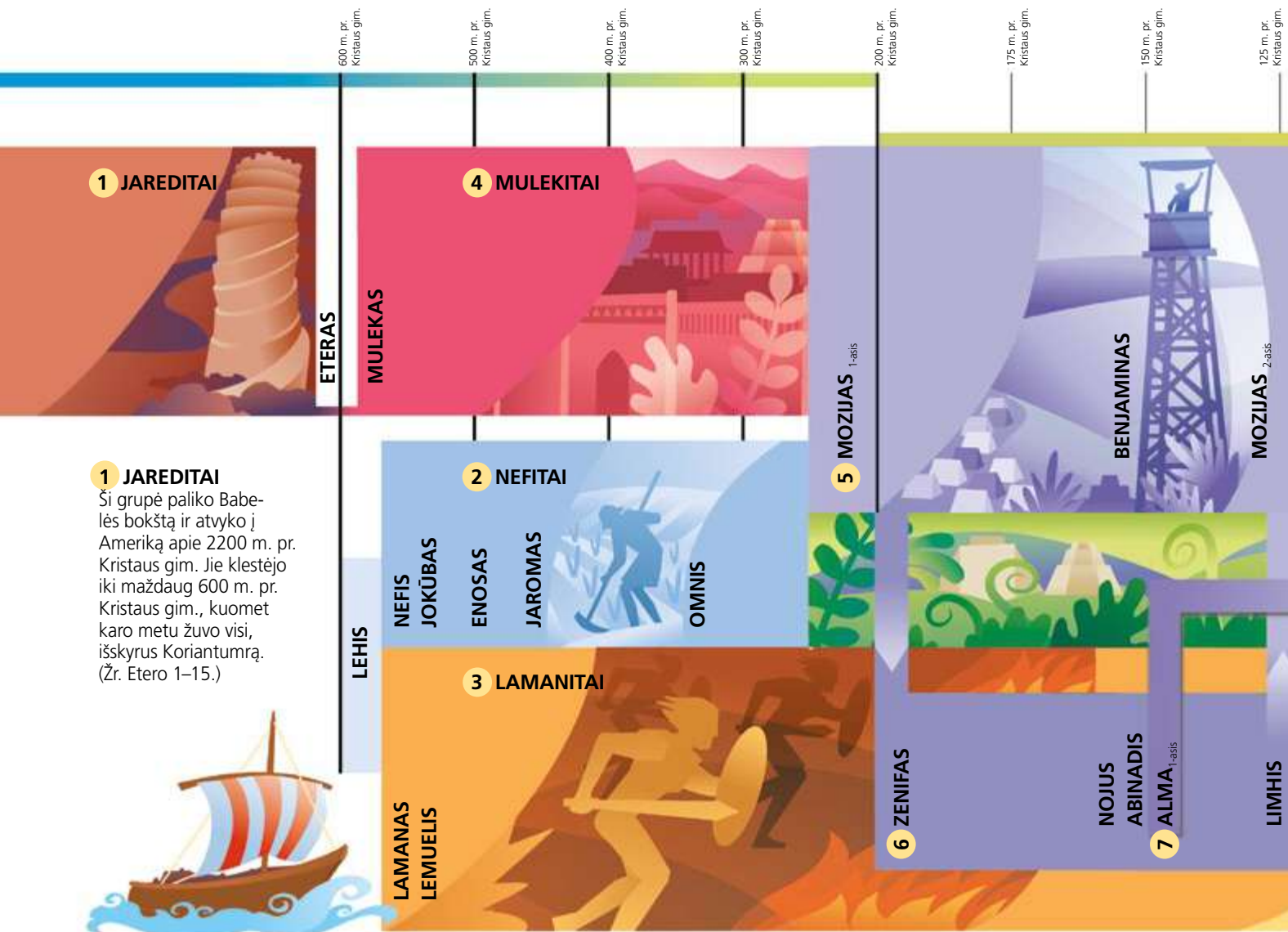

Kai Džozefui Smitui buvo 21-eri, jis nuėjo į Kumoros kalvą ir paėmė plokšteles iš ten, kur jas užkasė Moronis. (Žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:59.)

Dievo galia Džozefas Smitas išvertė ant tų plokštelių išraižytus raštus ir vertimą išspausdino pavadinimu Mormono Knyga. (Žr. Mormono Knygos titulinį puslapį bei įvadą.)

MORMONO KNYGOS LAIKO

1 JAREITAI

Ši grupė paliko Babelės bokštą ir atvyko į Ameriką apie 2200 m. pr. Kristaus gim. Jie klestėjo iki maždaug 600 m. pr. Kristaus gim., kuomet karo metu žuvo visi, išskyrus Koriantumrą. (Žr. Etero 1–15.)

2 NEFITAI

Lehio grupė išvyko iš Jeruzalės apie 600 m. pr. Kristaus gim. ir atvyko į Ameriką. Palaipsniui jo ainija išsiskyrė. Po Lehio mirties teisieji nusekė pas-
kui jo sūnų Nefį į šiaurę. Jie tapo žinomi kaip nefitai. (Žr. 1 Nefio 1–22; 2 Nefio 1–5.)

3 LAMANITAI

Po Lehio mirties neta-
bieji liko su jo sūnumi Lamanu ir tapo ži-
nomi kaip lamanitai. (Žr. 2 Nefio 5.)

4 MULEKITAI

Mulekas, karaliaus Zedekijo sūnus, apie 587 m. pr. Kristaus gim. iš Jeruzalės išvedė grupę žmonių ir atvyko į Ameriką. Jie surado Koriantumrą. (Žr. Omnio 1:14–21.)

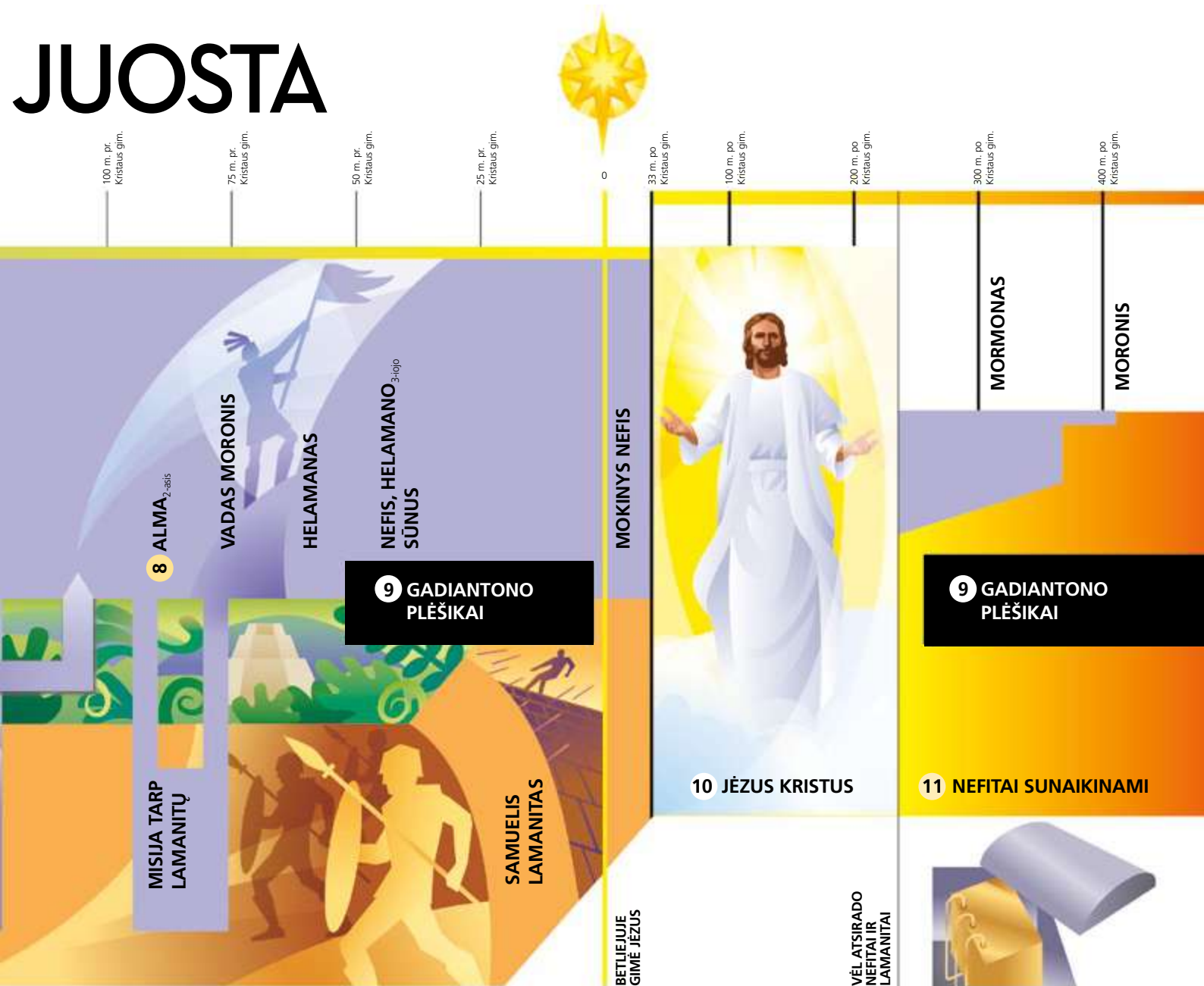
5 MOZIJAS^{1-asis}

Iki maždaug 225 m. pr. Kristaus gim. nefitai pasidarė nelabi, todėl Mozijas^{1-asis} nusivedė grupelę teisųjų ne-
fitų į Zarahemlą ir ten susijungė su mulekitais. Jie pasivadino nefitais. Mozijas^{1-asis} tapo teisiu jų karaliumi. Karalius Benja-
minas buvo jo sūnus. (Žr. Omnio 1:12–23.)

6 ZENIFAS

Apie 200-uosius m. pr. Kristaus gim. Zenifas, nefitas, nusivedė grupę žmonių į pietus, kad at-
siimtų nefitų žemes. Kai tik Zenifas su savo grupe ten atvyko, lamanitai juos pavergė. Vėliau karalius Mozijas^{2-asis} pasiuntė Amoną surasti tą grupę, ir Amonas atvertė karalių Limhį. (Žr. Mozijo 7; 9–22.)

JUOSTA

7 ALMA^{1-asis}

Gimęs tarp Zenifo žmonių, Alma^{1-asis} tapo vienu iš nelabojo karaliaus Nojaus kunigų. Pranašas Abinadis buvo nužudytas po to, kai kvietė karalių Nojų atgailauti. Bet Alma^{1-asis} patikėjo Abinadžio mokymais ir su grupe tikinčiųjų pabėgo, ir galiausiai prisijungė prie nefitų. (Žr. Mozijo 11; 17–18; 23–24.)

8 ALMA^{2-asis} IR MOZIJO SŪNŪS

Būdamas jaunas Alma^{2-asis} kartu su karaliaus Mozijo^{2-ojo} sūnumis stengėsi sugriauti Bažnyčią. Angelas juos sudraudė, ir jie atgailavo. Alma^{2-asis} tapo teisiu vadovu. (Žr. Mozijo 27–29.) Mozijo sūnūs tapo misionieriais tarp lamanitų. Po daugybės sėkmių jie sutiko Alma^{2-ajį} ir kartu džiūgavo. (Žr. Almos 17–26.)

9 GADIANTONO PLĖŠIKAI

Šios slaptos žudikiškos grupuotės įtaka buvo stipriausia tada, kai visuomenė buvo nelaba, o silpniausia – kai visuomenė buvo teisi. Iki maždaug 350 m. po Kristaus gim. jie kėlė grėsmę visų žmonių saugumui. (Žr. Helamano 2; 6; 4 Nefio 1:42–46.)

10 JĖZUS KRISTUS

Po Prisikėlimo Jeruzalėje Gelbėtojas pasirodė Amerikoje, tarnavo tenykščiams žmonėms, mokė savo Evangelijos ir įkūrė savo Bažnyčią. 200 metų po Jo apsilankymo žmonės gyveno taikoje. (Žr. 3 Nefio 11–28.)

11 NEFITAI SUNAIKINAMI

Galiosiai nelabumas sugrįžo, įsisiautėjo karai ir nefitai buvo sunaikinti. Išliko tik Moronis, kuris rašė nefitų metraščių ir užkasė jį prieš pat savo mirtį. (Žr. 4 Nefio 1:24–28; Mormono 8:1–8; Moronio 10.)

KAS PARAŠĖ

Senovės pranašai, istorikai ir vadovai savo liudijimus ir istoriją išraižė ant auksinių plokštelių. Pranašas Džozefas Smitas, Dievo dovanos ir galios dėka, vėliau išvertė tų pirmųjų plokštelių santrauką.

Pirmųjų senovės metraščių autoriai ir šaltiniai

Nefis^{1-asis}, Jokūbas, Enosas, Jaromas, Omnis ir kiti

Mormonas

Labano skaistvario plokštelės (žr. 1 Nefio 5:10–14)

Zenifas

Lehis (žr. 2 Nefio 1:1–4, 11; DS 3 skyriaus įvadas); Benjamins (žr. Omnio 1:12–23; Mormono žodžių 1:16–18; Mozijo 1–6); Mozijas^{2-asis} (žr. Omnio 1:23–25; Mozijo 6:3); Alma jaunesnysis, Mozijo sūnūs, Helamanas^{2-asis}, Pahoranas, Vadas Moronis, Nefis^{3-iasis}, Nefis^{4-asis}

Mormonas

Jareditų metraščiai ant 24 plokštelių, įskaitant Etero užrašus (Etero 1:1–5)

Moronis

Plokštelėse užrašyti metraščiai

Mažosios Nefio plokštelės (dvasiniai užrašai, maždaug nuo 600 m. pr. Kristaus gim. iki 130 m. pr. Kristaus gim.)

Mormono žodžiai (apjungia mažąsias plokšteles ir didžiųjų Nefio plokštelių santrauką; žr. 1–18 eil.)

Didžiosios Nefio plokštelės (pasaulietiniai užrašai ir religijos istorija; nuo maždaug 130 m. pr. Kristaus gim. iki 321 m. po Kristaus gim.)

Mormono metraščiai (nuo maždaug 345 m. po Kristaus gim. iki 385 m. po Kristaus gim.)

Etero knyga, redaguoti jareditų metraščiai (nuo maždaug 2400 m. pr. Kristaus gim. iki 600 m. pr. Kristaus gim.)

Moronio metraščiai (žr. Mormono 9:30–37; nuo maždaug 385 m. po Kristaus gim. iki 421 m. po Kristaus gim.)

MORMONO KNYGĄ?

1823 m. rugsėjo 21 dienos vakarą angelas Moronis pasirodė jaunajam Džozefui Smitui ir papasakojo apie auksines plokšteles, kurios turės būti išverstos kaip Mormono Knyga. Praėjus ketveriems metams Džozefui pavyko gauti tas plokšteles ir jas išversti (žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:27–54).

Auksinės plokštelės, kurias 1827 m. rugsėjo 22 d. angelas Moronis perdavė pranašui Džozefui Smitui

Mormono plokštelės
(Mormono ir Moronio surinkti
ir sutrumpinti metraščiai)

Užantspauduoti
dalis (neišversta)

Mormono Knyga

Titulinis puslapis*

1 Nefis
2 Nefis
Jokūbas
Enosas
Jaromas
Omnis
Mormono žodžiai
Mozijas
Alma
Helamanas
3 Nefis
4 Nefis
Mormonas
Eteras
Moronis

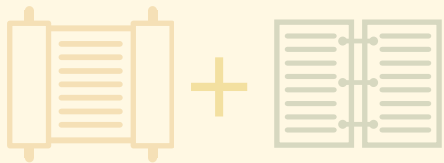
*Džozefas Smitas paaiškino, kad „titulinis Mormono Knygos puslapis yra tiesioginis pačios paskutinės plokštelės, esančios plokštelių rinkinio arba knygos kairėje, vertimas“ (History of the Church, 1:71).

Pirmasis vertimo rankraštis buvo užbaigtas 1829 metais, rankraštis spausdinimui buvo užbaigtas 1829–1830 metais, o pirmieji 5000 Mormono Knygos egzempliorių buvo išspausdinti 1830 metais.

Šioje schemoje pateikta informacija paimta iš Mormono Knygos įvado ir teksto.

IS KAIRĖS: DŽEDO KLARKO NIOTRAUKA; MORMONAS DARO PLOKŠTELIŲ SANTRAUKĄ, AUT. TOMAS LOVELAS; DŽOZEFUI SMITU PASIRODO ANGELO MORONIS, AUT. TOMAS LOVELAS; KREIGO DIMONDO NIOTRAUKA; MORONIS PERDUODA AUKSO PLOKŠTELES, AUT. GARIS KAPAS; NEKOPIUOTI; EMILJUS LEŠMAN NIOTRAUKA; DŽONO LUKO FOTOLIUSTRACIJA

MORMONO KNYGA liudija kartu su Biblija

Dviejų ar trijų liudytojų parodymais remsis visa byla“ (2 Korintiečiams 13:1). Pagal šį biblinį įstatymą Mormono Knyga, kartu su Biblija, liudija apie Jėzų Kristų ir moko Jo Evangelijos principų. Vyresnysis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad „šie šventraščiai liudija vienas apie kitą. Apie tai buvo aiškinama jau senų senovėje, kuomet pranašas rašė, jog

Mormono Knyga buvo parašyta „tam, kad tikėtumėt [Biblija]; ir jeigu tikėsite [Biblija], tai tikėsite ir [Mormono Knyga]“ (Mormono 7:9). Viena knyga nurodo į kitą. Abi knygos yra liudijimas, kad Dievas yra gyvas ir kalba savo vaikams per apreiškimą savo pranašams¹.

Toliau rasite sąrašą esminių Biblijoje mokomų doktrinų, apie kurias Mormono Knygoje liudijama daugiau.

Dievo planas mums

Biblija ir Mormono Knyga moko, kad Dievas yra mūsų Dangiškasis Tėvas. Būdamas toks, Jis paruošė išgelbėjimo planą (Almos 24:14), pagal kurį per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą būsimė išgelbėti.

Mylintis Tėvas Danguje

Biblija: „Juk mes jame gyvename, judame ir esame, kaip yra pasakę kai kurie jūsų poetai: „Mes esame iš jo giminės.“ (Apaštalų darbų 17:28; t. p. žr. Psalmių 82:6; Hebrajams 12:9.)

Mormono Knyga: „Aš žinau, kad [Dievas] myli savo vaikus.“ (1 Nefio 11:17; t. p. žr. 1 Nefio 17:36.)

Mirtis ir Dvasių pasaulis

Biblija: „Dulkės sugrįš į žemę, kur kadaise jos ir buvo, o gyvybės alsavimas – pas Dievą, kuris jį davė.“ (Mokytojo 12:7; t. p. žr. 1 Petro 3:19–20; 4:6.)

Mormono Knyga: „Visų žmonių dvasios, ar jos geros, ar piktos, paimamos namo pas tą Dievą, kuris davė joms gyvybę.“ (Almos 40:11; t. p. žr. 12–14 eil.)

Prisikėlimas

Biblija: „Net kai liga jau bus suėdusi mano odą, savo kūnu matysiu Dievą.“ (Jobo 19:26; t. p. žr. Ezekielio 37:12; 1 Korintiečiams 6:14; 15:54.)

Mormono Knyga: „Žinau, kad žinote, jog mūsų kūnas turi sunykti ir mirti; nepaisant to, savo kūnuose mes matysime Dievą.“ (2 Nefio 9:4; t. p. žr. 2 Nefio 9:12; Almos 11:43–45; 40:23.)

Įsakymai yra skirti padėti

Biblijoje mokoma, kad Dievas davė įsakymus, kuriems paklusdami būsime Jo laiminami. Mormono Knygos pranašai taip pat užrašė ir sekė įsakymais.

LIUDIJA PRANAŠAS

„Nesikliaukite vien savimi, bet studijuokite geriausias knygas – Bibliją ir Mormono Knygą –, o įsisavinę kuo daugiau informacijos, glauskitės prie Dievo, kad išliktumėte laisvi nuo visokio sugedimo bei nešvaros, ir jus lydės Aukščiausiojo palaimos.“

Prezidentas Džonas Teiloras (1808–1887), *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), p. 148.

Paklusnumo palaimos

Biblija: „Viešpats mums įsakė vykdyti visus šiuos įstatus, bijoti Viešpaties amžinam mūsų labui, idant išliktumėme gyvi. ... Jei stengsimės ištikimai vykdyti visą šį įsakymą ... būsime teisūs.“ (Pakartoto Įstatymo 6:24–25; t. p. žr. Patarlių 4:4; Jono 14:21.)

Mormono Knyga: „Jis pažadėjo jums, kad jei vykdysite jo įsakymus, klestėsite žemėje; ir jis niekada nenukrypsta nuo to, ką pasakė; todėl, jei vykdote jo įsakymus, jis laimina jus ir duoda jums klestėjimą.“ (Mozijo 2:22; t. p. žr. 2 Nefio 1:20.)

Dešimt Įsakymų

Biblija: Viešpats Mozei apreiškė Dešimt Įsakymų (žr. Išėjimo 20:1–17).

Mormono Knyga: Abinadis Dešimties Dievo Įsakymų mokė karaliaus Nojaus kunigus (žr. Mozijo 12:33–36; 13:12–24).

Dešimtinė

Biblija: „Atneškite visą dešimtinę į sandėlį, kad būtų maisto mano Namuose.“ (Malachijo 3:10; t. p. žr. Kunigų 27:30.)

Mormono Knyga: „Ir tai buvo tas pats Melchizedekas, kuriam Abraomas mokėjo dešimtines; taip, būtent mūsų tėvas Abraomas mokėjo dešimtines – vieną dešimtąją dalį nuo visko, ką turėjo.“ (Almos 13:15; t. p. žr. 3 Nefio 24:8–10.)

Krikštas ir Šventoji Dvasia

Biblija: „Kas negims iš vandens ir Dvasios, neįeis į Dievo karalystę.“ (Jono 3:5; t. p. žr. Morkaus 16:16; Apaštalų darbų 2:36–38.)

Mormono Knyga: „Atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, ir ateikite pas mane, ir priimkite krikštą mano vardu, idant būtumėte pašventinti Šventosios Dvasios priėmimu, kad stotumėte be dėmės priešais mane paskutiniąją dieną.“ (3 Nefio 27:20; t. p. žr. 2 Nefio 9:23; 31:5–9.)

Jėzaus Kristaus misija

Biblija ir Mormono Knyga liudija apie Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, ir Jo Apmokėjimą. Jos moko, kad Gelbėtojas paėmė ant savęs mūsų nuodėmes ir nugalėjo mirtį.

LIUDIJA PRANAŠAS

„Mormono Knyga ... skelbia, kad Biblija yra teisinga, ji tai įrodo; o kartu jos įrodo viena kitos teisingumą.“

Prezidentas Brigamas Jangas (1801–1877), *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 121.

Viengimis Dievo Sūnus

Biblija: „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.“ (Jono 3:16; t.p. žr. Mato 16:16; Jono 6:69.)

Mormono Knyga: „Žinau, jog Jėzus Kristus ateis, taip, Sūnus, Tėvo Viengimis, pilnas malonės, gailestingumo ir tiesos.“ (Almos 5:48; t.p. žr. 1 Nefio 11:16–21; Mozijo 3:5–8.)

Apmokėjo mūsų nuodėmes

Biblija: „Nes tai yra mano kraujas, Sendoros kraujas, kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti.“ (Mato 26:28; t. p. žr. Hebrajams 9:28; 1 Petro 3:18.)

Mormono Knyga: „Štai, kad įvykdytų įstatymo tikslus, jis atnašauja save kaip auką už nuodėmę dėl visų tų, kurių sudužusi širdis ir atgailaujanti dvasia.“ (2 Nefio 2:7; t. p. žr. 1 Nefio 11:33; Almos 34:8–10; 3 Nefio 11:14.)

Prisiėmė mūsų skausmus

Biblija: „Tačiau jis prisiėmė mūsų negalias, sau užsikrovė mūsų skausmus.“ (Izaijo 53:4; t. p. žr. Hebrajams 2:18.)

Mormono Knyga: „Ir jis eis, kęsdamas visokių skausmus ir suspaudimus, ir gundymus; ... kad jis savo kūnu sužinotų, kaip pagelbėti savo žmonėms jų silpnybėse.“ (Almos 7:11–12; t. p. žr. Mozijo 14:3–5.)

Nugalėjo mirtį

Biblija: „Bet dabar Kristus tikrai yra prikeltas iš numirusių kaip užmigusiųjų pirmagimis.“ (1 Korintiečiams 15:20; t. p. žr. Jono 14:19; Apaštalų darbų 26:23.)

Mormono Knyga: „[Tikėkite] Jėzų Kristų, kad jis yra Dievo Sūnus ir kad jis žydų buvo nužudytas, ir kad Tėvo galia jis vėl prisikėlė, ir šitaip laimėjo pergalę prieš kapą.“ (Mormono 7:5; t. p. žr. Mozijo 16:7–8; Helamano 14:17.)

Jėzaus Kristaus Bažnyčia senovės laikais

Savo Bažnyčią Viešpats įsteigė Jeruzalėje ir Amerikoje. Biblija kartu su Mormono Knyga liudija apie tai, kad Jis suburia ir veda savo žmones per pranašus ir apaštalus.

Pranašai

Biblija: „Tikrai Viešpats Dievas nedaro nieko, pirma neapreiškęs savo užmojo savo tarnams pranašams.“ (Amoso 3:7; t. p. žr. Jeremijo 1:7; 7:25.)

Mormono Knyga: „Visa tai, kas ištiks žmonių vaikus, ... pranašams apreiškiama Dvasia.“ (1 Nefio 22:2; t. p. žr. Jokūbo knygos 4:4–6.)

Dvylika apaštalų

Biblija: „Jis pasišaukė savo mokinius ir iš jų išsirinko dvylika; juos ir pavadino apaštalais.“ (Luko 6:13; t. p. žr. Efeziečiams 2:19–20; 4:11–14.)

Mormono Knyga: „Palaiminti esate, jeigu klausysite žodžių šitų dvylikos, kuriuos aš išsirinkau iš jūsų tarpo, kad tarnautų jums.“ (3 Nefio 12:1; t. p. žr. 1 Nefio 11:29.)

Kunigystės įgaliojimas

Biblija: „Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų.“ (Jono 15:16; t. p. žr. Mato 16:19; Luko 9:1–2; Hebrajams 5:4.)

Mormono Knyga: „[Alma] įšventino kunigus ir vyresniusius, uždėdamas ant jų savo rankas pagal Dievo tvarką, kad pirmininkautų bažnyčiai ir prižiūrėtų ją.“ (Almos 6:1; t. p. žr. 2 Nefio 6:2; Moronio 3.)

LIUDIJA PRANAŠAS

„Šiomis dienomis Biblija yra menkinama, nes daugybė žmonių pasaulio filosofijas maišo su Biblijos eilutėmis ir taip niekais paverčia tikrąją jų prasmę. Mums nepaprastai pasisekė, kad Amžinasis Tėvas, kuriam visada rūpi dvasinė

Jo vaikų gerovė, parūpino papildomus Raštus, žinomus kaip Mormono Knyga, kad apgintų Biblijos tiesas, kurias Viešpaties nurodymu užrašė ir paskelbė pranašai. ...

... Šio antrojo liudytojo dėka galime geriau suprasti senovės pranašų ir paties Mokytojo bei Jo mokinių, gyvenusių ir mokiusių tarp žmonių, mokymus. Visus tikruosius tiesos ieškotojus tai turėtų įkvėpti sugretinti šiuos du šventraščius, studijuoti juos kaip vieną knygą ir suprasti, kaip kad mes suprantame, jų tikrąjį ryšį.“

Prezidentas Haroldas B. Ly (1899–1973), *Ye Are the Light of the World* (1974), p. 89, 91.

Papildomoms studijoms

Ši schema nėra išsamus sąrašas. Asmeniškai ar kartu su šeima studijuodami Raštus, galite patys ją papildyti savo nuorodomis ir atrasti daugiau principų, kurie mokomi tiek Mormono Knygoje, tiek ir Biblijoje. Tai galite padaryti naudodamiesi Raštų rodykle ir scriptures.lds.org esančiomis internetinėmis studijavimo priemonėmis. ■

IŠNAŠA

1. Russell M. Nelson, „Scriptural Witnesses“, *Liahona*, 2007 m. lapkritis, p. 43.

**Vyresnysis D. Todas
Kristofersonas**

Iš Dvylikos Apaštalo
Kvorumo

Kaip studijuoti MORMONO KNYGĄ

Prieš dvidešimt penkerius metus Prezidentas Ezra Taftas Bensonas (1899–1994) pateikė „tris svarbias priežastis, kodėl pastarųjų dienų šventieji Mormono Knygos studijas turėtų paversti viso gyvenimo siekiu“.¹ Tos trys priežastys yra:

- Pirmoji: Mormono Knyga yra mūsų religijos sąvaros akmuo – mūsų liudijimo apie Jėzų Kristų, mūsų doktrinos ir mūsų pačių liudijimų sąvaros akmuo.
- Antroji: Mormono Knyga buvo parašyta mūsų dienoms.
- Trečioji: Mormono Knyga padeda mums priartėti prie Dievo.

Šios trys priežastys studijuoti Mormono Knygą taip pat pasufleruoja kelis būdus, kaip galėtume studijuoti šiuos unikalius Raštus.

Mūsų religijos sąvaros akmuo

Kadangi Mormono Knyga yra mūsų liudijimo apie Kristų ir Jo Evangelijos pilnatvę sąvaros akmuo, svarbu, kad ją studijuodami ypatingą dėmesį atkreiptume į joje esančius daugybę mokymų ir liudijimų apie Gelbėtoją. Kai kurie žmonės tai daro įsigydamai naują pigesnę Mormono Knygos egzempliorių ir ten sužymėdami visas eilutes, kuriose kalbama arba mokoma apie Gelbėtoją, Jo tarnystę

ir Jo misiją. Taip įgausime gilesnį liudijimą apie Jėzų, kaip Dievo Sūnų, ir naują suvokimą apie tai, ką Jis dėl mūsų padarė ir tebedaro.

Parašyta mūsų dienoms

Mormono Knygos autoriai rašė turėdami omenyje ateities kartas, būtent – pastarąsias dienas. Trumpindamas nefitų metraščius, Mormonas sakė negalįs įtraukti „net šimtosios dalies“ (žr. 3 Nefio 5:8; t. p. žr. Mormono žodžių 1:5). Moronis pakomentavo: „Aš kalbu jums, tarsi būtų mėtė čia, nors jūsų dar nėra. Bet štai Jėzus Kristus parodė man jus, ir aš žinau jūsų darbus.“ (Mormono 8:35.) Šie du ir kiti autoriai, veikiami įkvėpimo, rašė tai, kas būtų naudingiausia mums šiomis pastarosiomis dienomis.

Todėl studijuodami turėtume mintyse savęs klausti: „Kodėl šitai buvo įtraukta? Kaip tai tinka mūsų dienoms ir man asmeniškai?“ Prezidentas Bensonas pastebėjo, pvz., kad Mormono Knygoje rašoma, kaip pasiruošti Antrajam Gelbėtojo atėjimui, kaip karo metu gyveno Kristaus mokiniai, kaip jie elgdavosi persekiojimų bei atsimetimo akivaizdoje, kaip dirbdavo misionierišką darbą ir reaguodavo į materializmo pavojus.² Studijuodami turėtume, kaip Nefis, „pritaikyti“ Raštus sau – t. y. bandyti atrasti, kaip pritaikyti tai, ką randame Mormono Knygoje (1 Nefio 19:23).

DAUGIAU STUDIJUOSI – DAUGIAU SUŽINOSI

Kai pirmą kartą perskaičiau Mormono Knygą, dar nebuvo Bažnyčios narė. Tuo metu man buvo 16 metų, o pačią knygą perskaičiau per savaitę. Baigdama skaitymą aptikau vieną eilutę, patvirtinančią, kad jei bažnyčia yra Kristaus, tai ji turi vadintis Jo vardu (žr. 3 Nefio 27:8). Tą akimirką mano skruostais riedėjo ašaros. Supratau, kad Mormono Knyga yra tikra ir nusprendžiau pasikrikštyti.

Po krikšto dar kartą perskaičiau knygą, bet šį kartą nusipirkau žymeklį ir juo žymėjau visas mane įkvepiančias eilutes ir ištraukas. Vėlesnių skaitymų metu dariau tą patį, tik šalia pasižymėtų eilučių parašėse pridėdavau kokią nors pastabą. Dar vėliau, šalia eilučių pasirašydavau nuorodų į panašias eilutes, esančias tiek Mormono Knygoje, tiek kituose patvirtintuose Raštuose.

Kartą, pačioje naujų metų pradžioje, nusipirkau naują Raštų egzempliorių, nes senasis buvo visas sužymėtas – ypač daug žymėjau tarnaudama misijoje ir ruošdamasi mokyti pamokas. Šį kartą studijavau ir žymėjau pagal temas. Kiekvienai temai paskyriau po vieną spalvą, pvz., tikėjimui paskyriau oranžinę spalvą, atgailai – žalią ir t.t.

Nuolat studijuodama Mormono Knygą ir tam naudodama įvairius metodus supratau, kad nepakanka Mormono Knygą perskaityti vieną kartą. Studijuodami mokomės eilutė po eilutės. Taip pat supratau, kad nesvarbu, kiek kartų būsimė ją perskaityti, joje visada rasime ką nors tokio, dėl ko savęs paklausime: „Kodėl to nepastebėjau anksčiau? Juk tai turėjo būti ten ir anksčiau.“

Raštai – ypač Mormono Knyga – moko mus apie Jėzų Kristų ir Dangiškąjį Tėvą. Raštų studijavimas priartino mane prie Jų.

Kristina Vergara Ramirez, Čilė

Artinkitės prie Dievo

Vėl pacituosiu Prezidentą Bensoną: „Ne tik todėl, kad Mormono Knyga moko mus tiesos, nors jos ji tikrai moko. Ne tik todėl, kad Mormono Knyga liudija apie Kristų, nors ji tikrai apie Jį liudija. O todėl, kad joje yra kai kas daugiau. Joje yra galia, kuri jūsų gyvenime pradės reikštis tą pat akimirka, kai šią knygą pradėsite rimtai studijuoti.“³

Tikrai, Mormono Knygos studijavimas

LIUDIJA PRANAŠAS

„Mormono Knygą pradėjau skaityti dar nesulaukęs diakono amžiaus. Skaitau ją iki šiol ir žinau, kad ji yra tikra. ...

... Man regis, kad joks Bažnyčios narys nebus iki galo patenkintas, jeigu jis vėl ir

vėl neperskaitys Mormono Knygos ir nuosekliai jos neapmąstys, kad galėtų paliudyti, jog ji iš tiesų yra Visagalio įkvėptas metraštis ir kad jos istorija yra tikra.“

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas (1876–1972), *Conference Report*, 1961 m. spalio, p.18.

pakviečia Dvasią, o Dvasia yra apreiškimo tarpininkė. Tai reiškia, kad studijuoti turėtume apgalvodami ir apmąstydami – apsvarstydami, meldamiesi ir galbūt skaitymo metu ką nors pasižymėdami. Visa tai sudaro sąlygas gauti papildomos šviesos ir supratimo, tiek apie tai, ką studijuojame, tiek apie kitus dalykus. Kartais pravartu Mormono Knygą perskaityti per palyginti trumpą laiką, kad pajautume jos pasakojimo ir žinios tėkmę. Bet geriausia yra paskirti deramą laiką kasdieniam knygos studijavimui, užuot skaičius fiksuotą eilučių ar puslapių skaičių per dieną.

Pagalbinės studijavimo priemonės

Mums pasisėkė, kad šiandien turime daug priemonių, galinčių mums padėti studijuoti Mormono Knygą. Kai kurios iš jų pateikiamos Raštuose – angliškuose Raštuose esanti teminė rodyklė, Biblijos žodynas ir abėcėlinė rodyklė bei kitų kalbų Raštuose pateikiama Raštų rodyklė. Taip pat pastarųjų dienų šventųjų Raštų leidimuose kiekviename puslapyje pateikiama daug išnašų ir nuorodų.

Daugiau spausdintų pagalbinių studijavimo priemonių rasite sekmadieninės mokyklos klasės nario studijų vadove, seminarijos studento studijų vadove ir instituto studento vadovėlyje. Mūsų laikais vis daugėja ir elektroninių priemonių, kurios surašytos 31 puslapio paraštėje.

Atvertimo įrankis

Mormono Knyga yra nepaprastas turtas ir atvertimo įrankis, kurį mūsų Evangelijos laikotarpiui paruošė ir mums įteikė pats Viešpats. Asmeniškai aš ją laikau savo paties liudijimo apie Jėzų Kristų, Džozefo Smito pranašiską pašaukimą ir apie tai, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra „Viešpaties karalystė, vėl įkurta žemėje“, pagrindu.⁴ Esu laimingas, galėdamas sujungti savo liudijimą su Jėzaus Kristaus liudijimu, kad „kaip jūsų Viešpats ir jūsų Dievas gyvas, ji yra tikra“ (DS 17:6). Tegul visą gyvenimą truksiantis Mormono Knygos studijavimas pagilina jūsų atsivertimą ir veda jus tiesiu keliu į amžinąjį gyvenimą. ■

IŠNAŠOS

1. Ezra Taft Benson, „The Book of Mormon—Keystone of Our Religion“, *Ensign*, 1986 m. lapkritis, p. 5–7. Ši klasika tapusi kalba yra perspausdinta šio numerio 52–58 puslapiuose.
2. Žr. Ezra Taft Benson, *Ensign*, 1986 m. lapkritis, p. 6–7.
3. Ezra Taft Benson, *Ensign*, 1986 m. lapkritis, p. 7.
4. Mormono Knygos įvadas.

RAŠTAI INTERNETE IR MOBILIUOSIUOSE PRIETAISUOSE

Be greitos raktinių žodžių ir nuorodų paieškos, Raštai internete (scriptures.lds.org) ir mobiliuosiuose prietaisuose (mobile.lds.org) taip pat pateikia naujų funkcijų, galinčių padėti jums asmeninėse studijose:

Mano studijų užrašai (notebook.lds.org)

Šie internetiniai studijų užrašai siūlo daug tokių pačių priemonių, kokiomis esate įpratę naudotis įprastiniame studijavime – pvz., žymėjimasis, užrašų darymas, nuorodų kūrimas, – bet ši priemonė dar leidžia visą tai išsaugoti ir elektroniniu būdu. Be to, savo užrašus galite „sužymėti“, savo užrašus ir kitą gautą medžiagą suskirstyti į kategorijas. Kadangi prie šių studijų užrašų jūs prisijungiate per savo PDŠ prieigą, tai jūsų užrašai liks nepakitę net ir tada, kai prie jų jungsitės skirtingais prietaisais. Visos šios priemonės padės jums sukurti unikalų teminį archyvą Evangelijos studijavimui bei mokymui.

Raštų formatai ir kalbos (scriptures.lds.org)

Šiuo metu elektroninis Raštų tekstas ir garso įrašai svetainėje LDS.org prieinami ir mobiliems prietaisams. Tai prieinama daugeliu kalbų ir tų kalbų vis daugėja.

Be skaitymo ir klausymosi internete, jūs taip pat galite atsisiųsti Raštų garso, ePub ir PDF versijas naudojimui be interneto. Bažnyčios naujajame internetiniame Raštų tinklalapyje taip pat rasite priemonę, palengvinančią dalinimąsi Raštų ištraukomis ir asmeniniais užrašais elektroniniu paštu ir socialinėmis sklaidos priemonėmis.

LDS.org tinklalapyje dabar rasite Raštus 21 kalba; mobilių prietaisų programos yra išverstos į maždaug 10 kalbų, priklausomai nuo prietaiso platformos.

PDŠ Raštų citatų rodyklė (scriptures.byu.edu)

Ši priemonė, kurią anglų kalba parengė du Brigamo Jango universiteto mokytojai, sujungia Raštų eilutes su šių laikų pranašų ir apaštalų teiginiais. Pavyzdžiui, jūs norite sužinoti, kas per visuotinę konferenciją citavo 1 Nefio 3:7. Spauskite ant ekrano kairėje esančios Book of Mormon nuorodos ir pasislinkę žemyn iki 1 Nefio 3 rasite atsakymą.

Visuotinės konferencijos temų rodyklė (conference.lds.org)

Dar viena priemonė, padedanti sujungti Raštų studijas su gyvųjų pranašų žodžiais, yra conference.lds.org, kur pateikiamas kiekvienos visuotinės konferencijos teminis sąrašas. Pavyzdžiui, jei Raštuose studijuojate apie Apmokėjimą, tai galite sužinoti, kad šiai temai 2011 metų balandžio visuotinėje konferencijoje yra skirtos penkios kalbos.

Lehio sapnas

TVIRTAI LAIKYKIMĖS LAZDOS

*Lehio regėjime vyrauja svarbiausia Mormono Knygos tema –
kvietimas visiems ateiti pas Kristų.*

**Vyresnysis
Deividas A. Bednaris**

Iš Dvylikos Apaštalų
Kvorumo

Aš myliu Mormono Knygą. Vieni iš ankstyviausių evangelinių mano prisiminimų yra apie tai, kaip mama man skaitydavo Emos Mar Pitsersen knygą *Book of Mormon Stories for Young Latter-day Saints* (Mormono Knygos pasakojimai pastarųjų dienų šventųjų vaikams). Tų vaikystės skaitymų metu ir vėliau gyvenime nuolat asmeniškai studijuojant ir meldžiantis, Šventojo Dvasia mano sielai visada liudijo, kad Mormono Knyga yra Dievo žodis.

Liudiju, kad Mormono Knyga yra dar vienas Jėzaus Kristaus testamentas. Žinau, kad Pranašas Džozefas Smitas Mormono Knygą išvertė su Dievo galia ir tos galios dėka. Taip pat liudiju, kad Mormono Knyga yra „teisingiausia iš visų knygų žemėje ir mūsų religijos sąvaros akmuo, ir kad

žmogus labiau priartės prie Dievo, gyvendamas pagal jos priesakus, negu pagal bet kokios kitos knygos“¹.

Svarbiausi Lehio sapno simboliai

Raštų, o ypač Mormono Knygos, studijavimo, tyrinėjimo ir apmąstymo svarbą pažymi keli Lehio regėjimo apie gyvybės medį elementai (žr. 1 Nefio 8).

Pagrindinis Lehio sapno objektas yra gyvybės medis – „Dievo meilės“ simbolis (žr. 1 Nefio 11:21–22). „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.“ (Jono 3:16.) Štai kodėl Viešpaties Jėzaus Kristaus gimimas, gyvenimas ir apmokančioji auka yra pati didžiausia Dievo meilės savo vaikams išraiška. Nefis

LIUDIJA PRANAŠAS

„Liudiju jums, kad Mormono Knyga tikrai yra Dievo žodis, kad bendravimas tarp žemės ir dangaus yra vėl atstatytas ir kad žemės žmonėms yra apreikštas tikrasis Viešpaties kelias, rodantis, kaip kiekvienas tikrai tikintis Kristų gali įgyti visą reikalingą pažinimą ir palaiminimus.“

Prezidentas Deividas O. Makėjus (1873–1970), „Marks Pointing to Authenticity of Book of Mormon“, Instructor, 1952 m. spalio, p. 318.

liudijo, kad ši meilė yra „visų trokštamiausia“ ir, kaip jo sapne pareiškė angelas, „labiausiai džiuginanti sielą“ (1 Nefio 11:22–23; t. p. žr. 1 Nefio 8:12, 15). 1 Nefio 11 skyriuje smulkiai aprašomas gyvybės medžio simbolis, reiškiantis Gelbėtojo gyvenimą, tarnavimą ir auką – „Dievo nuolaidumą“ (1 Nefio 11:16).

To medžio vaisiai simbolizuoja Apmokėjimo palaiminimus. Medžio vaisių ragavimas simbolizuoja apeigų atlikimą ir sandorų sudarymą, po kurių Apmokėjimas gali visa jėga veikti mūsų gyvenime. Pats vaisius apibūdina kaip galintis „padaryti“ žmogų laimingą“ (1 Nefio 8:10) ir sukelia didį džiaugsmą bei troškimą dalintis tuo džiaugsmu su kitais.

Lehio regėjime vyrauja svarbiausia Mormono Knygos tema – kvietimas visiems ateiti pas Kristų. Ypač svarbi čia yra geležinė lazda, vedanti prie medžio (žr. 1 Nefio 8:19). Geležinė lazda reiškia Dievo žodį.

Ne nusitverkime, o tvirtai laikymės geležinės lazdos

Tėvas Lehis savo regėjime matė keturias žmonių grupes. Trys iš jų, norėdamos pasiekti medį ir ragauti jo vaisių, veržėsi pirmyn ankštu ir siauriu keliu. Ketvirtoji grupė nesiekė medžio – jų galutinis trokštinis tikslas buvo nusigauti iki didžiulio ir erdvaus pastato (žr. 1 Nefio 8:31–33).

1 Nefio 8:21–23 eilutėse skaitome apie pirmąją žmonių grupę, kurie verždamiesi pirmyn pradėjo eiti prie gyvybės medžio vedančiu keliu. Tačiau, atsidūrę tirstoje tamsos migloje, simbolizuojančioje velnio pagundas (žr. 1 Nefio 12:17), šie žmonės pametė savo kelią, nuklydo ir pasimetė.

Atkreipkite dėmesį, kad šiose eilutėse visai neminima geležinė lazda. Tie, kurie Dievo žodį ignoruoja arba žiūri į jį atsainiai, negauna pas Gelbėtoją vedančio dieviško

MES JŲ NEPAISĖME

Visą gyvenimą mane dvasiškai stiprino frazė „mes jų nepaisėme“ (1 Nefio 8:33). 1 Nefio knygoje rašoma apie žmones, kurie nepaisydami pašiapių balsų ėjo link gyvybės medžio. Į juos nukreipti patyčių pirštai, bet jie nesusvyruoja. Jie nesiklauso. Panašiai yra ir mums, šiandien girdintiems daug garsių ir viliojančių balsų. Kartais neįsiklausyti į tuos balsus gali būti labai sunku, bet Lehis mums parodo, kad tai įmanoma.

Supratau, kad lankydamosi šventykloje, skaitydama Raštus, lankydamosi Bažnyčioje ir sekdamą pranašu, aš galiu prislopinti tuos pasaulietinius balsus. Darydama šiuos paprastus dalykus galiu išgirsti Šventosios Dvasios balsą. Šio balso verta klausytis. Įsiklausydama į Dvasios balsą įgyju daugiau stiprybės atsispirti vilionei.

Jei seksime Lehio pavyzdžiu ir tų balsų nepaisysime, tai išliksime ankštame ir siaurame kelyje ir nuolat mėgausimės Dievo meile.

Melisa Hyton, Jutos valst., JAV

vedlio. Atkreipkime dėmesį, kad ši grupė surado kelią ir veržėsi juo pirmyn, rodydama tam tikrą tikėjimą Kristumi ir turėdama tam tikrą dvasinį įsitikinimą. Bet velnio pagundos ją nuklaidino, ir jie pasimetė.

1 Nefio 8:24–28 skaitome apie antrąją žmonių grupę, irgi suradusią ankštą ir siaurą kelią, vedantį prie gyvybės medžio. Ši grupė „veržėsi pirmyn per tamsos miglą, tvirtai [nusitverdama] geležinės lazdos, kol atėjo ir valgė medžio vaisiaus“ (24 eil.). Tačiau kai gražiai apsirengę didžiulio ir erdvaus pastato gyventojai pradėjo šaipytis iš antrosios grupės žmonių, „šie gėdinosi“ ir „atpuolė į uždraustus kelius ir pasimetė“ (28 eil.). Atkreipkite dėmesį, kad šie žmonės ėjo *nusitverdami* geležinės lazdos (1 Nefio 8:24; kursyvas pridėtas).

Čia reikšminga tai, kad ši antroji grupė veržėsi pirmyn su tikėjimu ir pasišventimu. Jie taip pat turėjo papildomą palaiminimą – geležinę lazda, kurios nusitverdavo! Tačiau, kai juos užklupo persekiojimas ir priespauda,

atpuolė į uždraustus kelius ir pasimetė. Netgi turėdama tikėjimą, pasišventimą ir Dievo žodį, ši grupė galiausiai pasimetė – galbūt todėl, kad tik *retkarčiais* paskaitydavo *ar* pastudijavo, *ar* patyrinėdavo Raštus. Tvirtai nusitverti geležinės lazdos man reiškia tik epizodinius studijavimo „*pliūpsnius*“ arba nereguliarių murktelėjimą, o ne nuoseklų, nuolatinį pasinėrimą į Dievo žodį.

30 eilutėje skaitome apie trečią žmonių grupę, kurie veržėsi pirmyn „nuolat tvirtai laikydami geležinės lazdos, kol atėjo ir puolė žemėn, ir valgė medžio vaisiaus“. Pagrindinė šios eilutės frazė yra *nuolat tvirtai laikydami* geležinės lazdos.

Trečioji grupė taip pat veržėsi pirmyn su tikėjimu ir įsitikinimu; tačiau nėra jokių požymių, jog ši grupė nuklydo, atpuolė į uždraustus kelius ar pasimetė. Greičiausiai ši trečioji žmonių grupė *nuolat* skaitė *irstu*–dijavo, *ir* tyrinėjo Raštus. Galbūt tas jų stropumas ir atsidavimas palyginti nežymiams ir

Netgi turėdama tikėjimą, pasišventimą ir Dievo žodį, antroji grupė verždamasi ankštu ir siauru keliu, laikydami geležinės lazdos, galiausiai pasimetė – galbūt todėl, kad tik retkarčiais paskaitydavo ar pastudijavo, ar patyrinėdavo Raštus.

Tvirtas geležinės lazdos laikymasis greičiausiai reiškia pamaldų, nuolatinį ir uolų Šventųjų Raštų, kaip apreištos tiesos šaltinio ir kaip patikimo vedlio kelionėje ankštu bei siauru keliu, vedančiu prie gyvybės medžio – paties Viešpaties Jėzaus Kristaus, naudojimą.

paprastiems dalykams (žr. Almos 37:6) išgelbėjo juos nuo pražūties. Galbūt Viešpaties ir tiesos pažinimas (žr. Almos 23:5, 6), įgytas ištikimai studijuojant Raštus, atnešė dvasinę nuolankumo dovaną, kurią turėdama ši žmonių grupė „*puolė žemėn* ir valgė medžio vaisiaus“ (1 Nefio 8:30; kursyvas pridėtas). Galbūt dėl dvasinio maisto ir stiprybės, įgytos „nuolat [sotinantis] Kristaus žodžiu“ (2 Nefio 31:20) jie nebekreipė dėmesio į žmonių iš didžiulio ir erdvaus pastato tyčiojimąsi ir šaipymąsi (žr. 1 Nefio 8:33). Būtent prie šios grupės turėtumėme stengtis prisijungti ir mes.

Nefio broliai klausė: „Ką reiškia geležinė lazda, vedanti prie medžio, kurią matė mūsų tėvas?“

Ir Nefis jiems atsakė, „kad tai – Dievo žodis; ir kas tik klausys Dievo žodžio ir *tvirtai jo laikysis*, tie niekada nepražus; ir priešininko pagundos bei ugninės strėlės negalės jų pergalėti iki aklumo, kad juos nuklaidintų

sunaikinimui“ (1 Nefio 15:23–24; kursyvas pridėtas).

Tai koks gi skirtumas tarp geležinės lazdos nusitvėrimo ir tvirto laikymosi? Mano manymu, tvirtas geležinės lazdos laikymasis greičiausiai reiškia pamaldų, nuolatinį ir uolų Šventųjų Raštų, kaip apreištos tiesos šaltinio ir kaip patikimo vedlio kelionėje ankštu bei siauru keliu, vedančiu prie gyvybės medžio – paties Viešpaties Jėzaus Kristaus, naudojimą.

„Ir buvo taip, jog supratau, kad geležinė lazda, kurią matė mano tėvas, buvo Dievo žodis, vedantis prie gyvųjų vandenų versmės, arba prie gyvybės medžio.“ (1 Nefio 11:25.)

Mormono Knyga yra skirta mums ir mūsų dienoms

Mormono Knygoje pateikiamos tokios tiesos, kurios labai tinka ir yra reikalingos mūsų dienoms ir aplinkybėms. Moronis pažymėjo dvasinę ir praktinę Mormono Knygos sąsają su mūsų gyvenimu: „Štai aš kalbu jums, tarsi

būtumėte čia, nors jūsų dar nėra. Bet štai Jėzus Kristus parodė man jus, ir aš žinau jūsų darbus.“ (Mormon 8:35.) Išankstinio Dievo numatymo dėka pamatę mūsų dienas ir aplinkybes, pagrindiniai Mormono Knygos autoriai sąmoningai įtraukė tokias temas ir pavyzdžius, kurie pastarųjų dienų gyventojams žemėje būtų aktualiausi.

Kviečiu jus atidžiai ir pamaldžiai apgalvoti tokį klausimą: **Kokias pamokas galėčiau ir turėčiau išmokti iš Lehio regėjimo apie gyvybės medį ir iš principo *nuolat tvirtai laikytis geležinės lazdos, leisiančios man būti dvasiškai stipriam pasaulyje, kuriame dabar gyvename?***

Jei stropiai darbuositės ir ieškosite įkvėpimo atsakyti į šį svarbų klausimą, Šventosios Dvasios galia, tiek širdimi, tiek ir protu,

geriau suprasite, kodėl svarbu *nuolat tvirtai laikytis geležinės lazdos*. Taip pat būsite palaiminti galia su tikėjimu ir uolumu pritaikyti tas pamokas savo asmeniniame gyvenime ir šeimoje.

Atverkime akis ir ausis, kad pamatytume ir išgirstume papildomas Lehio regėjimo pamokas, kurių pagalba galėtume „veržtis pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus, turėdami tobulą vilties skaistumą ir meilę Dievui bei visiems žmonėms. Todėl, jei veršitės pirmyn, sotindamiesi Kristaus žodžiu, ir ištersite iki galo, štai, taip sako Tėvas: Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą“ (2 Nefio 31:20). ■

IŠNAŠA

1. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas, 2010, p. 63.*

NEMESK ŠIO KELIO!

Mano sesuo supažindino mane su Bažnyčia. Ji man taip patiko, kad netrukus pasikrikštijau.

Nors nemokėjau skaityti, bet atsiversdavau Mormono Knygą ir ją vartydavau. Labai troškau skaityti jos puslapiuose esančius žodžius. Mano vyras, kuris pasikrikštijo vėliau, keistai į mane žiūrėdavo, kai matydavo mane sėdinčią ir težiūrinčią į knygą.

Jis manė, kad aš švaistau savo laiką.

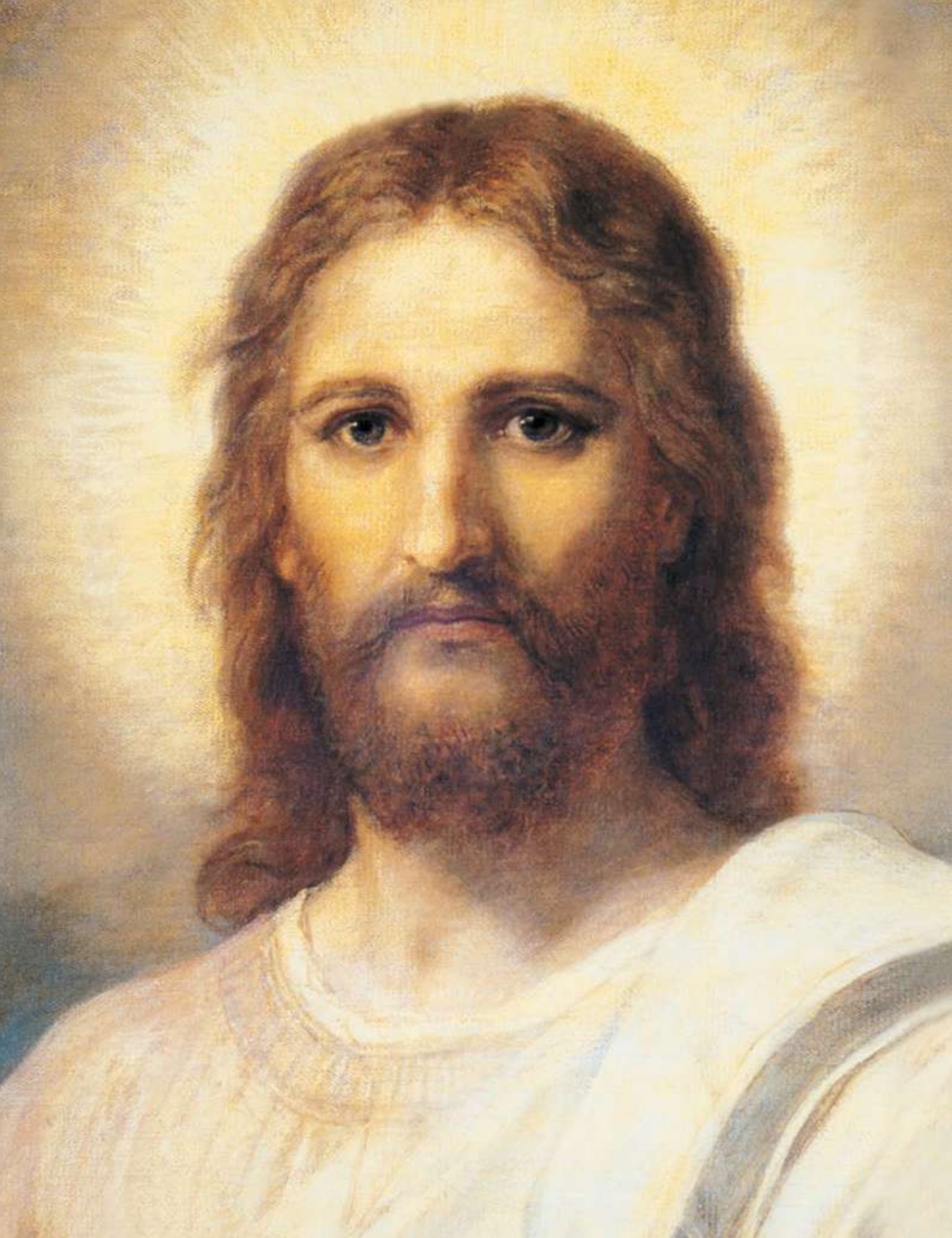
Nors ir labai sunkiai, bet padedama Paramos bendrijos seserų ir savo vaikų, aš pradėjau stengtis skaityti. Visada norėjau perskaityti Mormono Knygą.

Vieną sunkią akimirką, kuomet buvau supykusi, labai aiškiai išgirdau žodžius: „Nemesk šio kelio!“ Net atsisukau pažiūrėti, kas tai pasakė, bet nieko nebuvo.

Vieną dieną savo dukrai pasakiau, kad jau galiu skaityti savarankiškai. Ji manimi nepatikėjo ir paprašė manęs jai tai parodyti. Kai tai padariau, ji labai apsidžiaugė.

Mano tikslas yra perskaityti Mormono Knygą nuo pradžios iki galo. Nors skaitau lėtai, bet ją suprantu ir, svarbiausia, skaitydama šią nuostabią knygą jaučiu Dvasią.

Edita Feliciano de Paula, San Paulas, Brazilija

**Vyresnysis
Nylas L. Andersen**
Iš Dvylikos Apaštalo
Kvoro

MORMONO KNYGA: tikejimo Jėzumi Kristumi stiprinimas

*Mormono Knyga kviečia mus ir mūsų šeimas priimti tikėjimą Jėzumi
Kristumi ir moko principų, kurie padės mūsų šeimoms pasiekti sėkmę.*

Mormono Knyga, sudaryta iš kelis šimtmečius rinktų pranašų mokymų, yra parašyta ateičiai, kuomet, sugrąžinus kunigystės raktus ir prasidėjus didžiajam Izraelio namų surinkimui, bus ruošiamasi Gelbėtojo sugrįžimui į žemę (žr. 2 Nefio 25; 27; 3 Nefio 21). Šį šventą tekstą Nefis apibūdino kaip „[balsą] šaukiančiojo iš dulkų“ (2 Nefio 33:13). Moronis pareiškė: „Štai aš kalbu jums, tarsi būtumėte čia, nors jūs dar nėra. Bet štai Jėzus Kristus parodė man jus.“ (Mormono 8:35.)

Mormono Knyga buvo parašyta mūsų ir ateinantiems laikams. Per pirmuosius 100 metų po Sugrąžinimo buvo išspausdinta apie 1 milijonas Mormono Knygos egzempliorių 15 kalbų – koks nepaprastas darbas. Per vėlesnius 50 metų (1930–1980) buvo išspausdinta dar 25 milijonai egzempliorių 41 kalba. Nuo

to laiko praėjus 30 metų buvo atspausdinta dar 125 milijonai egzempliorių 107 kalbomis, įskaitant ištraukas iš Mormono Knygos. Dievo karalystei toliau besiplečiant tarp visų tautų, giminių, kalbų ir žmonių, Mormono Knygos įtaka bei poveikis ir toliau augs.

Titulinis puslapis, kurį turbūt parašė Moronis, atskleidžia pagrindinius knygos tikslus. Pirmasis tikslas yra konkrečiai susijęs su Lehio vaikų palikuonimis. Galutinis tikslas yra visus žmones „itikinti, kad JĖZUS yra KRISTUS, Amžinasis Dievas“ (Mormono Knygos titulinis puslapis).

Svarbi mūsų laikams

Kodėl dar vienas Jėzaus Kristaus testamentas turi būti toks svarbus mūsų dienoms? Kodėl Viešpats parūpino dar vieną liudytoją sustiprinti ir taip galingus Biblijos pareiškimus?

Šiandieniniame pasaulyje arogantiškieji Kori-horo, antikristo, argumentai atranda savo klausytojų. Bet, jei mūsų sielose tvirtai įsišaknijęs tikėjimas Jėzumi Kristumi, jis veda į tikrąjį atsivertimą.

Gyvename ypatingais laikais. Mokslo pasiekimai medicinos, transporto, gyvenimo patogumo srityse yra tokie dideli, kokių buvusios kartos net neįsivaizdavo. Žemė užtvindyta informacija ir technologijomis, kurios ne tik praverčia šeimos istorijos darbe ir dalinantis Evangelija, bet ir platina pornografiją, virtualų smurtą bei kitokias suokalbinių širdyse esančias piktenybes ir kėslus (žr. DS 89:4). Gyvename laikais, kuomet didelė pasaulio dalis yra stipriai prisirišusi prie materialaus turto.

Jei nebūsime atsargūs, visa tai gali atitraukti mūsų dėmesį ir nuvilioti nuo tokių principų, kurie yra amžini ir tinkami visoms kartoms.

Aštunto dešimtmečio pradžioje buvau jaunas misionierius Europoje. Kadangi dauguma žmonių pripažino Jėzaus Kristaus

LIUDIJA PRANAŠAS

„Visų pasaulio žmonių išmoningumas negalėjo parašyti ir pasauliui pateikti tokios knygos, kokia yra Mormono

Knygą. Joje esantys principai yra dieviški – jie yra iš Dievo. Jie negalėjo gimti apsišaukėlio ar romanų rašytojo prote. Kodėl? Todėl, kad jos pažadai ir pranašystės pildosi visos žemės akivaizdoje.“

Prezidentas Vilfordas Vudrafas (1807–1898),
Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff (2004), p. 119.

dieviškumą, daugelį savo mokymų pradėdavome paaiškinimu apie Atsimetimą. Kai po 20 metų į Europą grįžau būdamas misijos prezidentu, tuos pokalbius pradėdavome kiek kitaip, nes tikėjimas, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, dėl mūsų nuodėmių atidavęs savo gyvybę ir trečią dieną prisikėlęs, buvo smarkiai išblėsęs.

Šiandieniniame pasaulyje arogantiškieji Korihoro, antikristo, argumentai atranda savo klausytojų:

„Kodėl laukiate Kristaus? Nes nė vienas žmogus nieko negali žinoti apie tai, kas įvyks.

Štai, visa tai, ką jūs vadinate pranašystėmis ... tėra kvailos jūsų tėvų tradicijos.

... Jūs negalite žinoti to, ko nematote. ...

... Kiekvienas žmogus klesti pagal savo gabumus, ir ... nugali pagal savo jėgą.“ (Almos 30:13–15, 17.)

Mums patiems reikia saugaus ir nusistovėjusio tikėjimo Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Mums taip pat reikia pagalbos stiprinant savo šeimas, kad tas tikėjimas tekėtų į mūsų vaikų ir anūkų širdis. Jei mūsų sielose tvirtai įsišaknijęs tikėjimas Jėzumi Kristumi, jis veda į tikrąjį atsivertimą, atnešantį atgailą, nuoširdžią mokinystę, stebuklus, dvasines dovanas bei tvirtą teisumą. Visa tai yra svarbi Mormono Knygos dieviškosios misijos dalis.

Būdamas jaunas misionierius turėjau vieną labai įdomų pokalbį su dvasininku. Jis mums pasakė, kad negalys priimti Mormono Knygos, nes joje Jėzaus Kristaus vardas ir jo gyvenimo įvykiai minimi šimtmečius iki Jo gimimo. Jis aiškino, kad šis atvirumas skiriasi nuo Senajame Testamente naudojamų subtilesnių užuominų apie Gelbėtoją.

Asmeniškai aš manau, kad atviras Jėzaus Kristaus skelbimas Mormono Knygą daro dar galingesnę. Žinoma, turime patys gauti dvasinį liudijimą, jog ši knyga yra iš Dievo. Bet kartą jį gavus, mūsų nuostabai prieš mus akivaizdžiai atsivers Kristaus tikslai, Jo gyvenimo ir Prisikėlimo realumas bei aiškumas apie tai, kas yra būtina norint Juo sekti ir su Juo amžinai gyventi.

VISKAS MORMONO KNYGOS DĖKA

Nors nuo mano krikšto buvo praėję jau šeši mėnesiai, aš vis dar neturėjau tvirto liudijimo apie Mormono Knygą. Vieną dieną, kai visai nenorėjau skaityti Raštų, prisiminiau Evangelijos principų mokytojos žodžius: „Jei nenorite skaityti, tai kaltas Šėtonas, nes jis nenori, kad skaitytumėte Raštus.“ Todėl atsiverčiau Mormono Knygą ir perskaičiau: „Kas galėjo pamanyti, kad mūsų Dievas bus toks gailėstingas, kad ištrauks mus iš mūsų baisios, nuodėmingos ir suterštos būsenos?“ (Almos 26:17.) Šie žodžiai mano sielą užtvindė džiaugsmu, nes prisiminiau savo būseną prieš tampant tikrosios Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu. Viešpaties Dvasia mano širdžiai paliudijo apie Mormono Knygos tikrumą.

Iki tol nenorėjau būti nuolatinio misionieriumi, bet po tos dienos viskas pasikeitė. Stipriai jaučiau, kad pasauliui reikia žinoti tiesą, todėl pradėjau ruoštis. Nuėjau pas savo vadovus ir pasakiau jiems apie savo troškimą tarnauti. Apie tai paaiškinau ir savo gimdytojams, kurie gyveno kitame mieste ir nebuvo Bažnyčios nariai. Vėliau aš pardaviau viską, ką turėjau, ir nusipirkau drabužių savo misijai. Viskas baigėsi tuo, kad nuo 2003 iki 2005 metų tarnavau misijoje.

Šiandien mano šeima – įskaitant mano žmoną ir mūsų dukrytę – yra užantspauduota amžiams. Ši palaima taip pat atėjo per mano liudijimą apie Mormono Knygą. Žinau, kad Mormono Knyga yra tikra, nes ji liudija apie Viešpatį Jėzų Kristų. Kai skaitau jos šventą metraštį aš suartėju su Dievu.

Adilsonas Lusjeras dos Santosas, Parana, Brazilija

Nefio regėjimas

Lehio liudijimas

**Karaliaus Benjamino
pamokslas**

Abinadžio liudijimas

Mormono Knygoje skaitydamas ir apmąstydamas didžius pamokslus apie Jėzų Kristų, įgijau tvirtą liudijimą apie jų tikrumą.

Liudijimas apie Jėzų Kristų

Su Šventąja Dvasia Mormono Knygoje skaitydamas ir apmąstydamas didžius pamokslus apie Jėzų Kristų, įgijau tvirtą liudijimą apie jų tikrumą. Man labai patinka sklandant Mormono Knygos puslapiams sotiintis jos galingomis doktrinomis apie Kristų: Nefio regėjimu apie gyvybės medį, kuomet angelas paklausė: „Ar pažįsti Dievo nuolaidumą?“ (1 Nefio 11:16); Lehio liudijimu, kad „išpirkimas ateina šventajame Mesijuje ir per jį; nes jis yra pilnas malonės ir tiesos“ (2 Nefio 2:6); Jokūbo papildymu, kad Jis yra „vartų sargas ... ir jis nesamdo čia jokio tarno“ (2 Nefio 9:41).

Tuomet sekame karaliumi Benjaminu, kuris mokydamas mokinio savybių nesvyruodamas pareiškia, jog nėra „duota jokio kito vardo nei jokio kito būdo, nei priemonių, kuriomis žmonių vaikai gali būti išgelbėti – tik Kristaus ... vardu ir tik per jį“ (Mozijo 3:17).

Netrukus sutinkame Abinadi, pasiruošusį gyvybę atiduoti už įsitikinimą, kad:

„yra prisikėlimas, todėl kapas neturi pergalės, ir mirties geluonis prarytas Kristuje.

Jis yra pasaulio šviesa ir gyvybė; taip, šviesa, kuri yra begalinė, kuri niekada negali būti užtemdyta.“ (Mozijo 16:8–9.)

Alma moko nuostabių Apmokėjimo, teisingumo ir gailestingumo doktrinų: „Ir dabar, gailestingumo planas negalėtų būti įgyvendintas, jeigu nebūtų įvykdytas apmokėjimas;

todėl Dievas pats apmoka pasaulio nuodėmes, kad įgyvendintų gailestingumo planą, kad patenkintų teisingumo reikalavimus, idant Dievas būtų tobulas, teisingas Dievas ir taip pat gailestingas Dievas.“ (Almos 42:15.)

Tada prieiname nuostabių Gelbėtojo apsilankymą pas Lehio vaikus, kuomet kartu su jais patiriame Jo meilę, Jo atjautą, Jo mokymus ir Jo paties liudijimą:

„Štai ta evangelija, kurią daviau jums, – aš atėjau į pasaulį vykdyti savo Tėvo valios, nes mano Tėvas siuntė mane. ...

Ir mano Tėvas pasiuntė mane, kad būčiau iškeltas ant kryžiaus ir kad po to, kai būsiu iškeltas ant kryžiaus, visus žmones traučiau pas save, idant kaip aš buvau iškeltas žmonių, taip žmonės būtų iškelti Tėvo, kad stotų priešais mane, idant būtų teisiami už savo darbus, ar jie geri, ar jie pikti.“ (3 Nefio 27:13–14.)

Ir galiausiai – baigiamieji Mormono ir Moronio kreipimaisi: „Žinokite, kad turite ... atgailauti už visas savo nuodėmes ir nedorības, ir tikėti Jėzų Kristų, kad jis yra Dievo Sūnus.“ (Mormono 7:5.) „Taip, ateikite pas Kristų ir tobulėkite jame, ir atsakykite visokios bedievytės; ir jeigu atsisakysite visokios bedievytės ir mylėsite Dievą visa savo galia, protu ir stiprybe, tada jums pakaks jo malonės, tad per jo malonę būsite tobuli Kristuje.“ (Moronio 10:32.)

Jėzaus Kristaus pasirodymas

Baigiamieji Mormono ir Moronio kreipimai

Perteikiama per šeimas

Šis dvasiškai galingas ir įtikinantis liudijimas, kad Jėzus Kristus iš tikrųjų yra pažadėtasis Mesijas – Dievo pateptasis Sūnus, pasiųstas žemėn įgyvendinti visų žmonių prisikėlimo ir dvasinio apvalymo tų žmonių, kurie atgailaus ir seks Juo, pateikiamas per šeimų istoriją.

Mormono Knyga prasideda nuo šeimos – tėvo ir motinos, sūnų ir dukrų, įsiklausančių į jų pranašo tėvo apreiškimą palikti pasaulietines gėrybes ir sekti Viešpaties patarimu. Knygoje esančiuose pasakojimuose gausu pavyzdžių, kaip gimdytojai siekia vaikams įskiepyti Jėzaus Kristaus pažadą ir viltį. Kartą iš jos puslapių išsirinčiau konkrečius tėvų patarimus savo sūnams – tai užėmė 52 mašinraščio puslapius. Mormono Knygoje matome, kaip gimdytojai savo vaikus moko tikėjimo Kristumi ir paklusnumo Dievo įsakymams; moko tiek nuo vaikystės paklusnius vaikus, tiek paklydėlius, kuriems kartais net reikėdavo surasti kelią atgal į savo šeimą. Tai pamoka mūsų dienoms, mūsų vaikams ir mūsų šeimoms.

Konkretūs moterų ir dukrų vaidmenys ne visada yra aprašyti, kaip tai yra įprasta senovės raštuose. Bet geriau įsižiūrėję, pastebėsime jų amžiną ir tvarią įtaką. Labai branginame tuos retus aprašymus, kur kalbama apie moteris ir motinas, kurių „jausmai Dievo akyse nepaprastai švelnūs ir skaidūs, ir trapūs“ (Jokūbo knygos 2:7) arba kur Helamanas aprašo savo jaunuolių gerumą, kurį įtakojo jų teisiosios motinos:

„Taip, ir jie buvo paklusnūs ir stengėsi tiksliai įvykdyti kiekvieną įsakymo žodį; taip, būtent pagal jų tikėjimą jiems ir įvyko; ir aš prisiminiau žodžius, kurių, anot jų, juos mokė jų motinos. ...

Dabar, štai toks buvo tikėjimas tų, apie kuriuos aš

DVI KNYGOS, VIENA AMŽINA ŠEIMA

Mano vyras, grįždamas namo, gatvėje rado maišelį. Savo nuostabai, joje jis rado Mormono Knygą. Jis parnešė ją namo ir parodė man. Kurį laiką jis ją skaitė, susidomėjo, bet galiausiai padėjo ją į šalį.

Netrukus jis mirė. Pradėjau lankytis įvairiose bažnyčiose, nes norėjau surasti paguodos ir sužinoti, ar gyvenimas tęsiasi ir po mirties. Buvau apimta abejonių ir turėjau daug neatsakytų klausimų.

Kartą eidama į darbą pakelėję pamačiau pažįstamą knygą – Mormono Knygą. Ją pasiėmiau su savimi, nes ji man sukėlė prisiminimus apie brangų vyrą. Apie radinį užsiminiau vienam žmogui, kuris patarė man ją perskaityti.

Bėgo dienos. Vieną vakarą lankiausi pas savo seserį, kuri buvo pastarųjų dienų šventoji. Ten buvo ir nuolatiniai misionieriai, kurie giedojo giesmę „Dievo vaikas aš“. Tada ir supratau, jog misionieriai galės atsakyti į visus mano klausimus.

Išklausiusi pamokėles ir įgijusi liudijimą aš pasikrikštijau. Šiandien su visišku įsitikinimu galiu paliudyti, kad Džozefas Smitas regėjo Tėvą ir Jo Sūnų Jėzų Kristų.

Tikiu, jog tai, kad mano vyras ir aš radome Mormono Knygą – ne atsitiktinumas. Mano vyras negalėjo pasikrikštyti šiame gyvenime, bet esu laiminga, jog per šventyklos apeigas jis, aš ir mūsų du brangieji vaikai galime būti kartu kaip šeima visą amžinybę. Mormono Knyga suvedė mus ir mūsų sieloms atnešė ramybę.

Marija Maš, Gvatemala

Mormono Knygoje esančiuose pasakojimuose gausu pavyzdžių, kaip gimdytojai siekia vaikams įskiepyti Jėzaus Kristaus pažadą ir viltį.

kalbėjau; jie yra jauni, ir jų protai tvirti, ir jie nuolat pasikliauna savo Dievu. ...

... Savo motinų jie buvo išmokyti, kad jeigu neabejos, Dievas juos išgelbės.

Ir jie persakė man savo motinų žodžius, sakydami: Mes neabejojame, kad mūsų motinos tai žinojo.“ (Almos 57:21, 27; 56:47–48.)

Nori pakviesti apmąstyti šiuos klausimus, padėsiančius jums Mormono Knygos mokymus pritaikyti savo šeimoje:

- Kokios Mormono Knygos ištraukos moko mus, kad vaikai gimdytojų tikėjime turi matyti dorą ir teismą?
- Kokius patarimus, kuriuos Mormono Knygoje paminėti tėvai davė savo sūnums, mes norėtume duoti saviesiems?
- Ko išmokome apie nepaklusnių vaikų auklėjimą?
- Kaip Mormono Knygoje paminėti gimdytojai savo giliais įsitikinimais dalinasi su vaikais?
- Ką sužinojome apie tikėjimo perdavimą iš kartos į kartą?

Nėra svarbesnio dalyko, kuriuo galima pasidalinti su kitu, kaip tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Tai padeda suprasti šio gyvenimo iššūkius, kaip galima džiaugtis sunkumuose ir amžinąjį gyvenimą būsimajame pasaulyje.

Pasaulyje yra daug jėgų, traukiančių mus ir mūsų šeimas nuo šio svarbiausio tikėjimo. Mormono Knyga kviečia mus ir mūsų šeimas priimti tikėjimą Jėzumi Kristumi. Joje aprašomi principai padės mūsų šeimoms pasiekti sėkmę.

Liudiju, kad Mormono Knyga yra tikra ir kad ją, Viešpačiui Jėzui Kristui vadovaujant, Pranašui Džozefui Smitui tikrai perdavė Angelas Moronis. Ji yra skirta mūsų dienoms, mūsų vaikams ir vaikaičiams. Jei su tikėjimu ją kasdien atsiversime, tai pažadu, kad su mumis bus Viešpaties Dvasia ir mūsų šeimos bus palaimintos per amžius. ■

SENOVĖS ĮVYKIAI, ŠIUOLAIKIŠKI PRITAIKYMAI

Mormono Knygoje visuomet galiu rasti atsakymus. Ją studijuodamas daug ko išmokstu. Jaučiu, kad keičiuosi į gerąją pusę.

Neseniai buvau pradėjęs mąstyti, ką turėčiau daryti dabar, kuomet išauginau savo šešis vaikus. Norėjau žinoti, ką Dangiskasis Tėvas nori, kad daryčiau.

Kartą reguliariai bestudijuodamas Raštus, priėjau vietą apie vieną iš Mormono Knygoje aprašomų karų. Mane pribloškė Moronio kvietimas apginti, tarp kitų dalykų, šeimas (žr. Almos 46:12). Nefitai buvo pasiryžę apsaugoti savo šeimas. Skaitydamas šią istoriją nusprendžiau, kas bebūtų, siekti gyvenime to paties – ginti šeimą. Tai buvo gana asmenišką ir jaudinantis potyris.

Žinau, kad Mormono Knyga buvo parašyta mūsų dienoms. Esu dėkingas, kad joje galiu rasti patarimų apie tai, kaip turėčiau gyventi; ji yra tikra geležinė lazda (žr. 1 Nefio 8).

Eunas Jungas, Korėja

Jei neabejosime

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Tikėjimas • Šeima • Parama

Mormono Knygoje skaitome apie pavyzdin-
gus, nepaprastai uolius, drąsius ir stiprius
jaunuolius. „Taip, jie buvo tiesos ir rimtumo vyrai,
nes buvo išmokyti laikytis Dievo įsakymų ir teisiai
vaikščioti priešais jį.“ (Almos 53:21.) Šie ištikimi
vaikiniai už tai dėkojo savo motinoms – savo pavyz-
džiams ir mokytojoms.

Helamano karių motinos gyveno laikais, pana-
šiais į mūsų laikus. Jos patyrė sunkumų ir pavojų,
o jų jaunuoliai buvo šaukiami ginti fizinę ir dvasinę
laisvę. Šiandieniniame pasaulyje mes „grumiamės
ne su krauju ir kūnu, bet su kunigaikštystėmis,
valdžiomis, šių tamsybių pasaulio valdovais ir
dvasinėmis blogio jėgomis dangaus aukštumose“
(Efeziečiams 6:12).

Iššūkių kupini laikai reikalauja stiprių ir pavyz-
dingų gimdytojų, galinčių mokyti tų tiesų, apie
kurias žinojo Helamano kariai: „Jeigu neabejos,
Dievas juos išgelbės.“ (Almos 56:47.) Šiandien
šios tiesos mokymas ir demonstravimas reikalauja
budrumo. Tačiau neturime bijoti. Jei žinosime, kas
esame ir kas yra Dievas, ir sudarysime su Juo san-
doras, mes – kaip ir tų karių motinos – padarysime
didelę gerą įtaką.

Tikriausiai kiekvieną iš 2060 Helamano karių
paveikė jų motinos. Bet tos motinos neveikė vie-
nos. Šios motinos turėjo apjungti savo tikėjimą ir
pavyzdį su kitais teisiais vyrais ir moterimis ir taip
mokyti apie sandorų galią. Tų dienų jaunimas su-
prato jų gimdytojų sudarytą sandorą nebekariauti.
Nors buvo akimirkų, kai tai atrodė nebeįmanoma,
bet mylintis Dangiškasis Tėvas šiems gimdytojams
parodė būdą, kaip laikytis sandoros ir išsaugoti
savo laisvę (žr. Almos 56:5–9). Todėl mes irgi
turime gerbti savo sandoras, kad vaikai ir jaunimas
– mūsų pačių vaikai ir vaikai iš mūsų apylinkių,
skyrių, kaimynysčių ir bendruomenių – suprastų ir
palaikytų sandorų laikymąsi.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip galiu savo
seserims padėti
suprasti, kad jos
turi galią veikti
augančią kartą?

2. Ką įkvėpian-
čio galiu atrasti
Mormono Kny-
goje, kad galėčiau
įveikti šiandien
man iškilusias
sunkumas?

Jei garbingai laikysimės savo sandorų, tai
Dangiškasis Tėvas paruos mums kelią. Turime
tiksliai laikytis sudarytų sandorų. Pavyzdžiui,
galime būti tikslesnės, kai meldžiamės, stu-
dijuojame Raštus, siekiame gauti ir išlaikyti
galiojančią šventyklos rekomendaciją, rengia-
mės kukliai ir švenčiame Šabo dieną. Jei taip
darysime, tai mūsų vaikai galės pasakyti: „Mes
neabejojame, kad mūsų motinos tai žinojo.“
(Almos 56:48.)

Pastarųjų dienų šventųjų moterų, kurios
pripažįsta, jog jų stiprybė ateina iš Viešpaties
Apmokėjimo, sunkiais ir nesėkmingais laikais
nepasiduoda. Kaip sandorų vykdytojos, turime
vis tobuliau remti, ugdyti ir saugoti vaikus bei
jaunimą, kad vieną dieną apie šią augančią
kartą galėtume pasakyti: „niekada nesu matęs
tokio didelio narsumo, ne, netgi tarp visų“
(Almos 56:45). ■

**Džiulė B. Bek, visuotinė Paramos bendrijos
prezidentė.**

Daugiau informacijos
ieškokite [www.relief
society.lds.org](http://www.relief
society.lds.org).

Raštų ištraukos

Almos 53; 56–58

DU TŪKSTANČIAI JAUNUOLIŲ

Drąsiai ♩ = 96-100

Žodžiai: Bonnie Hart Murray
Muzika: Janice Kapp Perry

1. Du tūks - tan-čiai jau - nuo-lių, stip - rių nar-sių ka - rių, Iš -
2. Juk šie ka - riai jau - nie - ji iš - mo - ko iš ma - mų Vi -
3. Kar - tu su He - la - ma - nu šau - nie - ji mūs ka - riai, Nu -
4. Du tūks - tan-čiai jau - nuo-lių, nar - siai i - šė - ju - sių, Ko -

gir - dė ka - ro šauks - mą pa - ki - lo gint sa - vų - jų. Iš -
sad iš - ti - ki - mi būt Die - vui dar - bu ir pro - tu. Jų
ro - dy - mų lai - ky - da - mies ko - vo - jo jie nar - siai. Vi -
vo - jo Die - vo ga - lio - je ir li - ko tarp gy - vų. Ti -

ti - ki - mi mes Die - vui tad Jis tik-rai pa - dės. Ne -
Die - vas juos ap - sau - gos, jei tik ne - a - be - jos. Pa -
sai ne-troš - ko krau - jo, no - rė - jo būt lais - vi, Ko -
kė - ji - mu iš - au - go stip - ry - be ir ga - lia - Ko -

pa - bi - jo - jo jie mir - ties ir sto - jo gint ša - lies.
si - ti - kė - jo Vieš - pa - čiu - to ma - mos mo - kė juos.
vo - jo už gy - vy - bę, lais - vę, Die - vą ir šei - mas.
voj ne - bu - vo jiems ly - gių, nes jie juk su Die - vu.

© 2009 Bonnie Hart Murray ir Janice Kapp Perry. Visos teisės saugomos.

Šią giesmę galima kopijuoti epizodiniams, nekomerciniams naudojimui bažnyčioje ar namuose.

Ši pastaba turi būti ant kiekvienos kopijos.

Almos 53, 56-57

Mokymai mūsų laikams

Viešpats nuolat rūpinasi mumis

„Prisimenu Viešpaties žodžius Mormono Knygos Etero knygoje. Viešpats sakė: „Jūs negalite persikelti per šitą didžiąją gelmę, jeigu aš neparuošiu jūsų jūros bangoms ir vėjams, kurie išėjo, ir potvyniams, kurie

užeis.“ (Etero 2:25.) Mano broliai ir seserys, Jis mus paruošė. Jei įsiklausome į Jo žodžius ir gyvename laikydamiesi įsakymų, mes ištersime šiuos lengvabūdiškumo ir nelabumo laikus, laikus, kuriuos galime palyginti su bangomis, vėjais ir potvyniais, galinčiais mus sunaikinti. Jis nuolat rūpinasi mumis. Jis myli ir palaimins mus, jei elgsimės teisiai.“

Prezidentas Tomas S. Monsonas, „Baigiamoji kalba“, 179-osios Visuotinės pusmetinės konferencijos medžiaga, 2009 m.

Jėzus yra Kristus

„Mormono Knyga yra pats galingiausias mūsų turimas rašytinis liudijimas apie Jėzų Kristų. Koks, pasak Nefio, yra Šventosios Dvasios gavimo pagrindas? Tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Ar retkarčiais paskaitinėdami Mormono Knygą užsitikrinsime tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi? Taip

nemanytumėte, jei atidžiai perskaitytumėte Nefio žodžius. Jis sakė, kad tai yra „dovana visiems tiems, kas stropiai jo ieško“. Stropiai, be abejo, reiškia reguliariai. Be abejo, tai reiškia apmąstyti ir melstis. O maldos metu, be abejo, reikia karštai melsti, kad sužinotumėte tiesą. Jei darysite nors kiek mažiau, vargu ar tai bus stropu. O to mažiau nepakaks nei jums, nei man.“

Prezidentas Henris B. Airingas, Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, „Going Home“, *Brigham Young University 1986–1987 Devotional and Fireside Speeches* (1987), p. 77–78.

Evangelijos pareiškimas

„Visuose Šventuosiuose raštuose randami pagrindiniai Evangelinės žinios elementai, tačiau aiškiausiai jie mums pateikti Mormono Knygoje ir Pranašo Džozefo Smito apreiškimuose. Čia pats Jėzus aiškiai išdėsto savo doktriną ir Evangeliją, kurios turi laikytis Dievo vaikai, norintys turėti „amžinąjį gyvenimą“ (DS 14:7).“

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorf, Antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, „Have We Not Reason to Rejoice?“ *Liahona*, 2007 m. lapkritis, p. 19.

Senovės pranašų dėka sužinome, kad Mormono Knyga skelbia „aiškius ir vertingus dalykus“, išsaugotus pamokyti mus šiomis dienomis (žr. 1 Nefio 13:40; 19:3). Tos tiesos suteikia daugiau aiškumo ir supratimo apie Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvę ir padeda Mormono Knygos mokiniams su viltimi ir stiprybe irtis per gyvenimo sunkumus. Šiose citatose šių dienų pranašai ir apaštalai liudija apie šiuos svarbius mokymus.

Mažų vaikų krikštas

„[Kai kurie tikil, kad maži vaikai gimsta nuodėmėje ir mirtingąjį gyvenimą pradeda prigimtinio sugedimo būsenoje. Tokia doktrina yra neteisinga!

Mormonas rašė: „Jeigu aš sužinojau tiesą, pas jus iškilo ginčai dėl mažų vaikų krikšto.“ (Moronio 8:5.)

Jų ginčus jis pavadino „grubia klaida“ ir rašė: ...

„Klausykis Kristaus, tavo Išpirkėjo, tavo Viešpaties ir tavo

Dievo, žodžių. Štai aš atėjau į pasaulį šaukti į atgailą ne teisiųjų, bet nusidėjėlių; ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams; taigi maži vaikai yra sveiki, nes jie negali nusidėti; taigi Adomo prakeiksmas nuimtas nuo jų manyje, tad jis neturi galios jiems; ...

Ir šitaip Šventoji Dvasia apreiškė man Dievo žodį; todėl, mylimas mano sūnau, aš žinau, kad jeigu krikštytumėte mažus vaikus, tai būtų rimtas pasityčiojimas priešais Dievą.“ (Moronio 8:7–9.) ...

Perskaitykite visą jo laišką. Ten yra teisinga doktrina.“

Prezidentas Boidas K. Pakeris, Dvylikos Apaštalų Kvorumo Prezidentas, „Little Children“, Ensign, 1986 m. lapkritis, p. 17.

Mormono Knygos įspėjimai

„Tarp Mormono Knygoje mokomų pamokų yra pamoka apie karo priežastis ir padarinius, ir kokiomis aplinkybėmis jis yra pateisinamas. Joje pasakojama apie slaptų sąjungų pavojus, nes jos kuriamos žmonėms užvaldyti ir išnaudoti. Joje pasakojama apie Šetono realumą ir pateikiami keli nurodymai, kaip atpažinti jo naudojamus metodus.

Joje patariama, kaip tinkamai tvarkyti

turtą. Joje pasakojama apie aiškias ir vertingas Evangelijos tiesas, apie Jėzaus Kristaus realumą ir dieviškumą bei apmokančią auką už visą žmoniją. Joje informuojama apie paskutiniuosius dievomis vykstantį Izraelio namų surinkimą. Joje pasakojama apie misionieriško darbo tikslą ir principus. Joje yra perspėjimas mums apie išdidumą, abejingumą, delsimą, neteisingų tradicijų pavojus, veidmainystę ir neskaistumą.

Taigi, turime studijuoti Mormono Knygą, mokytis jos principų ir taikyti juos savo gyvenime.“

Vyresnysis L. Tomas Peris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Blessings Resulting from Reading the Book of Mormon“, Liahona, 2005 m. lapkritis, p. 8.

DU PAGALIAI TAPS VIENU

Beveik nuo pat gimimo turėjau Bibliją, tačiau su visais Evangelijos principais susipažinau tik gavusi Mormono Knygą. Sužinojau, kad Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė prieinama tik susipažinus su šiuo antru „pagaliu“ (žr. Ezechielio 37:15–17). Kai jau turėjau abi šias knygas, jų dėka mano gyvenimas pasikeitė, geriau suvokiau, kas aš esu ir kokį potencialą turiu, kad tapčiau amžinosios Dievo šeimos dalimi. Šis išpranašautas susijungimas – jie „[bus] sujungti tavo rankoje“ (17 eil.) – išsipildė dėka dviejų ištikimų misionierių seserų, kurioms aš parūpau ir kurios man paliko antrojo pagallo egzempliorių.

Prieš tai aš vaikščiojau pasišviesdama žvake; dabar kiekviena niša ir plyšys yra nušviestas Evangelijos palaimų pilnatvės. Jaučiuosi lyg būčiau lizingu gavusi naują gyvenimą.

Ary Sala, Britų Kolumbija, Kanada

ŠEIMA YRA AMŽINA

Mormono Knygą skaitau nuo pat savo krikšto 1995 metais. Bet tikroji Lehiio sūnų kelionių į Jeruzalę ir atgal prasmė atsiskleidė tik po to, kai ištekėjau ir sukūriau savo šeimą.

Rodos Viešpatys norėjo, jog Lehiis turėtų amžinąją šeimą.

Iš pradžių Jis liepė Lehiui viską palikti ir apsaugoti savo *dabartinę* šeimą nuvedant ją į pažadėtąją žemę. Kai jie vis dar tebebuvo tyruose, Viešpatys paliepė Lehiui pasiųsti savo sūnus atgal, kad šie paimtų *buvusių* šeimos narių metraštį. Po to Jis pasiuntė juos atsivesti Izmaelį su savo dukromis. Tai buvo jų pasiruošimas *būsimai* šeimai.

Kitų Dvylikos Apaštalų Kvorumo narių liudijimai apie Mormono Knygą pateikiami šio numerio 10, 28, 32, 38 ir 80 puslapiuose.

Viskas bus atstatyta

„Mormono Knygoje yra vaizdžiai aprašomas realus ir visuotinis prisikėlimo pobūdis. Pranašas Amulekas mokė:

„Kristaus mirtis atriš šitos laikinosios mirties pančius, tad visi bus prikelti iš šios laikinosios mirties.

Dvasia ir kūnas bus vėl sujungti į savo tobulą formą; tiek galūnė, tiek ir sąnarys bus atstatyti į savo deramą kūno pavidalą, kaip kad mes dabar šiuo metu esame; ...

Dabar, šitas atstatymas bus visiems: tiek seniems, tiek ir jauniems, tiek vergams, tiek ir laisvie- siems, tiek vyrams, tiek ir moterims, tiek nelabiems, tiek ir teisiems. Ir netgi tiek, kaip galvos plau- kas, neprapuls, bet viskas bus atstatyta į savo tobulą kūno pavidalą.“ (Almos 11:42–44.)

Alma taip pat mokė, kad per prisi- kėlimą „viskas bus at- statyta į savo deramą ir tobulą pavidalą“ (Almos 40:23). ...

Kokia paguoda žinoti, kad visi nu- skriaustieji gyvenime ... prisikels į „deramą ir tobulą pavidalą“.

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Resurrection“, *Liahona*, 2000 m. liepa, p. 17.

Slaptų sąjungų pavojai

„Mormono Knyga moko, kad nusi- kalstamos slaptos sąjungos yra rimtas iššūkis ne tik pavie- niams asmenims ir šeimoms, bet ir išti- somis civilizacijoms. Mūsų dienomis irgi yra slaptos sąjungos: grupuotės, narkotikų susivienijimai bei organizuotų nusi- kaltėlių šeimynos.

Mūsų dienų slap- tos sąjungos veikia labai panašiai kaip Gadianono plėšikai Mormono Knygos laikais. ... Jų tikslas yra „žudyti ir plėšti, ir vogti, ir paleistuvauti, ir daryti visokį nela- bumą priešingai savo šalies įstatymams ir taip pat savo Dievo įstatymams“ (Hela- mano 6:23).

Jei nebūsime budrūs, tai šių dienų slaptos sąjungos galią ir įtaką įgis taip pat greitai ir plačiai, kaip tai nutiko Mormono Knygos laikais.“

Vyresnysis M. Raselas Balaras iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Standing for Truth and Right“, *Ensign*, 1997 m. lapkritis, p. 38.

Dabartinės, buvusios ir būsimos šeimos sujungimas į amžiną šeimyną man yra svarbi ir brangi atsakomybė – kaip ir Lehiui. Galbūt šie potyriai padėjo paruošti Lehį regėjimui apie gyvybės medį ir supratimui, jog amžinoji šeima kuriama Dievo meilės principu.

Salotė Malani Maiviriviri, Havajai, JAV

Gyvenimo iššūkių sprendimas

„Mormono Knygoje yra dieviškų žinių, parodančių, kaip ištaisyti neteisingų tradicijų poveikį ir kaip įgyti gyvenimo pilnatvę. Ji moko, kaip spręsti tas problemas ir iššūkius, su kuriais susiduriame mūsų laikais. ... [Viešpatys] parūpino būdą, kaip ištaisyti rimtas gyvenimo klaidas, bet šie patarimai neturės jokios vertės, jei jie liks uždaryti užverstoje knygoje.“

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo, „True Friends That Lift“, *Ensign*, 1988 m. lapkritis, p. 76.

Priminimas apie mūsų sandoras

„Mormono Knyga mums primena, kad krikšto sandora reiškia „būti Dievo [ir Jo karalystės] liudytojais visada ir visame, ir visur, kur bebūtumėt, net iki mirties, kad būtumėte išpirkti Dievo ir priskaičiuoti prie tų, iš pirmojo prisikėlimo, kad turėtumėte amžinąjį gyvenimą“ (Mozijo 18:9; kursyvas pridėtas).“

Vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo, „The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom“, *Liahona*, 2001 m. sausis, p. 7.

Paklusnumo palaimos

„Begalėje Mormono Knygos vietų žmonės buvo pažadėta, kad jie klestės žemėje, jei laikysis įsakymų (žr. 1 Nefio 2:20; 2 Nefio 4:4). Tą pažadą dažnai lydi perspėjimas, kad jei nesilaikys Dievo įsakymų, jie bus atkertami nuo Jo akivaizdos (žr. Almos 36:30).“ ■

Vyresnysis Kventinas L. Kukas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo, „Tikiuosi supranti, kaip mums buvo sunku“, *178-osios Visuotinės pusmetinės konferencijos medžiaga*, 2008 m.

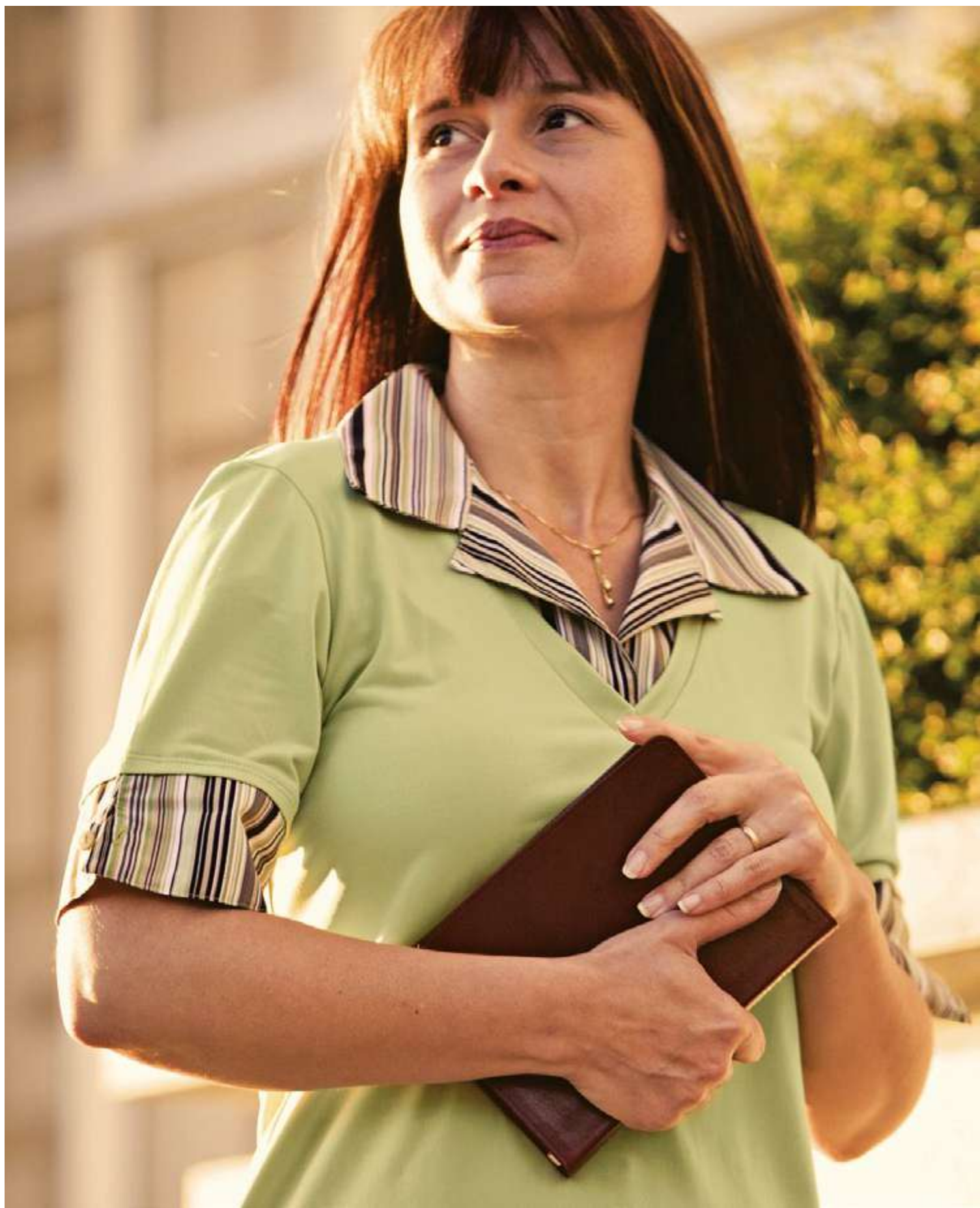
PIRMYN SU ŠVIESA

Etero knygos 2 skyriuje skaitome apie Jaredo brolį, kuris pergyveno, kad jų plaustuose nėra šviesos. Kai jis apie tai pasiteiravo Viešpaties, Viešpats jam šiuo klausimu atsakė: „Ką norėtum, kad paruoščiau, idant turėtum šviesą?“ (25 eil.)

Daug mažiau apie tai, kaip Jaredo brolis atsakė į Viešpaties klausimą. Visų pirma jis nuėjo ant kalno, ant kurio „išlydė šešiolika mažų akmenų“ (Etero 3:1). Jis užnešė juos į kalno viršūnę ir ten meldėsi. Pradėjo nuo nusižeminimo prieš Viešpatį. Jis paprašė pasigailėti ir pripažino, kad Viešpats turi galią atsakyti į jo maldą. Tada jis parodė savo tikėjimą, sakydamas: „Mes žinome, kad tu gali parodyti didelę galią.“ (Etero 3:5.) Jaredo brolis paprašė Viešpaties paliesti akmenėlius, kad jie galėtų apšviesti jo laivus.

Dėl šios ištraukos pasikeitė mano malda. Prieš tai dažnai klausdavau: „Tėve, ką norėtumei, kad padaryčiau?“ Iš tikrųjų dauguma atvejų pati turiu pirma pamąstyti, išanalizuoti savo išteklius, sugalvoti planą ir tik tada kreiptis į Tėvą ir klausti Jo, ar tas planas yra geras. Tik po to galiu melsti tų stebuklų, kurių pati negaliu padaryti.

Elena Gomez de Santurijon, Urugvajus

Prezidentas
Ezra Taftas Bensonas
(1899–1994)

MORMONO KNYGA mūsų religijos savaros akmuo

1985 m. lapkričio 10 dieną Ezra Taftas Bensonas tapo 13-uoju Bažnyčios Prezidentu. Jis prisimenamas dėl savo tvirto liudijimo apie Mormono Knygos galią ir jos svarbą kasdieniniame Raštų studijavime, misionieriškame darbe bei Evangelijos mokyme. Šiais metais sukanka 25 metai, kai 1986 metų spalio Visuotinėje konferencijoje buvo pasakyta ši kalba.

Mano mylimi broliai ir seserys, šiandien noriu pakalbėti apie vieną iš reikšmingiausių dovanų, kuri pasauliui suteikta šiais laikais. Ši dovana, apie kurią galvoju, yra daug svarbesnė nei bet kuris pramoninės ir techninės revoliucijos išradimas. Ši dovana yra daug vertingesnė žmonijai nei dauguma nuostabių šiuolaikinės medicinos pasiekimų. Žmonijai ji vertingesnė net už skrydžių ar kelionių į kosmosą pasiekimus. Kalbu apie Mormono Knygos dovaną, kuri žmonijai buvo padovanota prieš 156 metus.

Šią dovaną Viešpats ruošė ilgiau nei tūkstantį metų, po to Jis ją paslėpė tam, kad išliktų tyra iki mūsų laikų. Turbūt niekas aiškiau nepaliudys apie šios šiuolaikinės Raštų knygos svarbą nei pats Viešpats.

Savo burna Jis paliudijo apie 1) jos tikrumą (DS 17:6); 2) joje esančią tiesą ir savo žodžius (DS 19:26); 3) jos išvertimą galios iš aukštybių dėka (DS 20:8); 4) joje esančią Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvę (DS 20:9; 42:12);

5) jos įkvėptą užrašymą ir tarnaujančių angelų patvirtinimą (DS 20:10); 6) joje pateikiamus įrodymus apie tai, kad šventieji Raštai yra tikri (DS 20:11) ir 7) tai, kad kas tik tikėjimu ją priims, gaus amžinąjį gyvenimą (DS 20:14).

Antras galingas Mormono Knygos svarbos paliudijimas gaunamas pastebėjus, kuriuo besirutuliojančio Sugrąžinimo metu Viešpats paskyrė jos išėjimą. Prieš ją įvyko tik Pirmasis Regėjimas. To nuostabaus apsi-reiškimo metu Pranašas Džozefas Smitas sužinojo apie tikrąjį Dievo prigimtį ir kad Dievas yra paruošęs jam darbo. Po to sekė Mormono Knygos išėjimas.

Tik pagalvokite, ką tai reiškia. Mormono Knygos išėjimas įvyko dar prieš sugrąžinant kunigystę. Ji buvo išspausdinta likus kelioms dienoms iki Bažnyčios atkūrimo. Mormono Knyga šventiesiems buvo duota dar prieš pateikiant apreiškimus apie tokias didžias doktrinas, kaip trys šlovės laipsniai, celestialinė santuoka ar darbas už mirusiuosius. Ji išėjo prieš kvorumų ir Bažnyčios atkūrimą. Ar

LIUDIJA PRANAŠAS

„[Mormono Knyga] yra Dievo žodis. Ji yra dar vienas galingas liudijimas apie Kristų. Ir nėra abejonių, kad visi tikri išpirkėją mylintys tikintieji noriai priims dar vieną jo dieviškumo įrodymą.

Ši įkvėpanti knyga nebuvo gadinama neįgaliojų vertėjų ar šališkų teologų. Į pasaulį ji atėjo tyra ir tiesiai iš istorikų bei trumpintojų. Bandoma ne ši knyga, o jos skaitytojai.“

Prezidentas Spenceris V. Kimbolas (1895–1985), *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), p. 133.

tai mums nieko nesako, kaip Viešpats žiūri į šią šventą knygą?

Kai suprasime, ką Viešpats mano apie šią knygą, mūsų neturėtų nustebinti tai, kad Jis mus taip pat iškilmingai įspėja dėl to, kaip turėtume ją priimti. Paaiškinęs, kad, kas Mormono Knygą priims su tikėjimu ir vykdys teisumą, tas gaus amžinos šlovės karūną (žr. DS 20:14). Viešpats toliau perspėja: „Bet tie, kurie užkietins savo širdis netikėjimu ir [ją] atmes, tai jiems atneš jų pačių pasmerkimą.“ (DS 20:15.)

1829 metais Viešpats įspėjo šventuosius, kad šie nejuokautų su tuo, kas šventa (žr. DS 6:12). Mormono Knyga tikrai yra šventa, bet dauguma vis tiek su ja juokauja, arba kitaip tariant, priima ją atsainiai, nelaiko jos svarbia.

1832 metais iš savo darbo laukų sugrįžusius ankstyvuosius misionierius Viešpats išbarė už tai, kad jie atsainiai priėmė Mormono Knygą. Jis sakė, kad dėl tokio jų požiūrio aptemo jų protai. Dėl savo atsainaus požiūrio į šią šventą knygą jie ne tik patys prarado šviesą, bet ir visai Bažnyčiai, netgi visiems Sionės vaikams užtraukė pasmerkimą. Tada Viešpats tarė: „Ir jie pasiliks šitame pasmerkime, kol neatgailaus ir neprisimins naujosios sandoros, būtent Mormono Knygos.“ (DS 84:54–57.)

Ar tai, kad Mormono Knygą turime jau daugiau nei pusantro šimto metų, reiškia, kad šiandien mums ji mažiau reikšminga? Ar prisimename naująją sandorą, būtent Mormono Knygą? Biblijoje turime Senąjį Testamentą ir Naująjį Testamentą. Žodis *testamentas* yra kilęs iš graikiško žodžio, kurį būtų galima dar versti kaip *sandora*. Ar ne tai Viešpats turėjo omenyje, Mormono Knygą

pavadinęs „naująją sandorą“? Tikrai ji yra dar vienas testamentas arba liudijimas apie Jėzų. Tai yra viena iš priežasčių, kodėl neseniai prie Mormono Knygos pavadinimo pridėjome žodžius „Dar vienas Jėzaus Kristaus testamentas“.

Jeigu ankstyvieji šventieji buvo išbarti dėl atsainaus požiūrio į Mormono Knygą, ar būsime mažiau pasmerkti, jei darysime tą patį? Pats Viešpats liudija apie tai, kad ji turi amžiną reikšmę. Ar gali nedidelė mūsų grupelė atvesti visą Bažnyčią į pasmerkimą dėl to, kad juokaujame su tuo, kas šventa? Jei būsime tarp pamiršusiųjų naująją sandorą, tai ką pasakysime per Teismą, kuomet stoję prieš Jį būsime veriami Jo tiriančiu žvilgsniu?

Yra trys svarbios priežastys, kodėl pastarųjų dienų šventieji Mormono Knygos studijas turėtų paversti viso gyvenimo siekiu.

Pirmoji priežastis – Mormono Knyga yra mūsų religijos sąvaros akmuo. Taip pareiškė Pranašas Džozefas Smitas. Jis liudijo, kad „Mormono Knyga yra teisingiausia iš visų knygų žemėje ir mūsų religijos sąvaros akmuo“¹. Sąvaros akmuo yra pagrindinis arkos akmuo. Jis visus kitus akmenis laiko jų vietoje, o jei šį akmenį išimsime, tai visa arka sugrius.

Mormono Knyga yra mūsų religijos sąvaros akmuo trimis prasmėmis. Ji yra mūsų liudijimo apie Kristų sąvaros akmuo. Ji yra mūsų doktrinos sąvaros akmuo. Ji yra liudijimo sąvaros akmuo.

Mormono Knyga yra sąvaros akmuo mūsų liudijimo apie Jėzų Kristų, kuris pats yra viso, ką mes darome, kertinis akmuo. Ji galingai ir aiškiai liudija apie Jo tikrumą. Priešingai nei Biblija, perėjusi pro jos tekstą iškreipusias

perrašinėtojų, vertėjų ir sugedusių teologų kartas, Mormono Knyga nuo rašytojo iki skaitytojo perėjo tik per vieną įkvėpto vertimo žingsnį. Būtent todėl jos liudijimas apie Mokytoją yra aiškus, tyras ir pilnas galios. Bet tai dar ne viskas. Šiandien didelė krisčioniškojo pasaulio dalis atmeta Gelbėtojo dieviškumą. Jie abejoja Jo stebuklingu gimimu, Jo tobulu gyvenimu ir Jo šlovingojo Prisikėlimo realumu. Mormono Knygoje labai aiškiomis ir viena-reikšmiškomis sąvokomis mokoma apie viso to tikrumą. Joje pateikiama išsamiausia Ap-mokėjimo doktrina. Ši dieviškai įkvėpta knyga tikrai yra liudijimo pasauliui apie tai, kad Jėzus yra Kristus, sąvaros akmuo.²

Mormono Knyga taip pat yra doktrinos apie Prisikėlimą sąvaros akmuo. Kaip buvo minėta anksčiau, pats Viešpatys pareiškė, jog Mormono Knygoje yra „Jėzaus Kristaus evangelijos pilnatvė“ (DS 20:9). Tai nereiškia, kad joje surasite visus kada nors apreiškčius mokymus ir doktrinas. Tai reiškia, kad Mor-mono Knygoje rasime visų mūsų išgelbėjimui

Mormono Knygoje rasime visų mūsų išgelbėjimui reikalingų doktrinų pilnatvę. Jos mokomos aiškiai ir paprastai, kad net vaikai galėtų pasimokyti apie išgelbėjimą bei išaukštinimą.

reikalingų doktrinų pilnatvę. Jų mokoma aiškiai ir paprastai, kad net vaikai galėtų pasimokyti apie išgelbėjimą ir išaukštinimą. Mormono Knygoje pateikiama labai daug dalykų, kurie praplečia mūsų supratimą apie išgelbėjimo doktrinas. Be jų didelė dalis kituose Raštuose mokomų dalykų nebūtų tokie aiškūs ir vertingi.

Galiausiai Mormono Knyga yra liudijimo sąvaros akmuo. Lygiai kaip arka sugriūna išėmus sąvaros akmenį, taip ir Bažnyčia gyvuoja arba žlunga priklausomai nuo to, ar Mormono Knyga yra tikra. Bažnyčios priešai tai puikiai supranta. Štai kodėl jie deda tokias dideles pastangas, kad paneigtų Mormono Knygą. Nes jeigu jie galėtų diskredituoti ją, tuo pačiu diskredituotų ir Pranašą Džozefą Smitą. Tas pats nutiktų su mūsų mokymu apie kunigystės raktus, apreiškimu ir atstatytą Bažnyčia. Antra vertus, galima teigti, kad jei Mormono Knyga yra tikra – o milijonai žmonių paliudijo gavę Dvasios liudijimą, kad ji išties tikra – tai belieka susitaikyti su mokymu apie Sugražinimą ir viskuo, kas su juo susiję.

Taip, mano mylimi broliai ir seserys, Mormono Knyga tikrai yra mūsų religijos sąvaros akmuo – mūsų liudijimo sąvaros akmuo, mūsų doktrinos sąvaros akmuo ir liudijimo apie mūsų Viešpatį bei Gelbėtoją sąvaros akmuo.

Antroji svarbi priežastis, kodėl turėtume studijuoti Mormono Knygą yra ta, kad ji parašyta mūsų laikams. Patys nefitai niekada neturėjo šios knygos; neturėjo jos net senovės lamanitai. Ji skirta mums. Mormonas rašė Nefitų civilizacijos pabaigoje. Įkvėptas Dievo, viską matančio nuo pradžios, jis sutrumpino šimtmečių metraščius, parinkdamas tokius

LIUDIJA PRANAŠAS

„Mormono Knyga yra šventas metraštis, kuriame yra tokios informacijos, kokios nerasite jokioje kitoje knygoje. Viešpats mums yra įsakęs su visais jo vaikais dalintis amžinosios Evangelijos tiesomis, apreikštomis jiems paruošti celestialinei karalystei. ...

Mano širdis netveria džiaugsmu, žinant, kad kiekvienam žmogui, pamaldžiai perskaičiusiam Mormono Knygą ir norinčiam žinoti, ar ji iš Dievo, ar ne, yra skirtas pažadas. Ne Džozefo Smito ar kurios nors kitos gyvos būtybės pažadas, bet mūsų Dangiškojo Tėvo pažadas, kad jie tikrai sužinos, jog ji iš Dievo.“

Prezidentas Džordžas Albertas Smitas (1870–1951), Conference Report, 1936 m. balandis, p. 13–14, 15.

pasakojimus, kalbas ir įvykius, kurie būtų naudingiausi mums.

Kiekvienas žymesnis rašytojas Mormono Knygoje liudijo, kad rašo ateities kartoms. Nefis pasakė: „Viešpats Dievas pažadėjo man, kad tai, ką aš rašau, bus saugoma ir išsaugota, ir perduodama tolyn mano sėklai iš kartos į kartą.“ (2 Nefio 25:21.) Jo brolis ir įpėdinis parašė panašius žodžius: „Nes [Nefis] sakė, kad jo žmonių istorija bus išraižyta ant kitų jo plokštelių ir kad aš turiu išsaugoti šias plokšteles ir perduoti jas savo sėklai iš kartos į kartą.“ (Jokūbo knygos 1:3.) Tiek Enosas, tiek ir Jaromas pažymėjo, kad ir jie rašo ne savo liaudžiai, bet ateities kartoms (žr. Enoso 1:15–16; Jaromo 1:2).

Pats Mormonas rašė: „Taip, kalbu jums, Izraelio namų likuti.“ (Mormono 7:1.) Net Moronis, paskutinis įkvėptas rašytojas, regėjo mūsų dienas ir laikus. Jis sakė: „Štai Viešpats parodė man didžius ir nuostabius dalykus apie tai, kas netrukus turi įvykti, tą dieną, kada šitie dalykai ateis pas jus.

Štai aš kalbu jums, tarsi būtumėte čia, nors jūsų dar nėra. Bet štai Jėzus Kristus parodė man jus, ir aš žinau jūsų darbus.“ (Mormono 8:34–35.)

Jeigu jie matė mūsų dienas ir parinko tuos dalykus, kurie būtų vertingiausi mums, argi tai nesako, kaip turėtume studijuoti Mormono Knygą? Turėtume savęs nuolat klausiti: „Kodėl Viešpats įkvėpė Mormoną (arba Moronį, arba Almą) įtraukti šitai į savo metraštį? Ką iš to galėčiau išmokti tokio, kas padėtų man gyventi šiais laikais ir šiame amžiuje?“

Knygoje gausu pavyzdžių, kaip bus atsakoma į tokį klausimą. Pavyzdžiui, Mormono Knygoje randame pasiruošimo Antrajam Atėjimui pavyzdį. Didesnėje knygos dalyje

aprašomi įvykiai, vykę likus vos keliems dešimtmečiams iki Kristaus atėjimo į Ameriką. Atidžiai studijuodami šį laikotarpį galime suprasti, kodėl kai kurie žmonės prieš pat Jo atėjimą buvo sunaikinti siaubingomis bausmėmis ir kodėl kiti žmonės stovėjo prie Dosniojoje žemėje esančios šventyklos ir lietė Jo rankų ir kojų žaizdas.

Iš Mormono Knygos sužinome, kaip Kristaus mokiniai gyvena karo laikais. Mormono Knygoje pamatome slaptųjų sąjungų blogį, kuris joje pavaizduotas taip vaizdžiai ir šiuropiai. Mormono Knygoje randame pamokų apie tai, kaip elgtis priespaudos ir atsimitimo atvejais. Daug sužinome ir apie tai, kaip vykdyti misionierišką darbą. Be to, Mormono Knygoje, labiau nei bet kur kitur, atskleisti materializmo ir prisirišimo širdimis prie pasaulietišκών dalykų pavojai. Ar dar kas abejoja, kad ši knyga yra skirta mums ir kad joje glūdi didi galia, didi paguoda ir didi apsauga?

Trečioji priežastis, kodėl Mormono Knyga yra tokia vertinga pastarųjų dienų šventiesiems, yra pateikiama tame pačiame anksčiau cituotame Pranašo Džozefo Smito pareiškime. Jis pasakė: „Aš pasakiau broliams, kad Mormono Knyga yra teisingiausia iš visų knygų žemėje ir mūsų religijos sąvaros akmuo, ir kad žmogus labiau priartės prie Dievo, gyvendamas pagal jos priesakus, negu pagal bet kokios kitos knygos.“ Tai yra trečioji priežastis studijuoti šią knygą. Ji padeda mums priartėti prie Dievo. Argi giliai širdyse netrokštame artintis prie Dievo, būti panašesni į jį kasdieniame gyvenime ir nuolat jausti Jo buvimą su mumis? Jei taip, tai Mormono Knyga padės mums tai daryti geriau nei bet kuri kita knyga.

Ne tik todėl, kad Mormono Knyga moko mus tiesos, nors jos ji tikrai moko. Ne tik todėl, kad Mormono Knyga liudija apie Kristų, nors ji tikrai apie Jį liudija. O todėl, kad joje yra kai kas daugiau. Joje yra galia, kuri jūsų gyvenime pradės reikštis tą pat akimirka, kai pradėsite rimtai šią knygą studijuoti. Atrasite daugiau galios atsispirti gundymui. Atrasite galios išvengti apgaulės. Atrasite galios išsilaikyti ankštame ir siaurame kelyje. Raštai dar vadinami „gyvenimo žodžiais“ (žr. DS 84:85) ir šis apibūdinimas labiausiai tinka Mormono Knygai. Kuo labiau alksite ir troškite tų žodžių, tuo apstesnis bus jūsų gyvenimas.

Mūsų mylimas brolis, Prezidentas Merionas Dž. Romnis ... liudijo apie palaimas, ateinančias į Mormono Knygą skaitančių ir studijuojančių žmonių gyvenimus. Jis sakė:

„Esu tikras, kad, jei savo namuose gimdytojai pamaldžiai ir reguliariai skaitys Mormono Knygą tiek patys, tiek su savo vaikais, tos didingos knygos dvasia persmelks mūsų namus ir visus juose gyvenančiuosius. Padaugės

*Ar dar kas abejoja,
kad ši knyga yra
skirta mums ir kad
joje glūdi didi ga-
lia, didi paguoda
ir didi apsauga?*

pagarbumo dvasios; išaugs tarpusavio pagarba ir supratimas. Pasitrauks nesutarimo dvasia. Gimdytojai savo vaikams patarinės su didesne meile ir išmintimi. Vaikai labiau klausysis savo gimdytojų patarimų. Išaugs teisumas. Mūsų namuose ir gyvenime suvešės tikėjimas, viltis ir meilė – tyra Kristaus meilė – ir tai atneš ramybę, džiaugsmą ir laimę.“³

Šie pažadai – namuose išaugusi meilė ir darna, didesnė pagarba tarp gimdytojų ir vaikų, išaugęs dvasingumas ir teisumas – nėra vien tušti pažadai, bet būtent tai, ką omenyje turėjo Pranašas Džozefas Smitas, sakydamas, jog Mormono Knyga padės mums priartėti prie Dievo.

Broliai ir seserys, visa širdimi maldauju jus, kad kuo rimčiausiai apsvarstytumėte, ką jums asmeniškai ir bendrai Bažnyčiai reiškia Mormono Knyga.

Prieš daugiau nei dešimtmetį apie Mormono Knygą esu pareiškęs:

„Ar nuo mūsų požiūrio į šią knygą priklauso mūsų likimas? Taip, per ją būsime arba palaiminti, arba pasmerkti.

Kiekvienas pastarųjų dienų šventasis šios knygos studijavimą turėtų paversti viso gyvenimo siekiu. Antraip jis statys savo sielą į pavojų ir ignoruos tai, kas visam jo gyvenimui galėtų atnešti dvasios ir proto vienybę. Yra skirtumas tarp tokio atsivertusiojo, kuris stovi ant Kristaus uolos ir per Mormono Knygą nuolat laikosi geležinės lazdos, ir tokio, kuris to nedaro.“⁴

Šiandien aš dar kartą pabrėžiu jums šiuos žodžius. Su šia didžia ir nuostabia Viešpaties mums suteikta dovana nesielsime atsainiai, idant nebūtume pasmerkti jos kirčiams ir bausmėms. Verčiau kraudamiesi jos mokymus savo širdyse pelnykime jos pažadus.

*Joje yra galia,
kuri jūsų gy-
venime pradės
reikštis tą pat
akimirka, kai
pradėsite rim-
tai šią knygą
studijuoti.*

Doktrinos ir Sandorų 84 skyriuje nuo 54 iki 58 eilučių rašoma:

„Ir jūsų protai praeityje buvo aptemdyti dėl netikėjimo ir dėl to, kad atsainiai elgėtės su tuo, ką gavote, –

ši tuštynė ir netikėjimas visą bažnyčią atvedė į pasmerkimą.

Ir šis pasmerkimas yra ant Sionės vaikų, būtent visų.

Ir jie pasiliks šitame pasmerkime, kol neatgailaus ir neprisimins naujosios sandoros, būtent Mormono Knygos ir ankstesniųjų įsakymų, kuriuos jiems daviau, kad ne tik kalbėtų, bet ir darytų pagal tai, ką aš užrašiau, –

kad jie neštų vaisius, deramus jų Tėvo karalystei; kitaip lieka ryškė ir teisma, kad būtų išlieti ant Sionės vaikų.“

Nuo praeitos visuotinės konferencijos sulaukiau daugybės laiškų iš šventųjų, tiek jaunų, tiek senų, gyvenančių visame pasaulyje ir priėmusių kvietimą skaityti bei studijuoti Mormono Knygą.

Mane sujaudino jų pasakojimai apie tai, kaip dėl šio jų sprendimo pasikeitė jų gyvenimai ir kaip jie priartėjo prie Viešpaties. Šie šlovingi liudijimai mano sielai dar kartą patvirtino Pranašo Džozefo Smito žodžius, kad Mormono Knyga tikrai yra „mūsų religijos sąvaros akmuo“ ir kad žmogus „labiau priartės prie Dievo, gyvendamas pagal jos priesakus, negu pagal bet kokios kitos knygos“.

Meldžiu, kad Mormono Knyga taptų mūsų gyvenimo sąvaros akmeniu. ■

Žodžių rašyba ir didžiųjų raidžių rašymas yra sunormintas.

IŠNAŠOS

1. Mormono Knygos įvadas
2. Žr. Mormono Knygos titulinį puslapį.
3. Merionas Dž. Romnis, „The Book of Mormon“, *Ensign*, 1980 m. gegužė, p. 67.
4. Ezra Taftas Bensonas, „The Book of Mormon Is the Word of God“, *Ensign*, 1975 m. gegužė, p. 65.

25-IUS METUS

Nors esu ištikimas Bažnyčios narys nuo 1965 metų, bet vienas 1986 metų įvykis labiau nei bet kas kita sutvirtino mano liudijimą apie sugrąžintąją Evangeliją.

Tų metų spalį aš nuvažiavau į Kornvalyje, Anglijoje, esančius maldos namus žiūrėti visuotinės konferencijos transliaciją. Išgirdęs Prezidento Ezros Tafto Bensonso įžymiąją kalbą „Mormono Knyga – mūsų religijos sąvaros akmuo“ supratau, kad turiu pasitempti perskaitydamas Mormono Knygą.

Tą vakarą sugrįžau namo, atsiklaupiau ant kelių ir su Viešpačiu sudariau sandorą daugiau niekada su Mormono Knyga nesusielgti atsainiai. Šiandien, praėjus 25 metams, galiu pareikšti, kad nebuvo dienos, kuomet neskaičiau Mormono Knygos.

Dėl šio sprendimo gauti palaiminimai yra nesuskaičiuojami. Mormono Knygoje yra ypatinga dvasia, kurios nerasite niekur kitur, netgi kitose Raštų knygose. Jutau šalia manęs esančią Šventąją Dvasią, guodusią mane visuose gyvenimo iššūkiuose, ypač kai sulaukusi beveik 50-ties 2007 metais mirė mano žmona.

Alisteras Džozefas Velšas, Škotija

Šventas darbas

Deividas A. Feitzas

Vieną vakarą mudu su misijos porininku pasibeldėme į vieno vaikinio duris. Jis buvo užsienietis, studijuojantis viename iš daugelio Londono universitetų. Jis pakvietė mus vidun, ir mes paaiškinome, kas esame Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios misionieriai. Mums pasirodė, kad jis labai norėjo daugiau sužinoti apie Evangelijos sugrąžinimą. Todėl paliudijome apie Pranašą Džozefą Smitą ir papasakojome jam apie Dangiškojo Tėvo mums duotą šventą knygą, kuri vadinasi Mormono Knyga. Pažymėjome, kad šventa ji todėl, jog liudija apie Jėzų Kristų.

Paaiškinome, kad jis pats gali įsitikinti jos tikrumu ir pasiūlėme jam paimti knygą. Kai jam padaviau Mormono Knygą, jis atsikėlė nuo kėdės ir nesakęs nei žodžio išėjo iš kambario. Akimirką dar palaikiau Mormono Knygą savo rankose, sumišusioje tyloje susižvalgiau su porininku ir pasimečiau. Padėjau knygą ant stalo.

Pamatėme, kad mūsų jaunasis draugas virtuvėje nusiplovė rankas ir nusišluostė jas rankšluosčiu. Sugrįžęs į kambarį jis nuo stalo pakėlė Mormono Knygą ir paprasčiausiai pasakė: „Mano žmonės visada nusiplauna rankas prieš liesdami ką nors švento.“ Pravirkau žiūrėdamas, kaip šis vaikinasis švariomis rankomis pirmą kartą atvertė Mormono Knygą ir vartė jos šventus puslapius.

*Jis klausėsi
visko, ko ji
mokėme.
Bet kodėl
jis nepaėmė
Mormono
Knygos, kai
ją daviau
jam?*

Alma mokė, kad Raštai yra šventi ir saugomi tam, kad vestų sielas į išgelbėjimą. Savo sūnui Helamanui jis pasakė: „Dievas patikėjo tau šituos šventus dalykus, kuriuos jis išsaugojo šventus ir kuriuos jis laikys bei saugos savo išmintingam tikslui, kad galėtų parodyti savo galią ateities kartoms.“ (Almos 37:14.)

Į misiją buvau pasiųstas mokyti sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos, bet tas vaikinasis su švariomis rankomis tą kartą mokė mane. Daugumoje kultūrų – įskaitant mūsų – prieš Raštų skaitymą nereikia plauti rankų, bet šis paprastas pagarbos gestas man pagarbiai ir galingai priminė apie Mormono Knygos šventumą. ■

**Vyresnysis
Valteris F. Gonzalesas**

Iš Septyniadešimtųjų
prezidentūros

JEI TIKRAI
NORI ŽINOTI,
TAI IR

*Esu amžinai skolingas už
Mormono Knygą. Mano gyvenimą
ji pakeitė amžiams. Žinau, kad ji
gali pakeisti ir jūsų gyvenimą.*

SUŽINOSI

Bažnyčios nariu tapau, kai man buvo 18 metų. Mormono Knyga buvo pagrindinė mano atsivertimo priežastis. Tuo metu ieškojau naujų paaiškinimų apie mane supantį pasaulį. Prisimenu savo universiteto profesorius, kurie mokė labai materialistiškai. Apie Dievo egzistenciją pradėjau mąstyti kaip agnostikas.

Vieną dieną pamačiau dangaus žydrumo knygą, kurią mūsų namuose maždaug prieš šešerius metus paliko misionieriai. Tai buvo Mormono Knyga. Kartu su knyga jie paliko lankstinuką apie Pranašą Džozefą Smitą ir taip pat keletą pamokymų, kaip melstis Dievui.

Pradėjau skaityti Mormono Knygą. Perskaitęs tik kelias eilutes iš 1 Nefio knygos, pajutau kažką neįprasto. Tarp mano jausmų ir proto prasidėjo ginčai. Todėl nusprendžiau maldoje paklausti Dievo.

Tai buvo pirmas kartas mano gyvenime, kuomet meldžiausi atsiklaupęs. Po to sekęs

patyrimas tapo vienu iš švenčiausių mano gyvenimo patyrimų. Mane užliejo tokia nepaprasta laimė, kad širdyje žinojau, jog Mormono Knyga yra kažkas daugiau nei tik knyga. Tai buvo dieviškos kilmės knyga. Tai turėjo būti Dievo žodis. Vėliau supratau, kad tas jausmas buvo Dvasios liudijimas apie knygos tikrumą.

Nors gal ir kiti patyrė kažką panašaus, yra įvairių būdų sužinoti, kad Mormono Knyga yra tikra.

Kaip sužinoti tu?

1. Kai kurie sužinos išgirde. Galbūt būsite iš tų, kurie paprasčiausiai sužinos išgirde, ko mokoma knygoje. Mormono Knygoje pasakojama apie tūkstančius žmonių, kurie, girdėdami Jėzaus Kristaus Evangeliją skelbiančius Mozijo sūnus, atsivertė į Viešpatį (žr. Almos 23:5–6). Mūsų laikais misionieriai moko tos pačios Evangelijos, kuri pateikta Mormono Knygoje. Kad Mormono

Knyga yra Dievo žodis, kai kurie sužinos paprasčiausiai išgirdę kitų pasakojimus apie jos mokymus.

2. Kai kurie sužinos skaitydami. Galbūt būsite iš tų, kurie sužinos tiesiog skaitydami Mormono Knygą su tikru troškimu pažinti tiesą. Taip nutiko mano žmonai. Būdama 12 metų, ji širdin įsidėjo kvietimą perskaityti šią knygą nuo pradžios iki galo. Tai padariusi, ji žinojo, kad knyga yra tikra. Tas jausmas buvo toks stiprus, kad skaitydama ji nusprendė sekti Gelbėtoju amžinai. Tam jausmui ji liko ištikima iki šiol.

3. Kai kurie sužinos darydami. Galbūt būsite iš tų, kurie sužinos paprasčiausiai darydami tai, ko mokoma knygoje. Kai kurie žmonės liudijimą įgyja darydami (žr. Jono 7:17). Mormono Knygos pranašas Nefis šį principą suprato labai gerai. Jis rašė, kad norėdamas „geriau įtikinti juos tikėti Viešpatį, jų Išpirkėją ... *visus Raštus aš pritaikiau mums*, kad tai būtų mūsų labui ir pasimokymui“ (1 Nefio 19:23; kursyvas pridėtas). Jei Mormono Knygos mokymus taikysite savo gyvenime, jūs galite taip pat įsitikinti jos dieviška kilme.

4. Kai kurie sužinos paklausę Dievo. Galbūt būsite iš tų, kurie sužinos perskaitydami Mormono Knygą ir tada maldoje paklausdami Dangiškojo Tėvo, ar ši knyga yra tikra. Aš tai patyriau. Štai kokį didingą pažadą visiems nuoširdiems tiesos ieškotojams išsako kitas Mormono Knygos pranašas Moronis: „Štai norėčiau paraginti jus, kad juos skaitydami ... paklaustumėte Dievą, Amžinąjį Tėvą, Kristaus vardu, argi jie nėra tikri; ir jei paklausite nuoširdžiai, su tikru ketinimu, tikėdami Kristų, jis apreikš jums apie jų tiesą Šventosios Dvasios galia.“ (Moronio 10:3–4.) Liudiju, kad jei seksite Moronio duotais

MORONIO PAŽADAS

Mormono Knygos pabaigoje pranašas, vardu Moronis, pažada, kad jei skaitysime Mormono Knygą, savo širdyje apmąstysime jos žinią ir maldoje paklausime Dievo apie jos tikrumą, tai Dievas atsakys mums Šventosios Dvasios galia (žr. Moronio 10:3–5).

Asmeninis apreiškimas yra asmeniškai. Kiekvienam iš mūsų jis ateina skirtingais būdais ir skirtingu laiku, pagal Viešpaties valią. Toliau pateiktų principų supratimas padės jums tai sužinoti asmeniškai.

1. Apmąstykite tai

Prieš kviesdamas melstis, Moronis kviečia mus apmąstyti. Apmąstyti reiškia gerai apgalvoti. Paklauskite savęs: kaip jaučiuosi skaitydamas Mormono Knygą? Kodėl taip jaučiuosi? Ko išmokau? Ar tai gerai?

Šio principo Viešpats mokė Oliverį Kauderį: „Tu galvojai, kad aš [tai] tau duosiu, tau nesirūpinant niekuo kitu, kaip tik manęs prašyti. Bet štai, aš sakau tau, jog tu turi ištirti tai savo protu; *tada* turi manęs paklausti, ar tai teisinga.“ (DS 9:7–8; kursyvas pridėtas.)

2. Stropiai melskitės

Minčių sutelkimas ir susikoncentravimas į tylūs Šventosios Dvasios atsakymus reikalauja protinių pastangų. Iš dalies galbūt todėl Enosas Mormono Knygoje savo maldą pavadino kova Dievo akivaizdoje (žr. Enoso 1:2).

Skaitymui, apmąstymui ar maldai suraskite tokį laiką ir tokią vietą, kur būtumėte mažiausiai trukdomi. Susiraskite tokią pozą, kurioje galėtumėte susikoncentruoti. Meldimasis žodžiu gali padėti jums sutelkti į savo mintis.

3. Klauskite teisingų klausimų

Oliveriui Kauderiui Viešpats nurodė ne tik prašyti, bet paklausti, ar rūpimas dalykas yra teisingas. Dažnai, ypač kai iš Dangiškojo Tėvo nesame pratę gauti atsakymų, geriau suprantame tokius atsakymus, kurie tereikalauja paprasčiausio klausimo „Taip?“ arba „Ne?“.

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Gera malda – tai tinkami klausimai.“¹

4. Ką ketinate daryti?

Viena iš esminių Moronio pažado sąlygų yra klausti su „tikru ketinimu“. Kai keturiolikmetis Džozefas Smitas nuėjo į giraitę melstis, „jis meldėsi su ketinimu ne tik klausytis, bet ir paklusti, sakė Prezidentas Henris B. Airingas, Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje. ... Ir dėl tokio tvirto tikėjimo, bėgant dienoms, mėnesiams ir metams, į jo maldas buvo atsakoma gausybe šviesos ir tiesos“².

5. Nepažiopsokite

Ne visi apreiškimai yra tokie įspūdingi. Kai kurie žmonės juos gauna per sapnus, regėjimus ar apsireiškimus. Bet daugelis iš mūsų patirsime kažką tylaus ir subtilaus, pavyzdžiui, šiltą ir ramų jausmą.

Prezidentas Spenceris V. Kimbolas (1895–1985), 12-asis Bažnyčios prezidentas, mokė: „Belaukdamas kažko įspūdingo, žmogus gali pražiopsoti nuolat besiliejančią apreiškimą.“³

IŠNAŠOS

1. Ričardas G. Skotas, „Using the Supernal Gift of Prayer“, *Liahona*, 2007 m. gegužė, p. 8.

2. Henris B. Airingas, „Prayer“, *Liahona*, 2002 m. sausis, p. 18.

3. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 241.

LIUDIJA PRANAŠAS

„Mormono Knyga yra Dievo žodis. Kviečiame

skaityti šį nuostabų metraštį. Šiandien ji yra pati išskirtiniausia knyga. Skaitykite ją atidžiai ir pamaldžiai, ir jei tai darysite, Dievas jums parūpins liudijimą apie jos tikrumą, kaip kad tai žadėjo Moronis (žr. Moronio 10:4).“

Prezidentas Hovardas V. Hanteris (1907–1995), *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams (1997), p. 54.

LIUDIJA PRANAŠAS

„Esu iš tų, kuris yra gavęs stipriausią apreiškimą apie

[Sugrąžinimo, įskaitant Mormono Knygą] tikrumą. Šis apsireiškimas su manimi galingai buvo valandų valandas; kad ir kas benutiktų mano gyvenime, kiek beįstengsiu atminti, šis žinojimas liks su manimi.“

Prezidentas Lorencas Snou (1814–1901), *Conference Report*, 1900 m. spalio, p. 61.

nurodymais, skaitysite ir melsitės dėl Mormono Knygos, tai sužinosite, kad ji yra tikra.

Dievas pažadėjo, kad sužinosite

Jei tikrai norite žinoti, tai sužinosite, kad Mormono Knyga yra tikra. Dievas pažadėjo suteikti tokį pažinimą nuoširdiems tiesos ieškotojams, o Jis yra „tiesos Dievas ir negali meluoti“ (Etero 3:12).

Alma, kitas Mormono Knygos pranašas, savo sūnų mokė, jog Dievas pažadėjo, „kad išsaugos [šią knygą] savo išmintingam tikslui, kad galėtų parodyti savo galią ateities kartoms. Ir dabar, štai vieną tikslą jis įvykdė, atstatydamas daugelį tūkstančių ... į tiesos pažinimą; ir per juos jis parodė savo galią, ir per juos jis taip pat dar parodys savo galią ateities kartoms; todėl [šita knyga] turi būti [saugoma]“ (Almos 37:18–19).

Šiandien ta pati įtikinanti galia randama šioje išskirtinėje Raštų knygoje, ir Viešpats parodys ją visiems, kurie nuoširdžiai siekia žinoti tiesą. Tai galiu užtikrintai pasakyti žvelgdamas atgal į tas dienas, kai pats dar tik mokiausi apie Bažnyčią. Šiandien, dėl įtikinančios Mormono Knygos galios, aš liudiju, kad Mormono Knyga yra Dievo žodis, kad ji moko, jog Jėzus yra Kristus, Šventasis Mesi-
jas. Ši knyga yra apčiuopiamas įrodymas, kad Jo Evangelijos sugrąžinimas jau prasidėjo ir kad Džozefas Smitas yra Dievo pranašas.

Viešpats pažadėjo, kad jei nuoširdžiai ieškote tiesos, tai ją sužinosite. Galbūt sužinosite klausydami knygos mokymų, skaitydami ją, darydami tai, ko ji moko, melsdamiesi, kad sužinotumėte apie jos tikrumą, arba derindami šiuos būdus. Bet tikrai sužinosite. ■

KAIP AŠ ŽINAU

Pasikrikštijau devynerių, bet mano šeima Bažnyčioje nebuvo aktyvi. Kai man buvo 13 metų, misionieriai pakvietė mane apsilankyti bažnyčioje. Aš taip ir padariau. Taip pat apsilankiau seminarijoje. Tuo metu buvo studijuojama Doktrina ir Sandoros – man kažkas painaus. Ypač nebuvau tikras dėl Džozefo Smito ir Mormono Knygos. Norėjau surasti Dievą, bet nežinojau kaip ir kur.

Bėgant laikui daug mažiau apie pokalbius su misionieriais. Mažiau ir apie seminariją. Taip pat mažiau apie pokalbius su kitų krikščioniškų tikėjimų nariais. Kartais pasimelsdavau, kad sužinočiau, kas yra teisu, bet tai buvo labiau praeinanti mintis nei nuoširdus klausimas. Tada vieną vakarą nusprendžiau pasimelsti su „tikru ketinimu“.

Dangiškajam Tėvui pasakiau, kad noriu Jį pažinti ir būti Jo tikrosios Bažnyčios dalimi. Pažadėjau: „Jei duosi

man žinoti, kad Džozefas Smitas yra tikras pranašas ir kad Mormono Knyga yra tikra, padarysiu viską, ką nurodysi. Jeigu Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra tikra, aš seksiu ją ir niekada jos neapleisiu.“

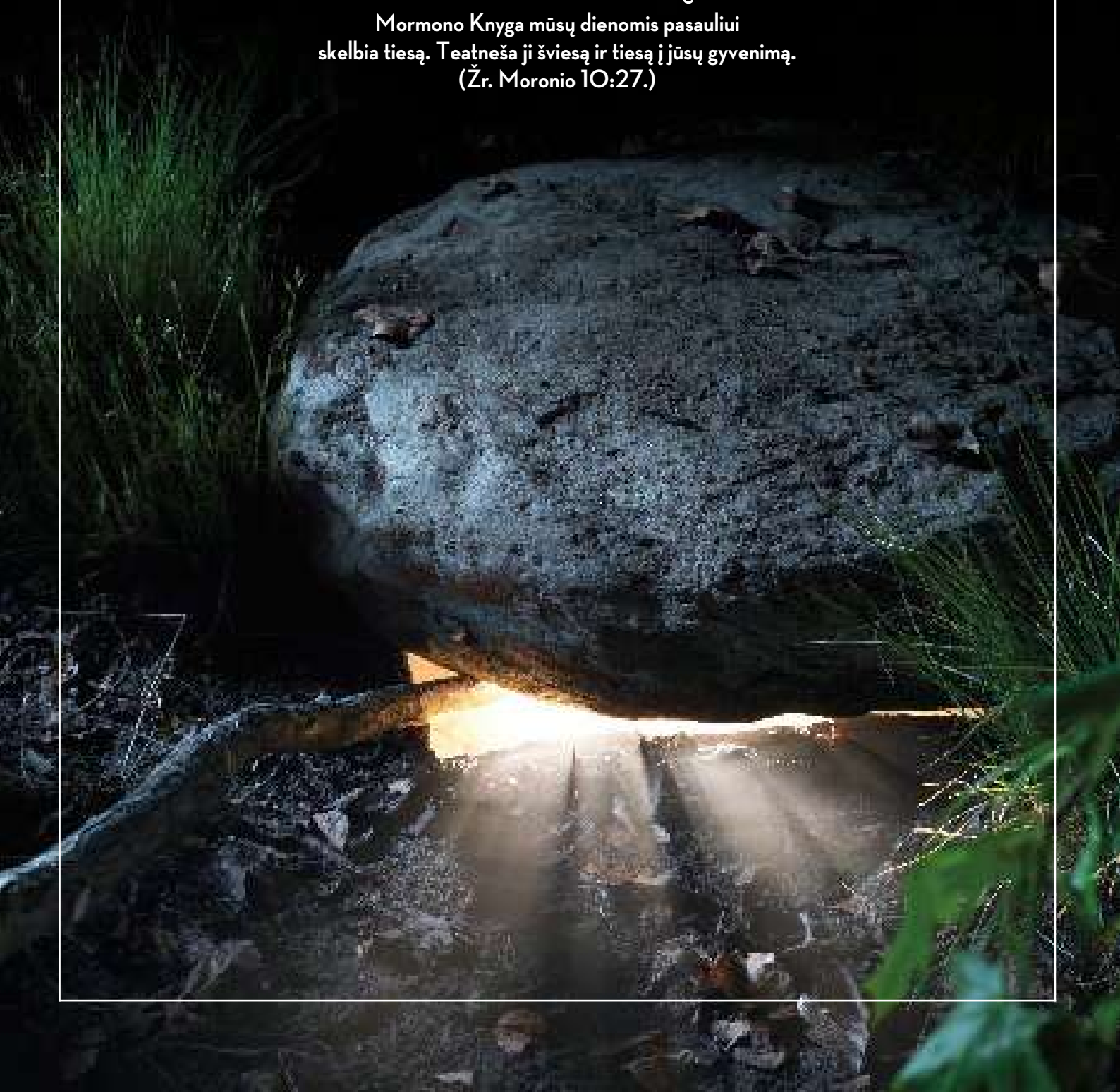
Nepatyrčiau jokio įspūdingo apsireiškimo, bet pajutau ramybę ir nuėjau miegoti. Kai pabudau po kelių valandų, atėjo aiški mintis: „Džozefas Smitas yra tikras pranašas ir Mormono Knyga yra tikra.“ Kartu su šia mintimi atėjo neapsakoma ramybė. Vėl užmigau, bet ir pabudus ta mintis ir jausmas manęs neapleido.

Nuo tada nebeabejojau, kad Džozefas Smitas yra tikras pranašas. Žinau, kad tai yra Gelbėtojo darbas ir kad Dangiškasis Tėvas atsakys į mūsų nuoširdžius prašymus.

Rodolfas Armandas Peresas Bonila, Salvadoras

BALSAS IŠ DULKIŲ

Mormono Knyga mūsų dienomis pasauliui
skelbia tiesą. Teatneša ji šviesą ir tiesą į jūsų gyvenimą.
(Žr. Moronio 10:27.)

MANYJE plazdenanti liepsna

Diena, kuomet Eduardo išmoko skaityti, taip pat tapo diena, kai jis įgijo liudijimą apie Mormono Knygą ir jos galią.

Aukščiau su savo žmona Marija nusifotografavusiam Eduardo Kontrerasui Mormono Knyga tapo durimis į raštingumą. Jis sako: „Kaskart ją atsivertęs skaityti, jaučiu Dvasią.“

Maiklas R. Morisas

Bažnyčios žurnalai

„**M**ano senelis sakydavo: „Jei norime kažkuo tapti, turime išmokti skaityti.“, – sako Eduardo Kontreras. – Senelis buvo teisus.“

Tačiau pačiam Eduardo kelias į skaitymą buvo ilgas. Kordobos mieste, Argentinoje, penkių vaikų šeimoje jį augino našlaujanti motina. Būdamas aštuonerių jis paliko mokyklą ir pradėjo dirbti, kad padėtų išlaikyti šeimą.

„Buvome labai neturtingi“, – prisimena jis. Kad sudurtų galą su galu, Eduardo blizgino batus, gamino plytas, nukasinėjo bulves, pardavinėjo laikraščius ir dirbo kitokius atsitiktinius darbus tol, kol labiau subrendęs gavo etatinį darbą miesto savivaldybėje.

Bėgant metams Eduardo vedė ir sukūrė savo šeimą. Kai dauguma iš jo penkių vaikų pradėjo palikti namus, jis vis dar nemokėjo skaityti ir turėjo mažai galimybių to išmokti. Viskas pasikeitė tuomet, kai prie savo namų jis nuvaikė kelis vietinius vaikus, besišaipančius iš dviejų pastarųjų dienų šventųjų misionierių. Jis pasikvietė misionierius

vidun ir jau netrukus, kartu su savo žmona Marija, klausėsi pokalbių.

Eduardo prisimena: „Sunkiai supratau jų pasakojimus, nes jie mažai tekalbėjo ispaniškai. Jie man parodė lankstinuką su pavaizduotu Gelbėtoju ir Džozefu Smitu Šventojoje Giraitėje. Pamaniau, kad jų rodomi paveikslėliai ir pasakojami dalykai yra nuostabūs.“

Netrukus tuos misionierius pakeitė kiti, įskaitant vieną ispaniškai kalbantį misionierių. Eduardo ir Marija, prieš kelis metus praradę savo dukrą, buvo sujaudinti Bažnyčios filmo *Šeimos yra amžinos*. Kartu su savo jauniausiu sūnumi Osvaldu jie netrukus pasikrikštijo.

Pasikrikštijęs 1987 metais, Eduardo pajuto troškimą sustiprinti savo liudijimą skaitydamas Mormono Knygą. „Kaip išmokti skaityti?“ – paklausė jis savo žmonos. Marija pasakė jam žiūrėti į raides, mintyse jas sudėlioti, pabandyti mintyse ištarti žodžius ir tada garsiai juos perskaityti. Ji patikino, kad taip besipraktikuodamas jis galiausiai išmoks skaityti.

ĮKVĖPIMO IR GALIOS ŠALTINIS

„Ką Mormono Knyga reiškia jums? Ar jūsų gyvenime ji yra įkvėpimo ir galios šaltinis? Ar ir toliau bus?

Jei dar neatsigėrėte iš šio tyros tiesos šaltinio, visa savo siela raginu jus tai padaryti jau dabar. Neleiskite, kad nuoseklus Mormono Knygos studijavimas būtų vienas iš tų dalykų, kuriuos norite daryti, bet niekaip nepadarote. Pradėkite jau šiandien.“

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „The Power of the Book of Mormon in My Life“, *Ensign*, 1984 m. spalio, p. 11.

Būdamas 45-erių Eduardo jau žinojo daugelio raidžių garsus, bet nebandė skaityti nuo pat to laiko, kai beveik prieš keturis dešimtmečius paliko mokyklą.

Pajutau liepsną

Su malda širdyje vieną karštą vasaros dieną Eduardo atsisėdo savo namų kiemelio pavėsyje. Jis sako: „Būtent ten nusprendžiau pradėti.“

Marija sako, kad nebūtų patikėjusi tuo, kas tada nutiko. Bedirbdama virtuvėje ji protarpiais pasiklausydavo Eduardo tariamų raidžių ir žodžių. Ji sako: „Staiga išgirdau jį greitai kalbant. Suklusau ir supratau, kad jis skaito be klaidų. Tępraėjo mažiau nei pusvalandis, o jis jau skaitė!“

Eduardo buvo taip paniręs į savo siekį, kad net nesuivokė skaitęs. Jis prisimena, kad skaitydamas pajuto jame plazdenančią liepsną. Išsigandęs ir nustebęs, Eduardo pasisaukė žmoną: „Brangioji, kas su manimi darosi?“

Marija atsakė: „Tai Viešpaties Dvasia. Tu puikiai skaitai!“

Marija, prisimindama tą nutikimą, sako: „Tai buvo kažkas tokio, ko negalime paneigti.“

Eduardo priduria: „Diena, kuomet išmokau skaityti, taip pat tapo diena, kai įgijau liudijimą apie Mormono Knygą ir jos galią.“

Nuo tada Eduardo pradėjo keltis 4 val. ryto, kad prieš išeidamas į darbą galėtų paskaityti Mormono Knygą. Po to jis perskaitė Doktriną ir Sandoras, o dar vėliau – Bibliją. Kontrerų namus, kur iki 1987-ųjų metų buvo vos kelios knygos, dabar puošia ištisa biblioteka.

Augant Eduardo ir Marijos Evangelijos žinioms, kartu su jomis augo jų liudijimai. Kai 2001 metais eismo avarijoje žuvo jų sūnus Osvaldas, jų liudijimai – kartu su dvasiniais išgyvenimais maldos metu ir lankymusi Argentinos Buenos Airių šventykloje, kur jie buvo užantspauduoti kartu su Osvaldu, – padėjo išgyventi netektį.

Eduardo sako: „Kai kurie gimdytojai turbūt būtų išprotėję, bet mes jutome ramybę, sakančią: „Jūsų sūnui viskas yra gerai.“ Žinoma, kad verkėme. Jis buvo geras sūnus ir ilgimės jo. Bet esame užantspauduoti šventykloje ir žinome kur jis yra.“

Raštingumo šviesa

Vieno apylinkės nario padedamas, Eduardo išmoko ir rašyti. Jis sako: „Prieš tai tegalėjau parašyti savo vardą.“

Raštingumo šviesos dėka Eduardo suprato savo senelio žodžių teisingumą.

Jis sako: „Žemėje gyvename tam, kad kasdien po truputį tobulėtume.“ Jis priduria, kad išmokęs skaityti ir rašyti rodo savo vaikams ir vaikaičiams, kad niekada nevėlu mokytis, tobulėti ir tapti tuo, kuo Viešpats nori, kad taptumė. Jis sako: „Kadangi moku skaityti, tai kasdien sužinau kažką naujo.“

Šiandien brolis Kontreras gali skaityti viską, ką nori, įskaitant laikraščius, kuriuos kadaise pardavinėjo kaip berašiš vaikas. Raštai yra jo mėgstamiausios knygos, ypač Mormono Knyga. Nuo pradžios iki galo jis perskaitė ją aštuonis kartus.

Vis dar dėkodamas už jo gyvenimą pakeitusį raštingumą ir Evangeliją, jis taria: „Mormono Knyga man buvo durys. Mormono Knyga man buvo viskas. Ji man yra viskas. Kas kart ją atsivertęs skaityti, jaučiu Dvasią.“ ■

KUR GALIU RASTI ATSAKYMUS?

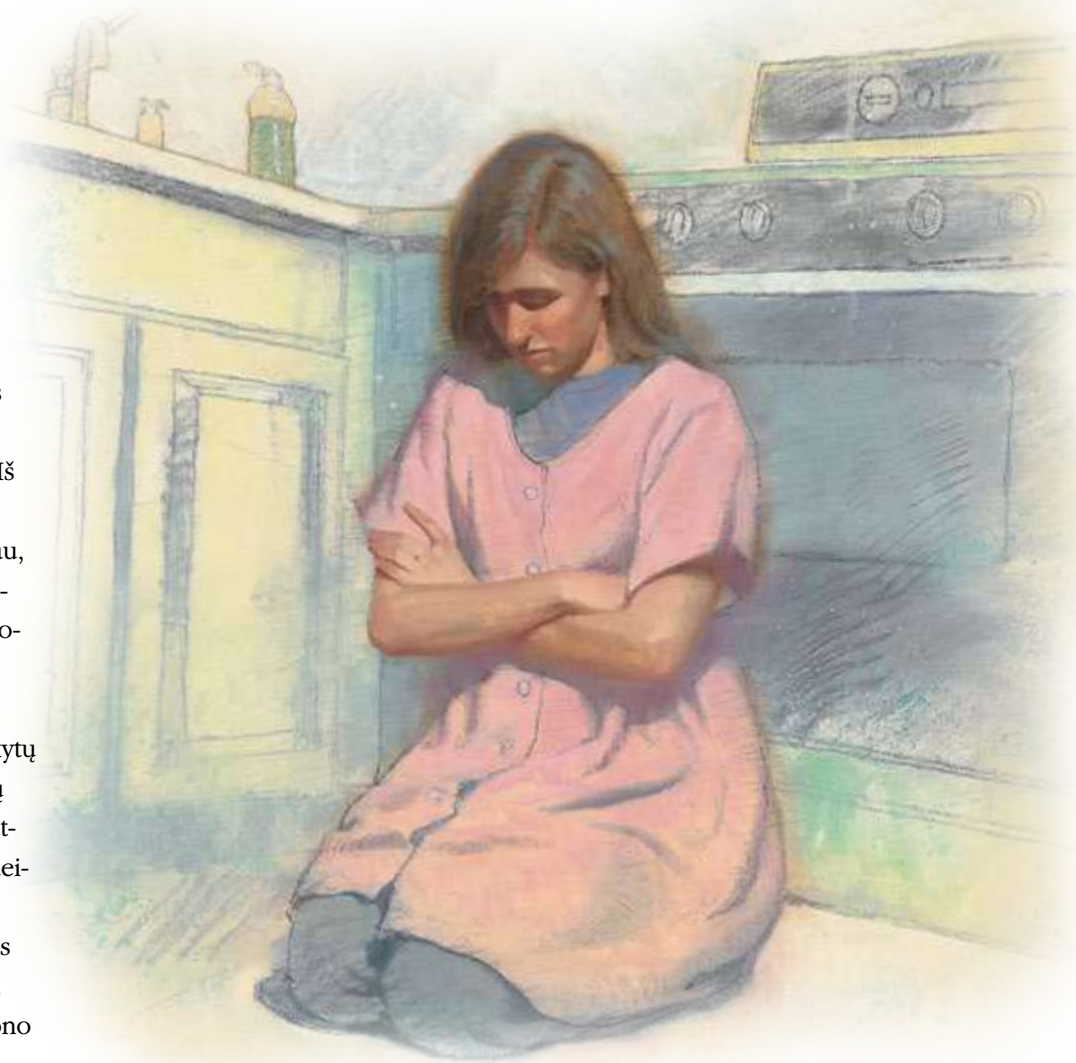
Kai man buvo 21-eri, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios misionieriai manojoje Rusijos dalyje mokė anglų kalbos. Iš pradžių telankiau kalbos pamokas, bet netrukus pradėjau pasilikti ilgiau, kad išklausyčiau po pamokos jų sakomų dvasinių pamokymų ir užduočiau klausimų.

Augau dominuojančios religijos aplinkoje, bet turėjau daug neatsakytų religinių klausimų. Misionieriai ir jų Bažnyčios nariai į tuos klausimus atsakė taip gerai, kaip dar niekas praeityje į juos neatsakė.

Po vienos anglų kalbos pamokos įsidrąsinau ir paprašiau misionierių man duoti jų turimą knygą, Mormono Knygą. Bet, parėjusi namo, neskaičiusi padėjau ją ant lentynos.

Tačiau ten ji užsibuvo neilgai. Iš anglų kalbos pamokose besilankančių Bažnyčios narių išgirdau, kad Raštuose yra problemų sprendimai. Taigi, kai pati susidūriau su asmeninėmis problemomis ir iššūkiais, aš pasiėmiau Mormono Knygą nuo lentynos ir pradėjau skaityti. Visada surasdavau atsakymus – tokius, kuriuose buvo pasakoma, ką konkrečiai turėčiau žinoti.

Tuo metu jau pradėjau suvokti, kad nebegaliu gyventi be Bažnyčios. Būtent joje aš norėjau būti. Būtent ten jaučiausi sava.

Vieną vakarą prasmukau į virtuvę – šiek tiek atskirtą nuo likusių mūsų namų – ir ten Dangiškojo Tėvo paklausiau, ar Bažnyčia yra tikra.

Tačiau norėjau įsitikinti paklaudama Dievo. Problema ta, kad kartu su savo senyvo amžiaus šeimininke gyvenau vieno mažo kambarėlio bute, kuriame nebuvo nuošalios vietos pasimelsti. Bet vieną vakarą prasmukau į virtuvę – šiek tiek atskirtą nuo likusių mūsų namų – ir ten Dangiškojo Tėvo paklausiau, ar Bažnyčia yra tikra. Kaip atsakymą pajutau tokį stiprų jausmą, kad žinojau, ką turiu daryti.

Netrukus pasikrikštijau. Tapusi Bažnyčios nare atradau džiaugsmingiausią gyvenimą. Anksčiau turėjau klausimų, dabar turiu atsakymus. Anksčiau jaučiau tuštumą, dabar jaučiu pilnatvę.

Esu dėkinga, kad Dangiškasis Tėvas nepaliko mūsų be atsakymų. Žinau, kad Jis atsakys mums tiek per maldą, tiek ir per Raštus. ■

Olga Ovčarenko, Sverdlovsko apskritis, Rusija

VIDUJE PAJUTAU UGNĮ

Augau lankydamą sekmadieninę mokyklą, esančią šalimais mano vaikystės namų Mičigano valstijoje, JAV. Turėjau nuostabią mokytoją, kuri pripildė mane meilės Jėzui Kristui.

Kiekvieną savaitę ji duodavo kortelių, kuriose buvo pavaizduoti įvykiai iš žemiškosios Gelbėtojo tarnystės, Jo mokyti principai ir atlikti stebuklai. Kiekvieną savaitę tas korteles įsidėdavau į savo iškarpu albumą ir dar kartą perskaitydavau tuos pasakojimus iš Biblijos. Augdama ir toliau studijavau evangelijas Naujajame Testamente.

Po kelių metų, 1968-ųjų vasarą, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios misionieriai apsilankė pas vieną šeimos narę. Ji nepriėmė vyresniųjų kvietimo sužinoti daugiau apie Bažnyčią ir pasiuntė juos į mano namus.

Per pirmąjį mūsų susitikimą misionieriai mane mokė apie atkritimą nuo Jėzaus Kristaus įkurtos Bažnyčios (žr. 2 Tesalonikiečiams 2:3). Tai, ko jie mokė, sutapo su mano asmeninėmis žiniomis, todėl, kai jie paklausė, ar galėtų ateiti vėl, aš sutikau.

Per kitą apsilankymą turėjau sąrašą klausimų. Ar pastarųjų dienų šventieji krikštija panardindami? Ar jie tiki kunigystės įgaliojimu? Ar jie tiki ligoinių išgydymu? Jų atsakymai patvirtino mano turimas žinias iš Naujojo Testamento. Susitikimo pabaigoje jie man

paliko knygą, kuri, pasak jų, liudijo apie Jėzų Kristų.

Padėjau knygą ant televizoriaus ir nuėjau miegoti. Bet vidury nakties mane pažadino stiprus jausmas. Vėliau supratau, kad tai buvo Šventoji Dvasia. Jaučiau, kad turiu pradėti skaityti, todėl pusantros valandos skaičiau, po to nuėjau į lovą. Vėliau vėl pabudau nuo to paties jausmo, todėl paskaičiau dar.

Tai tęsėsi dar dvi naktis. Man labai patiko tai, ką skaičiau, ir supratau, kad Mormono Knyga liudija apie Jėzų Kristų.

Nusprendžiau pasiteirauti Dievo. Pirmą kartą nuo to laiko, kai buvau maža mergaitė, atsiklaupiau melstis. Prašiau Dangiškąjį Tėvą padėti man suprasti, ką daryti su ta ugnimi, kurią jaučiau savyje. Po maldos pajutau norą dar kartą perskaityti apie lamanitų atsivertimą, aprašytą 3 Nefio 9. Ten rašoma, kad jie „buvo pakrikštyti ugnimi ir Šventąja Dvasia, ir jie to nežinojo“ (20 eil.).

Frazė „jie to nežinojo“ patraukė mano dėmesį. Pamaniau: „Jėzaus Kristaus Bažnyčia tikrai yra žemėje!“ Nekantravau misionieriams papasakoti apie tai, ką perskaičiau ir ką dabar žinau. Bet kai jie baigė atsakinėti į mano klausimus ir pakvietė pasikrikštyti, pasakiau, kad negaliu to padaryti. Mano vyras to nesuprastų.

Tačiau vėl galvodama apie tą eilutę supratau, kad joje aiškiai pasakyta, jog turiu atnašauti „sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią“.

Meldžiausi ir prašiau Tėvą Danguje man padėti. Ir Jis padėjo. Išklauses misionierių pokalbių, mano vyras pritarė mano krikštui.

Esu labai dėkinga mylinčiam Dangiškajam Tėvui už šį brangų ir galingą patyrimą, kurį patyriau būdama jauna mama ir skaitydama Mormono Knygą. Šis patyrimas atvedė mane prie sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos. Jos dėka tomis 1968 metų naktimis pajaušta Šventosios Dvasios įtaka tapo mano nuolatine dovana, padedančia man, kaip Bažnyčios narei, jau daugiau nei 40 metų. ■

Klaudija Viljams, Floridos valst., JAV

Padėjau knygą ant televizoriaus ir nuėjau miegoti. Bet vidury nakties pajutau, kad turiu pradėti ją skaityti.

MAN PRABILO MORMONO KNYGA

Kai Amandai, mūsų jauniausiam vaikui, sukako dveji metukai, jai buvo diagnozuota leukemija. Liga buvo pažengusi ir po chemoterapijos nesiliovė progresuoti. Amandai reikėjo persodinti kaulų čiulpus.

Mano vyras su dviem sūnumis liko Jutoje, o aš su Amanda nuvykau į kitą valstiją, kur išbuvome nuo rugsėjo iki sausio pirmos pusės. Mes negalėjome drauge švęsti Kalėdų, bet reabilitacijai pasibaigus grįžome namo.

Kai sugrįžę namo po kurio laiko vėl nuvykome į ligoninę apžiūrai, gydytojai pasakė Amandos kraujyje vėl aptikę vėžinių ląstelių. Persodinimas nepadėjo. Tai išgirdusi pajutau, kad grindys slysta man iš po kojų. Mūsų šeima ištverė nemažai nerimo, darbų, išsiskyrimų ir sunkumų. Po

viso to mes vis tiek turėjome netekti dukrelės.

Tą popietę sugrįžau namo pas savo du sūnus. Laukdam, kol iš darbo sugrįš vyras, visi pasiėmėme Mormono Knygas ir pradėjome skaityti. Skaitėme 2 Nefio 9. Beskaitant man prabilo šie žodžiai:

„Kalbu jums tai, kad galėtumėte džiaugtis ir amžiams pakelti savo galvas dėl palaiminimų, kuriuos Viešpats Dievas suteiks jūsų vaikams.

Nes žinau, kad daugelis iš jūsų esate daug tyrinėję, kad sužinotumėte tai, kas bus; todėl žinau, kad žinote, jog mūsų kūnas turi sunykti ir mirti; nepaisant to, savo kūnuose mes matysime Dievą. ...

Nes, kadangi visiems žmonėms perėjo mirtis, tam, kad būtų įvykdytas

didžiojo Kūrėjo gailestingasis planas, būtina prikėlimo galia. ...

O koks didis gerumas mūsų Dievo, kuris paruošia kelią mums išgelbėti iš šios baisios pabaisos gniaužtų; taip, tos pabaisos – mirties. ...

Ir jis ateina į pasaulį, kad išgelbėtų visus žmones, jeigu jie klausys jo balso; nes štai, jis iškenčia visų žmonių skausmus, taip, skausmus kiekvieno gyvo kūrinio – tiek vyrų, tiek moterų, tiek ir vaikų, kurie priklauso Adomo šeimai.

Ir jis iškenčia tai, kad visiems žmonėms pereitų prisikėlimas, kad visi galėtų stoti prieš jį didžiąją ir teismo dieną.“ (2 Nefio 9:3–4, 6, 10, 21–22.)

Man beskaitant šiuos žodžius kambarį užliejo Šventoji Dvasia. Suvokiau, kad mano Dangiškasis Tėvas žinojo, kokią tądien išgirdau žinią. Jaučiau, kad tie pranašo Jokūbo daugiau nei prieš 2000 metų užrašyti žodžiai buvo parašyti man, tai dienai ir sklido tiesiai iš Gelbėtojo. Jis pažinojo tą skausmą ir liūdesį, kurį pajutau aš, išgirdusi, kad mūsų dukrelė mirs. Jis guodė mūsų šeimą pažadu, kad yra paruošęs kelią ir kad vieną dieną, prisikėlimo galia, „savo kūnuose mes matysime Dievą“.

Amanda išgyveno beveik visus metus, bet niekada nepamirštu tos dienos, kai Mormono Knygos žodžiai prabilo man sunkią valandą, o Viešpats suteikė vilties, paguodos ir Jo plano supratimą. ■

Džina Berd, Jutos valst., JAV

Man beskaitant, kambarį užliejo Šventoji Dvasia. Suvokiau, kad mano Dangiškasis Tėvas žinojo, kokią tądien išgirdau žinią.

NUTARIAU PATIKRINTI MORONIO PAŽADĄ

Prieš keletą metų savo draugo namuose sutikau du tvarkingai apsirengusius vaikus, kurie prisi-statė esą pastarųjų dienų šventųjų misionieriai. Man atrodė keista, kad jie atvažiavo visą tą kelią į Italiją vien tam, kad atverstų žmones, kurie ir taip tikėjo Gelbėtoją.

Vėliau pasikviečiau juos į savo namus. Pasakiau: „Jei norite, galite mane aplankyti kaip turistai. Bet negalvokite, kad pakeisiu tikėjimą.“

Kai kitą vakarą susitikome, misionieriai kalbėjo apie Mormono Knygą. Man pasirodė keista, kad apie ją negirdėjau anksčiau. Pasikviečiau juos dar kartą, bet antrojo apsilankymo metu mano žmona Ana Marija nusprendė, kad jie yra keistuoliai, ir vidury pokalbio paprašė juos išeiti. Misionieriai ir man atrodė kiek keistoki, bet, smalsaudamas, ką jie nori pasakyti, aš ir toliau su jais susitikinėjau.

Vieną vakarą Ana Marija grįžusi namo išgirdo mus besikalbančius apie amžinąją santuoką. Kadangi ji labai susidomėjo, nusprendėme pokalbį kartu pradėti iš naujo. Ji gerai pažinojo Raštus ir visada turėjo ilgą klausimų sąrašą. Į kai kuriuos jos klausimus vyresnieji atsakė iš karto. Kad atsakytų į kitus, jie turėjo pareiti namo ir pastudijuoti. Kiekvieną

Dangiškąjį Tėvą paklausiau: „Ar Mormono Knyga yra tikra, ir jei tikra, kada turėčiau pasikrikštyti?“

savaitę jie sugrįždavo su atsakymais, bet Ana Marija jau būdavo paruošusi kitą klausimų sąrašą.

Netrukus po tų pokalbių Ana Marija mane nustebino paprašiusi leidimo krikštytis. Pasakiau jai, kad neturiu nieko prieš, jeigu ji tikrai atsivertė. 1995 m. kovo 5 dieną dalyvavau jos krikšte ir ten mėgavausi nuostabiu jausmu.

Aš ir toliau daug skaičiau apie Bažnyčią, o misionieriai mane drąsino. Galiausiai nusprendžiau patikrinti Moronio pažadą (žr. Moronio 10:4–5). Norėjau sužinoti, ar Mormono Knyga tikrai atėjo iš Dievo, ar tai tik dar vienas gražus romanas.

Kai vieną 1995 metų birželio dieną namuose buvau vienas, atsiklaupiau šalia lovos kojūgalio ir Dangiškąjį Tėvą paklausiau: „Ar Mormono Knyga yra tikra, ir jei tikra, kada turėčiau pasikrikštyti?“ Staiga širdimi ir protu pajutau aiškų balsą, sakantį man:

„Mormono Knyga yra tikra.“ Jau aiškiai žinojau, kada pasikrikštyti. Po savaitės vėl pasimeldžiau ir vėl gavau tą patį atsakymą. Mano širdis netvėrė džiaugsmu. Supratau, kad Dievas kalbėjo man: Mormono Knyga yra įkvėpta Dievo ir Džozefas Smitas buvo tikras pranašas.

Galiausiai, praėjus pusantros metų po mano pirmojo susitikimo su misionieriais, 1995 metų rugsėjo 17 dieną aš žengiau į krikšto vandenį. Netrukus Bažnyčia susidomėjo ir mūsų dukra Aba Čiara. Ji irgi pasikrikštyjo. 1997 metų sausį mūsų šeima buvo užantspauduota Šveicarijos Berno šventykloje.

Mes žinome, kad tai yra tikroji Bažnyčia, kurią per pranašus ir kunigystę valdo Jėzus Kristus. Esame dėkingi Viešpačiui už Jo meilę, už pas mus atvestus misionierius ir už Evangelijos pažinimą. ■

Frančeskas Ferareisis, Lombardija, Italija

Kiekvienam liežuviui ir liaudžiai

Lija Maklanahen
Bažnyčios žurnalai

Patikėjęs savo liaudies metraščius savo sūnui Helamanui, Mormono Knygos pranašas Alma jam nurodė atminti, kad Viešpats nori Raštus išsaugoti išmin-tingam tikslui (Žr. Almos 37:12). Apie plokšteles jis kalbėjo: „... jos bus saugomos ir perduodamos iš kartos į kartą ... kol išeis kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai.“ (Almos 37:4.)

1827 metais gavęs tas plokšteles, Džozefas Smitas iki 1829 metų Dievo dovanos ir galios dėka baigė jas versti į anglų kalbą. Knyga, išspausdinta 1830 metais, buvo galin-gas misionieriškas įrankis skaitytojams įtikinti Jėzaus Kristaus Evangelijos tikrumu. Nors pirmąją knygos

laidą sudarė 5000 egzempliorių, Mormono Knygos išsiuntinėjimas „kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai“ galėjo atrodyti sunkiai įgyvendinamas dalykas.

1833 metais Džozefui Smitui Viešpats šią pranašystę vėl patvirtino, pasakodamas apie dieną, kuomet „kiekvienas žmogus evangelijos pilnatvę girdės savo gimtuoju liežuviu ir savo gimtąja kalba“ (DS 90:11). Mormono Knyga, kurioje yra „Jėzaus Kristaus evangelijos pilnatvė“ (DS 20:9), vaidina esminį vaidmenį šios pranašystės išsipildyme.

XIX a. viduryje misionieriai Evangeliją skelbė Europoje. 1851 metais Mormono Knyga buvo išspausdinta danų kalba, o 1852 metais

Pirmasis Mormono Knygos leidimas buvo išspausdintas 5000 egzempliorių tiražu.

– prancūzų, vokiečių, italų ir velsiečių kalbomis. Šiandien visa Mormono Knyga yra išversta į 82 kalbas, o rinktiniai jos skyriai – į dar 25 kalbas. Pranašystė, kad visi žmonės Evangeliją išgirs savo gimtąja kalba, pildosi kasmet, o vertimas ir misionieriškas darbas žengia pirmyn.

Vertimo darbas

Mormono Knygos vertimas iš anglų kalbos į naują kalbą kartais užtrunka kelerius metus. Procesas pradedamas tik tuomet, kai gaunamas Pirmosios Prezidentūros bei Dvylikos

Apaštalų Kvorumo pritiri-mas ir surandama pakanka-mai vietine kalba kalbančių narių, galinčių tarnauti vertėjais. Vertėjai ir vertimo tikrintojai yra kruopščiai apmokomi ir jiems nurodoma vertimo metu nenu-tolti nuo Dvasios. Vertimui pasibaigus, jį dar kartą peržiūri kunigija.

Po išspausdinimo nariai naują leidimą gali įsigyti paskirstymo tarnybose. Dauguma šių narių anksčiau gimtąja kalba teturėjo rinktinis Mormono Knygos skyrius arba, kai kuriais atvejais, tik misionierių liudijimą.

Mormono Knyga ir misionieriškas darbas

Kai nauja geografinė vietovė yra atveriamą misionieriškam darbui, kalbos barjerai gali kelti rimtų sunkumų. Misionieriai turi išmokyti kalbą ir su Dvasia liudyti neturėdami tos vietovės kalba išspausdintų Bažnyčios leidinių. Kai kuriose pasaulio vietose daugelis žmonių moka ir kitą kalbą, todėl misionieriai Mormono Knygą gali pasiūlyti ta kalba. Pavyzdžiui, kol Mormono Knyga nebuvo išversta į

LIUDIJA PRANAŠAS

„Negaliu suprasti, kaip protingas žmogus gali pamanyti, kad Mormono Knygą be Viešpaties pagalbos galėjo parašyti bet kas. Ši knyga su mumis yra jau daugiau nei šimtą metų ir atlaikė visų tų metų išbandymus ir dėl vienos ar kitokios priežasties prieš ją nukreiptas pašaipas. Dabar ši knyga, kurią kaip Dievo įrankis išvertė Džozefas Smitas, yra savo galios viršūnėje. Šiandien ji yra pats geriausias mūsų misionierių šiai Evangelijai skelbti. Nėra nieko, kas jai prilygtų.“

Prezidentas Heberis Dž. Grantas, *Gospel Standards, comp.*
G. Homer Durham (1941), p. 15.

mongolų kalbą, dauguma narių Mongolijoje studijavo rusišką leidimą.

Bet Evangelija geriausiai pažįstama ir suprantama gimtąja kalba. Erikas Gemelis, nuo 2001 iki 2003 metų tarnavęs Slovėnijos Liubianos misijoje, savo akimis matė, koks skirtumas yra nariams ir besidomintiesiems Mormono Knygą skaityti savo gimtąja kalba. 18 pirmų savo misijos mėnesių jis tarnavo be Mormono Knygos slovėnų kalba.

Darbas buvo nelengvas. Pirmasis Bažnyčios skyrius buvo įkurtas tik prieš

dešimt metų. Slovėnija buvo neseniai atgavusi nepriklausomybę ir stengėsi išgyvendinti anksčiau šalyje vartotą serbų-kroatų kalbą. Misionieriai su savimi nešiojosi Mormono Knygą serbų-kroatų kalba ir anglų kalba, kurią dauguma jaunesnių žmonių mokėsi mokyklose. Bet dažniausiai žmonės atmesdavo knygą todėl, kad nesuprasdavo nei vienos iš tų dviejų kalbų. Erikas pamena, kaip beprasmiškai pasijausdavo, kuomet, žmonėms paliudijęs apie Mormono Knygos didybę ir svarbą, jis turėdavo jiems pasakyti,

kad knyga dar neišleista jų kalba.

Likus pusmečiui iki Eriko sugrįžimo į namus, pasirodė pirmoji Mormono Knygos slovėnų kalba siunta. Skyriuje buvo surengtas susirinkimas, kur visi nariai ir misionieriai gavo po knygos egzempliorių. Erikas prisimena: „Jautėsi ypatinga dvasia.“ Savo dienoraštyje jis užrašė, ką jautė rankose laikydamas tą brangią ir ilgai lauktą knygą. Jis rašė: „Jaučiausi lyg laikyčiau pačias aukso plokšteles.“ Po susirinkimo misionieriai likusias knygas pasiėmė su savimi, kad

Vertimo darbui žengiant pirmyn, nariai iš viso pasaulio, pvz., Lėja ir Flora Lotrič Slovėnijoje, patiria džiaugsmą pirmą kartą į rankas paimdami Mormono Knygos leidimą savo gimtąja kalba.

LIUDIJA PRANAŠAS

„Šioje knygoje yra galia, kuri jūsų gyvenimuose pradės reikštis tą patį akimirką, kai pradėsite rimtai šią knygą studijuoti. Atrasite daugiau galios atsispirti gundymui. Atrasite galios išvengti apgaulės. Atrasite galios išsilaikyti ankštame ir siaurame kelyje.“

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas (1899–1994), „The Book of Mormon—Keystone of Our Religion“, Ensign, 1986 m. lapkritis, p. 4; t. p. šio numerio p. 52.

galėtų jas panaudoti misionieriškame darbe. Erikas su savo porininku buvo tokie laimingi, kad sugrįžę į savo butą ir atidarę dėžes, išdėliojo knygas po visą kambarį ir nusifotografavo atminčiai. Jie labai nekantravo laukdami progos dalintis tomis knygomis su žmonėmis. Su slovėniška Mormono Knyga rankose misionieriams ne tik geriau sekėsi užkalbinti žmones, bet taip pat jie turėjo būdą, kaip iš naujo įžiebtį liudijimus mažiau aktyvių narių, Bažnyčioje esančių jau kelerius metus.

Paskutinius šešis savo misijos mėnesius Erikas regėjo, kaip sužydi slovėnų narių liudijimai. Jis sako: „Tik gavę Mormono Knygą savo gimtąja kalba, jie tikrai

ją suprato. Ji prasismelkė giliai į jų širdis.“ Iki tol Bažnyčios susirinkimuose kalbantys ir mokantys nariai skaitydavo serbų-kroatų kalba ir kas nors tai išversdavo bei paaiškindavo kai kuriuos žodžius. Erikas prisimena: „Atrodydavo, lyg mes šlubuotume ant svetimos kalbos žodžių.“ Kai nariai Mormono Knygą pradėjo skaityti savo gimtąja kalba, tai, pasak Eriko, „jų Evangelijos supratimas iš karto išaugo“.

Jų pačių liežuviu

Mojca Želesnikar yra viena iš tų narių, kuri prie prisijungė Bažnyčios Slovėnijoje, kai dar Mormono Knygos slovėnų kalba nebuvo. Evangelijos liudijimą ji įgijo klausydama

misionierių ir Mormono Knygą studijuodama kroatų ir anglų kalbomis. Kai vertimas slovėnų kalba buvo užbaigtas, Mojca perskaitė išverstą tekstą ir savo gimtąja kalba pajuto tų žodžių galią. Ji prisimena: „Pajutau, kad prieš mane pradėjo skleistis aiškiai paprasta ir neapsakomai tyra tiesa. Jaučiausi lyg klausyčiau savo Kūrėjo, man kalbančio mano gimtąja kalba – kalba, kuria man kalbėjo mano mama.“

Panašiai jaučiasi nariai visame pasaulyje, Mormono Knygą gavę savo gimtąja kalba. Kai 2003 metais buvo baigtas Mormono Knygos vertimas į kekčių kalbą, kuria kalbėjo Gvatemaloje ir Belize gyvenantys majai, vertėjai

Kai vertimas užbaigiamas, Bažnyčios narių paprašoma peržiūrėti vertimą į jų kalbą. Iš kairės: Valteris Barilas Sotas, Maikas Pekas, Sulenį Bubi Kukul Sijera, Džonas Bringhurstas ir Džozefina Kukul Tjiul peržiūri Mormono Knygą kekčių kalba. Kobanė, Gvatemala.

LIUDIJA PRANAŠAS

„Dievo dovanos ir galios dėka [Džozefas Smitas] šią knygą (Mormono Knygą) iš aukso plokštelėse išraižytos originalo kalbos išvertė į kalbą, kuria dabar skaitome, nuo vieno knygos vir-

šelio iki kito. Joje yra amžinosios Evangelijos pilnatvė. Ji atves žmones į tiesos pažinimą, kurio dėka jie galės būti išgelbėti ir atvesti atgal Dievo akivaizdon ir ragauti Jo šlovės ir nesibaigiančio gyvenimo.“

Prezidentas Džozefas F. Smitas (1838–1918) *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (1998), p. 42.*

su grupe vietos narių peržiūrinėjo vertimą. Vienas iš vertėjų prisimena: „Senahu maldos namuose surinkome grupę pirmųjų narių ir pradėjome skaityti. Užbaigę kiekvieną ištrauką pajusdavome kambaryje nusistovinęją pagarbią tylą. Tekstas buvo visiškai suprantamas ir stipriai jautėme Dvasią. Tai buvo šventas patyrimas.“

Viena iš tame susirinkime dalyvavusių narių, Elvira Tzi, yra dėkinga už Mormono Knygos vertimą į kekių kalbą. Pasak jos, tai palaimins augančią kartą ir padės jauniems nariams „įgyti nuodugną Viešpaties žodžio supratimą ir gerbti Viešpaties reikalavimus“.

Mormono Knygos studijavimas gimtąja kalba Bažnyčios nariams teikia nesuskaičiuojamas palaimas. Pirmoji Prezidentūra yra pasakiusi, kad kai nariai „su malda mokysis ir mokys iš Raštų, jų liudijimai stiprės, jų pažinimas

plėsis, jų meilė šeimai bei kitiems ir gebėjimas tarnauti jiems augs. Jie įgaus daugiau stiprybės atsispirti pagundoms ir ginti tiesą bei teisumą“¹.

Neaprepiamos palaimos

Gausūs palaiminimai, kuriuos Mormono Knyga atneša į ją studijuojančių žmonių gyvenimus, savo ruožtu skatina stiprų troškimą dalintis šia knyga su kitais ir tuo pildyti pranašystę. Kasmet visame pasaulyje išdalinama apie keturis milijonus Mormono Knygos egzempliorių daugiau nei 100 kalbų, kai visi, nariai ir misionieriai, dalinasi liudijimu apie Jėzų Kristų. Tas „išmintingas tikslas“, apie kurį senovėje kalbėjo Alma, atsiskleidžia per Mormono Knygos pasklidimą po pasaulį ir kiekvieną pasikeitusį gyvenimą. ■

IŠNAŠA

1. Pirmosios Prezidentūros laiškas, 2008 m. spalio 15 d.

PRIEINAMI FORMATAI

Mormono Knyga prieinama ne tik spausdinto žodžio formatu. Ji pateikiama ir kitais formatais, leidžiančiais žmonėms ją studijuoti ir mokytis iš jos įvairiais būdais.

Internetui ir mobiliems

prietaisams skirti leidimai

Mormono Knygą dabar galima skaityti internete (scriptures.lds.org) ir mobiliuose prietaisuose (mobile.lds.org). Šiuo metu tekstas internete pateikiamas 21 kalba ir tų kalbų greitai daugės. Internetinio nuorodų kūrimo ir paieškos funkcijos sudaro sąlygas Raštus studijuoti kitaip. Visa tai suteiks naujų įžvalgų.

Įgarsinti leidimai

Šiuo metu Mormono Knyga yra įgarsinta

anglų, japonų, korėjiečių, portugalų bei ispanų kalbomis.

Įrašus nemokamai galite atsisiųsti iš interneto (scriptures.lds.org) arba nusipirkti CD formatu per paskirstymo tarnybą (store.lds.org). Rinkiniai

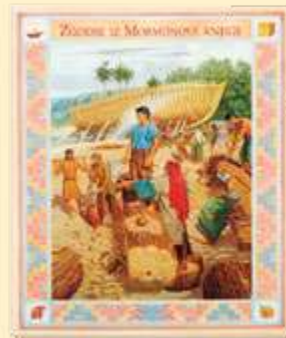
knygos skyriai į garso kasetes yra įrašyti kakčikelių, mamų, navachų, kičių ir čolų kalbomis.

Kiti leidimai

Mormono Knygos istorijos: spalvotos iliustracijos ir supaprastintas tekstas yra skirtas mokymuisi per vaizdus tiems, kurie mokosi skaityti. Ši knyga yra išleista 70 kalbų. *Mormono Knygos istorijos* taip pat prieinamos internetu, adresu: scripturestories.lds.org.

Per paskirstymo tarnybą taip pat galite gauti leidinius amerikiečių gestų kalba (DVD komplektais), padidintu šriftu (anglų, portugalų ir ispanų kalbomis) ir anglų Brailio raštu.

DAŽNIAUSI KLAUSIMAI APIE MORMONO KNYGĄ

Kas yra Mormono Knyga ir kiek ji artima Biblijai?

Kaip ir Bibliją, Mormono Knyga yra Šventasis Raštas. Ji yra dar vienas Jėzaus Kristaus testamentas.¹ Biblijoje daugiausiai dėmesio skiriama senovės izraelitų gyvenimui ir jų mokymams. Mormono Knygoje pateikiami kelių į Ameriką atvykusių grupių metraščiai, įskaitant vienos šeimos, išvykusios iš Jeruzalės 600 m. pr. Kristaus gim. Šie žmonės taip pat buvo Izraelio namų palikuonys. Taigi, Bibliją ir Mormono Knygą rašė tos pačios tautos žmonės, tik skirtingose pasaulio vietose.

Kaip ir Bibliją, Mormono Knyga yra daugiau nei vien istorinis pasakojimas. Joje yra „Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė“ (DS 20:9): mokymai, doktrinos ir pranašystės, liudijančios apie Dievą Tėvą ir Jo Sūnų Jėzų Kristų.

Pranašas Džozefas Smitas paaiškino, kad Mormono Knyga „pasakoja, kad mūsų Gelbėtojas po prisikėlimo apsireiškė [Amerikos] žemyne; kad čia Jis pasodino savo Evangeliją visa jos pilnatvė, vešlumu, gausa ir palaiminimais; kad ten buvo apaštalai, pranašai, ganytojai, mokytojai ir evangelistai, ta pati tvarka, ta pati kunigystė, tos pačios

Apie Mormono Knygą klausimų sulaukiame visi. Juos užduoda mūsų draugai, šeimos nariai, nuoširdžiai besidomintys ir priešišškai nusiteikę žmonės. Toliau pateikiame kelis galimus atsakymus.

apeigos, dovanos, galios ir palaiminimai, kokie džiugino žmones rytų žemyne; ... kad paskutiniam tarp jų buvusiam pranašui buvo įsakyta parašyti jų pranašysčių, istorijos ir t. t. santrauką ir paslėpti ją žemėje ir kad paskutinėmis dienomis ji bus iškelta ir sujungta su Biblija Dievo tikslams įvykdyti“².

Bažnyčios nariai studijuoja tiek Bibliją, tiek ir Mormono Knygą. Net du metus mūsų keturmetėje sekmadieninės mokyklos programoje mes paskiriame Biblijos studijoms. (Daugiau šia tema skaitykite šio numerio 16, 24 ir 52 puslapiuose.)

Kas parašė Mormono Knygą?

Ją rašė senovės pranašai, tokie kaip Nefis, Jokūbas, Mormonas ir Mormono sūnus Moronis. Mormonas surinko ir sutrumpino pranašų rašytus metraščius apie jų istoriją, pranašystes ir mokymus. Jis taip pat pridėjo savo asmeninius potyrius. Mormonas šį metraštį išraižė ant suvertų metalinių aukso spalvos plokštelių, kurios dar dažnai vadinamos auksinėmis plokštelėmis.

Mormonui mirus, šį metraštį užbaigė Moronis ir užkasė jį kalvoje, kad išsaugotų mūsų dienoms. 1823 metais Moronis angelo pavidalu pasirodė Džozefui Smitui ir parodė jam, kur užkastas metraštis. Po ketverių metų Džozefui buvo leista metraštį pasiimti. Jis „išvertė metraštį Dievo dovanos ir galios dėka“ į anglų kalbą iš senovinės kalbos, kuria jis buvo parašytas.³ Po to Mormono Knygą jis išleido ir išplatino. (Daugiau šia

Kas dar matė auksines plokšteles?

tema skaitykite šio numerio 22 ir 72 puslapiuose.)

Kas nutiko su tuo metraščiu – auksinėmis plokštelėmis?

Džozefas Smitas plokšteles pasiėmė 1827 metų rugsėjį ir turėjo jas iki 1829 metų pavasario. 1838 metais, rašydamas savo istoriją, jis paaiškino, kas nutiko su tomis plokštelėmis: „Kada, pagal susitarimus, pasiuntinys [Moronis] pareikalavo jų, aš įteikiau juos jam; ir jie yra jo žinioje iki šios dienos, kuri yra tūkstantis aštuoni šimtai trisdešimt aštuntųjų metų gegužės antroji diena.“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:60.)

Kas dar matė auksines plokšteles?

Be Džozefo Smito dar keli vyrai ir moterys matė tas plokšteles ir paliudijo apie jų egzistavimą. Vieniolika vyrų, dar žinomų kaip trys liudytojai ir aštuoni liudytojai, užrašė savo liudijimus apie regėtas

plokšteles, o aštuoni liudytojai apie rankose laikytas plokšteles. Jų liudijimai yra užrašyti kiekvieno Mormono Knygos egzemplioriaus pradžioje.

Šie vyrai yra galingi Mormono Knygos liudytojai, juo labiau, kad kai kurie jų „tam tikrą laiką buvo priešiški Džozefui“, tvirtina vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo. Tačiau jie „iki pat savo mirties liudijo, kad matė angelą ir laikė plokšteles. Jie skelbė: „Jie buvo parodyti mums Dievo, o ne žmogaus galia. Dėl to mes tikrai žinome, kad šis darbas yra tikras.“⁴

Ar yra fizinių įrodymų, kad Mormono Knyga yra tikra?

Nors savo tikėjimo ne-grindžiame fiziniais įrody-mais, tačiau yra lingvistinių, istorinių ir archeologinių įrodymų apie Mormono Knygą. Pavyzdžiui, buvo metas, kuomet rašymo ant metalo plokštelių idėja buvo išjuokta, bet nese-niai buvo surasta daugybė šventų raštų, užrašytų ant metalo plokštelių ir – kai kurios jų – paslėptos ak-mens dėžėse.

Lingvistai Mormono Knygoje randa angliškai keistai skambančių žodžių ir frazių. Tačiau tie žodžiai ir frazės skamba tobulai hebrajų ir jai giminingomis

kalbomis, kurias mokėjo Mormono Knygos žmonės ir kurių nemokėjo jaunas Džozefas Smitas.

Bet tokie įrodymai neįti-kina mūsų apie Mormono Knygos tikrumą. Tai yra tikėjimo ir asmeninio ap-reiškimo reikalas.

Kaip man žinoti, kad Mormono Knyga yra tikra?

Tai įmanoma sužinoti tik Šventosios Dvasios galia. Paskutiniame Mor-mono Knygos skyriuje skaitytojai, kurie ją skaito, apmąsto ir nuoširdžiai trokšta žinoti apie jos tik-rumą, yra raginami klausti Dangiškojo Tėvo Jėzaus Kristaus vardu. Tie, kurie tai padarys, apie šios kny-gos tikrumą sužinos Šven-tosios Dvasios galia (žr. Moronio 10:3–5). Milijonai Bažnyčios narių meldėsi ir per Šventosios Dvasios liudijimą sužinojo apie Mormono Knygos tikrumą. (Daugiau šia tema skaity-kite šio numerio 4, 60 ir 80 puslapiuose.)

SUŽINOKITE DAUGIAU APIE MORMONO KNYGĄ

I nternete keliomis kalbomis pateikiama daugybė informacijos, kuri apie Mormono Knygą padės sužinoti daugiau ir pasidalinti ja su savo šeima bei draugais.

- Skaityti Mormono Knygą internete galite adresu scriptures.lds.org/bm.
- Jei apie Mormono Knygą norite suži-noti daugiau, turite klausimų ar norite pasikalbėti su misio-nieriais, kreipkitės adresu internete mormon.org/book-of-mormon.
- Nemokamą Mor-mono Knygą galite užsisakyti adresu mormon.org/free-book-of-mormon.
- Daugiau informa-cijos, straipsnių ir paaiškinimų rasite adresu lds.org/study/topics/book-of-mormon?lang=eng.

Mane trikdė Apreiškimo 22:18–19 eilutės, kuriose sakoma nieko nepridėti prie Dievo žodžio.

Vienas iš pagrindinių mūsų įsitikinimų yra tas, kad savo valią Dievas apreiškia savo vaikams žemėje, ir taip darys visada. Mes tikime, kad Biblija yra Dievo žodis, bet netikime, kad joje yra visi Dievo per pranašus perduoti ir dar perduosimi apreiškimai. Net šiomis dienomis Jis ir toliau savo valią apreiškia per gyvuosius pranašus ir apaštalus, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios pamatą (žr. Efe-ziečiams 2:20).

Kai apaštalas Jonas rašė Apreiškimo knygą, ji nebuvo paskutinė knyga Biblijoje. Senasis ir Naujasis Testamentas nebuvo su-jungti į vieną Raštų knygą, dabar vadinamą Biblija. Tai buvo padaryta tik trečiame mūsų eros amžiuje.

Panašiai parašyta Pakar-toto Įstatymo 4:2 eilutėje, kur sakoma nepridėti nieko prie Mozės žodžių. Aišku,

kad ši Senojo Testamento eilutė nepaneigia visos likusios Biblijos. Nei Mozė, nei Jonas negalėjo turėti omenyje dar neegzistuojančios knygos iškraipymo. Iš tikrųjų jie perspėjo apie tikrųjų Evangelijos mokymų iškraipymą.

Mormono Knyga, kurioje yra Evangelijos pilnatvė, Dievo žodžio neiškreipia, o jį patvirtina. (Daugiau šia tema skaitykite šio numerio 24 ir 38 puslapiuose.)

Girdėjau, kad nuo to laiko, kai Mormono Knyga buvo išspausdinta pirmą kartą, joje buvo padaryti pakeitimai. Kas buvo pakeista ir kodėl?

Kad galėtume atsakyti į šį klausimą, turime šiek tiek suprasti Mormono Knygos vertimo ir spausdinimo procesą.

1. Kai Dievo galios dėka Džozefas Smitas vertė auksines plokšteles, jis viską diktavo raštininkui. Raštininkai, užrašydami jo žodžius, kartais padarydavo rašybos ir gramatikos klaidų. Pavyzdžiui, 1 Nefio

Kaip man žinoti, kad Mormono Knyga yra tikra?

7:20 esantys žodžiai „jie gailėjosi“ buvo užrašyti „jie gailejosi“. Raštininkai nebuvo beraščiai, bet tuo metu sunorminta gramatika dar neegzistavo.

2. Pirminis vertimo rankraštis buvo perrašytas leidėjui. Šiame etape buvo ištaisytos kai kurios rašybos ir gramatikos klaidos ir pridėta skyryba. Bet šiame etape perrašant įsivėlė naujos klaidos.

3. Spaustuvininkas kaip įmanoma geriau surinko tekstą. Tačiau ir jis kartas nuo karto įveldavo savo klaidų. Pavyzdžiui, Almos 57:25 jis ne taip perskaitė žodį „džiaugsmui“ ir surinko „priešai“.

4. Pranašas Džozefas Smitas atidžiai prižiūrėjo pirmuosius tris Mormono Knygos leidimus. Jis ir toliau padėjo tobulinti ir taisyti. Bet kitos klaidos buvo rastos tik vėlesniuose leidimuose. 1981 metų leidime spaustuvininko klaida Almos 16:5 eilutėje (atspausdinta „ar“, o turėjo būti „kur“) buvo

pagaliau ištaisyta. Dabar tekstas sutampa su pirmuoju rankraščiu, kokį jį iš aukso plokštelių išvertė Pranašas.

5. Kiti pakeitimai yra susiję su teksto padalinimu į skyrius, eilutes ir išnašų bei nuorodų pridėjimu.

Pasidalinkite knyga

Nesvarbu, ko apie Mormono Knygą klausia žmonės – pati knyga save apgins. Jūs galite apie ją paliudyti, ją padovanoti ir pakviesti kitus dėl jos patiems melstis. Jei žmogus yra nuoširdus ir tikrai trokšta sužinoti apie jos tikrumą, Viešpats „apreikš [tam žmogui] apie[jos] tiesą Šventosios Dvasios galia“ (Moronio 10:4). ■

IŠNAŠOS

1. Žr., pvz., Boidas K. Parkeris, „The Book of Mormon: Another Testament of Jesus Christ“, *Liahona*, 2002 m. sausis, p. 71.
2. *Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas, 2010, p. 63.
3. *Mokymai*. Džozefas Smitas, p. 60.
4. Džefris R. Holandas, „Veržkitės pirmyn ir tvirtai laikykitės“, *179-osios visuotinės pusmetinės konferencijos medžiaga*, 2009 m.

LIUDIJIMAS, SANDORA IR LIUDYTOJAS

Vyresnysis
Džefris R. Holandas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

Šventus patikėjimus apie Gelbėtoją ir sugrąžintąją Jo Evangeliją pirmą kartą pajutau dar būdamas vaikinasis, kai skaičiau Mormono Knygą. Būtent šio švento metraščio skaitymo metu aš vėl ir vėl savo siela jaučiau nepaneigiamą Šventosios Dvasios kuždėjimą, skelbiantį to tikrumą.

Šios knygos skaitymas buvo mano šviesos pradžia. Iš jos kilo mano pirmas įsitikinimas, kad Dievas yra gyvas, kad Jis yra mano Dangiskasis Tėvas ir kad amžinybėje man buvo paruoštas laimės planas. Jos dėka pamilau Šventąją Bibliją ir kitus patvirtintus Bažnyčios Raštus. Ji mokė mane mylėti Viešpatį Jėzų Kristų, pajauti Jo gailingą atjautą ir apmąstyti Jo apmokančios aukos maloningumą ir didingumą.

Kadangi asmeniškai sužinojau, jog Mormono Knyga yra tikras liudytojas – dar vienas testamentas ir naujoji sandora, – kad Jėzus yra Kristus, aš taip pat sužinojau, kad Džozefas Smitas buvo ir yra Dievo pranašas. Kaip tomis ankstyvosiomis sugrąžinimo dienomis sakė mano prosenelis: „Joks nedoras žmogus negalėtų parašyti tokios knygos, o joks doras žmogus nebūtų jos rašęs, nebent ji būtų tikra ir jam būtų Dievo įsakyta ją parašyti.“¹

Prie tų pirmųjų įsitikinimų vėliau prisidėjo dar kiti jaudinantys įvykiai ir pašventinantys apsieiškimai, kurie šiandien teikia giliausią prasmę mano dienoms, tikslą mano gyvenimui ir tvirtą pagrindą mano liudijimui.

*Liudiju, kad
Mormono Knyga
yra naujoji
sandora, visam
pasauliui skirtas
naujas testa-
mentas iš Nau-
jojo Pasaulio.*

Aš neplaukiau kartu su Jaredo broliu. Negirdėjau, kaip karalius Benjaminas sako angeliškai perteiktą pamokslą. Nebuvau nei tarp nefitų minios, kuri lieté prisikėlusio Viešpaties žaizdas, nei verkiau kartu su Moronu ir Moroniu dėl civilizacijos sunaikinimo. Tačiau mano liudijimas apie šį metrašį ir žmogaus širdžiai jo teikiamą ramybę – visiems mums ateinančią per Šventosios Dvasios kuždesius – yra toks pats įpareigojantis ir tvirtas, kaip ir jų pačių. Apie šią knygą liudiju su tokiu tikrumu, lyg pats, kartu su Trimis liudytojais, būčiau regėjęs angelą Moronį, ar, kartu su Aštuoniais liudytojais, laikęs aukso plokšteles.

Taip pat liudiju, kad nei vienas iš mūsų neįgysime pilno tikėjimo šiuo pastarųjų dienų darbu ir šiais laikais nepatirsime tobulos ramybės ir paguodos, kol nepatikėsime Mormono Knygos ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, apie kurį ji liudija, dieviškumu. Kaip Mormonas pačiais sunkiausiais laikais pasakė Moroniui, taip ir aš šiais sunkiais laikais sakau: „Būk ištikimas Kristuje. ... Ir tegul Dievo Tėvo, kurio sostas aukštai danguose, ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuris sėdi jo galios dešinėje, ... malonė būna ir pasilieka su tavim per amžius.“ (Moronio 9:25–26.)

Mormono Knyga yra Kristaus didžios pas-
kutinės sandoros su žmonija šventa išraiška. Ji
yra naujoji sandora, visam pasauliui skirtas naujas testa-
mentas iš Naujojo Pasaulio. Šviesa, su kuria einu, yra Jo
šviesa. Jo malonė ir didybė skatina mane – ir jus – liudyti
apie Jį pasauliui. ■

IŠNAŠA

1. George Cannon, cituota iš „The Twelve Apostles“, Andrew Jenson, ed., *The Historical Record*, 6:175.

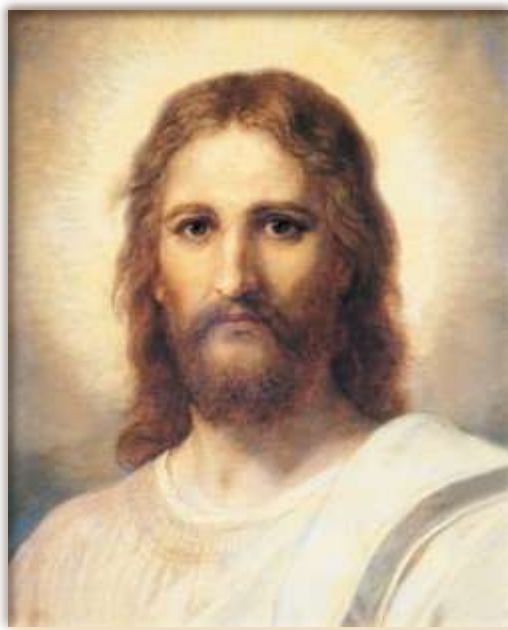

Jis išgydė kiekvieną jų, aut. Garis Kapas

*„Ar yra tarp jūsų ligonių? Atveskite juos čionai. ...
... Nes suvokiu, jog jūsų tikėjimas pakankamas, kad jus
išgydyčiau.*

Ir buvo taip, kad jam tai pasakius, visa minia sutartinai

*priėjo su savo ligoniais ir kenčiančiais, ir luošais, ir aklais,
ir nebyliais, ir su visais tais, kurie buvo kaip nors varginami;
ir kai jie buvo atvesti pas jį, jis išgydė kiekvieną jų.“ (3 Nefio
17: 7–9.)*

„Ir dabar ... visi jūs, žemės pakraščiai,
įsiklausykite į šituos žodžius ir tikėkite Kristų;
ir jei netikite šiais žodžiais, tikėkite Kristų. Ir
jei tikėsite Kristų, jūs tikėsite šiais žodžiais,
nes tai yra Kristaus žodžiai ... ir jie moko
visus žmones daryti gera.

Ir ar tai nėra Kristaus žodžiai, spręskite patys
– nes paskutiniąją dieną Kristus parodys
jums su galia ir didele šlove, kad tai jo
žodžiai“ (2 Nefio 33:10–11).